

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXII • Núm. 1.136 • 250 ptes. / 1,50 euros

28 • juny • 2001

«Perdona, perquè et perdonin;
oblida perquè te n'oblidis»
St. Isidor

La Fundació Pere Tarrés promou l'educació en el lleure des d'una visió integral de la persona

Connecta't al millor estiu!

Foto: FPT

La relació educativa que s'estableix entre els monitors i els infants és un dels aspectes més importants de les colònies.

S'han acabat les classes. Un estiu més, els infants, els adolescents i els joves podran gaudir de les nombroses activitats lúdiques i educatives que organitza la Fundació Pere Tarrés. Aquesta entitat fundada per l'arxidiòcesi de Barcelona fa més de quaranta anys que és al servei de l'educació en el lleure, alhora que fomenta viure els valors anunciats a l'Evangelí com a projecte i model de vida. Enguany la Fundació proposa més de cent activitats per a un ampli ventall d'edats: des d'infants de tres anys fins a joves de trenta.

Una de les grans novetats per a l'estiu del 2001 són les cibercolònies, on els infants de sis a dotze anys com-

paginaran les activitats pròpies de les colònies amb l'aprenentatge de les noves tecnologies, com ara construir una pàgina web, participar en xats per comunicar-se i poder fer amics als cinc continents, navegar per Internet, etc. A tots els que s'inscriguin en les activitats que organitza la Fundació Pere Tarrés se'ls obsequiarà amb el *Diari de vacances*, un petit quadern en el qual podran omplir les pàgines en blanc amb les seves vivències, inoblidables i enriquidores, viscudes durant aquestes vacances.

«Nosaltres sempre diem que l'educació integral de la persona es fonamenta en aquestes tres vessants: l'acció

des de la família, l'acció des de l'escola i l'acció des del lleure», afirma Aleix Llobet, cap dels Serveis Educatius de la Fundació Pere Tarrés. Segons ell, anar de colònies aporta als infants «un creixement interior com a persones». Per la seva banda, Ramon Estévez, secretari tècnic del MCEC, destaca que a les activitats d'estiu la fe es treballa a partir de l'espai vivencial. La responsabilitat dels monitors en aquesta vivència espiritual és cabdal. «El monitor —explica— és molt més que un transmissor de fe; és un agent evangelitzador.»

Pàg. 2, 3, 5 i 6

Càritas augmenta les ajudes

La directora de Càritas diocesana de Barcelona, Núria Gispert, i el secretari general, Joaquim Sabater, van fer públiques el dia de Corpus les dades de l'entitat de l'any passat. A causa de l'augment d'aportacions econòmiques, Càritas va ajudar un 35% més de persones que l'any 1999.

Els principals problemes que preocupen Càritas són la manca de feina per als joves, sobretot per als immigrants; els ele-

vats preus dels habitatges de lloguer, que provoquen fenòmens com les habitacions rellogades i l'amuntegament; les malalties físiques i mentals, que cada cop són més abundants entre les persones amb pocs recursos econòmics; i l'augment imparable del flux migratori, que provoca encara més situacions de pobresa i exclusió social.

Pàg. 17

Sumari

- Pàg. 7 Mor el cardenal Winning d'Escòcia, defensor de la vida
- Pàg. 10 Centenari de l'aprovació dels Fills de la Sagrada Família
- Pàg. 20 Celebració de la Festa de Corpus arreu de Catalunya
- Pàg. 23 La descoberta de Déu, a través dels mosaics, al Japó
- Pàg. 25 La Seu de Girona torna a ensenyar la cara

Editorial

Què fareu aquest estiu?

Aquesta és una de les preguntes que amb més freqüència se'ns fa durant els dies previs a les vacances d'estiu. Les persones comenten entre elles els plans que tenen per gaudir d'uns dies merescuts de descans en què es poden fer diverses activitats en principi poc possibles durant la resta de l'any. Planificar el temps d'estiu no és una tasca fàcil, si no es vol caure en la rutina, o en el que fa la majoria, han de dedicar-se molts moments a preparar i organitzar unes activitats interessants, impactants i si és possible que deixin empremta durant molt temps.

I d'entre els molts col·lectius que tenen vacances i que han d'organitzar-se-les, hi ha els infants i els joves, ells probablement més que altres grups necessiten poder expressar la seva vitalitat i els seus desitjos de gaudir del temps lliure. Una persona adulta pot resistir la dura prova d'un estiu pràcticament sense activitats pròpies d'aquest temps i conformar-se a seguir un ritme més o menys habitual, però els més petits i joves necessiten córrer, remullar-se, fer excursions, participar d'activitats lúdiques, i sentir les vacances i l'estiu amb tota la seva força.

Per això hi ha diverses associacions i entitats que organitzen activitats infantils i juvenils per a l'estiu: campaments, colònies, casals, parcs temàtics, esports d'aventura... Totes elles tenen la finalitat de fer somriure i gaudir els participants i, certament, veure un nen feliç és una de les experiències més boniques amb les quals podem trobar-nos a la vida.

Però no tot ha de quedar-se en el que és lúdic, els cristians pensem que aquest tipus d'activitats han d'anar acompanyades per uns valors que ajudin nens i joves a créixer com a persones i a aprendre lliçons molt importants per a la vida. Així per exemple les activitats que es realitzen en contacte amb la natura són una forma d'inculcar als participants l'amor i el respecte cap al medi

ambient i l'ecologia, i per als creients una forma de valorar i agrair l'obra que el Bon Déu ha posat en les nostres mans.

Hi ha molts altres valors com compartir, la solidaritat, l'esperit de superació, el servei, que han d'estar presents en totes les activitats, sigui quina sigui l'organització que hi ha al darrere, sigui cristiana o aconfessional. No poden permetre's activitats lúdiques que fomentin actituds impròpies com el racisme, la competitivitat, la injustícia. I en el cas de les que depenen d'entitats vinculades a l'Església, han de respectar-se i difondre els valors explícits de l'Evangeli.

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) que pertany a la Fundació Pere Tarrés d'educació en el temps lliure, organitza un ampli ventall d'activitats per a aquest estiu, en totes elles s'ofereixen boniques formes de diversió i joc acompanyades d'un estil propi en el qual s'uneixen els valors humans i els cristians.

Milers de monitors i animadors estan preparant aquestes activitats amb gran il·lusió i responsabilitat. Se'ls demana molt, perquè avui dia els pares són molt exigents i no es conformen amb qualsevol cosa. És normal que hi hagi preocupació paterna, perquè lamentablement s'han conegut casos d'instal·lacions defectuoses, aliments sense condicions, o activitats poc recomanables. Els pares cristians també s'han d'assegurar, a més de les qüestions materials i d'organització, que als seus fills no els falti l'oració, el sentit d'agraïment al Creador i el contacte amb l'Evangeli i amb Jesús.

El cartell de publicitat de la Fundació Pere Tarrés per a aquest any inclou la pregunta que és alhora el nostre titular: «Què fareu aquest estiu?» Per a molts nens i joves cristians la resposta és: gaudir de la natura, de la convivència, d'una educació integral en què s'inclouen els valors de la fe.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, ANDALUSIA; Guillem Farré, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Lluís Serra i Miriam Díez ROMA; Guillem Ferrer, ILLES BALEARS; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Josep M. Aragonès, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, Josep Ventura, P-J Ynaraja, Joan Manuel Gutiérrez

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA

Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035

E-mail: catcris@idgrup.iber.net

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Secretaria i subscripcions: Victòria Camps, Antònia Canals

Administració i comptabilitat: Isabel Giralt

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403.

Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 12.480 ptes.

Resta d'Europa: 22.950 ptes.

Amèrica i Àfrica: 28.200 ptes.

Àsia i Oceania: 39.100 ptes.

LA TIRA

Per Pilarín

en primer pla

Lliçons de vida, també a l'estiu

■ Les activitats de lleure de la Fundació Pere Tarrés combinen valors educatius i cristians

«Què fareu aquest estiu?» no és tan sols el lema de les activitats organitzades per la Fundació Pere Tarrés per als mesos d'estiu d'enguany, sinó una de les preguntes clau que es fan nombrosos infants i joves de casa nostra a l'hora de planificar les vacances escolars. Les famílies busquen activitats que

incloguin un projecte educatiu que fomenti els valors humans i cristians i que permeti també als seus participants divertir-se. Aquests dos ingredients són l'eix principal de les més de cent activitats que la Fundació Pere Tarrés proposa per a infants de tres anys fins a joves de trenta.

La Fundació Pere Tarrés és una entitat sense afany de lucre fundada per l'arxidiòcesi de Barcelona que, a través de les seves tres seccions (Institut de Formació, Moviment de Centres d'Esplai Cristians i Servei Colònies de Vacances), recull una experiència d'educació en el lleure de més de quaranta anys, hereva del treball impulsat en aquest sector per Càritas diocesana i altres entitats. Porta el nom del Dr. Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona 1950), metge, sacerdot i dirigent de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Cada estiu organitza activitats de vacances per a la mainada i el jovent. Alguns d'ells participen en casals d'estiu o marxen de colònies i campaments, ja sigui a

través de les activitats dels centres federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) o de les organitzades directament per la Fundació. El MCEC és una federació d'entitats d'educació en el lleure de l'arxidiòcesi barcelonina que compta avui dia amb 200 centres que acullen 17.000 infants, adolescents i joves gràcies a la tasca educativa i voluntària de 4.000 monitors. Les activitats de lleure de la Fundació Pere Tarrés els ofereixen unes lliçons exemplars de vida.

Treballar la fe des de la vessant vivencial

En aquests dies de vacances s'intenta que els infants i els joves aprenguin a viure

en plenitud, de forma responsable, amb capacitat crítica i que es comprometin a crear un món més solidari. Un estil de vida on la dimensió espiritual té una importància vital. «Les colònies o els campaments són un espai de vivència molt intensa, on d'alguna manera s'emfatitzen tots aquells valors que els infants han anat treballant durant el curs escolar. Per tant, el tema de la fe també s'hi emfatitza», afirma Ramon Estévez i Casanovas, secretari tècnic del MCEC. I afegeix el següent: «La fe es pot treballar des d'una vessant celebrativa, formativa (catequesi) o vivencial. A les activitats d'estiu, la fe la treballem fonamentalment a partir de l'espai vivencial.»

La vivència explícita de la fe al llarg de les activitats d'estiu inclou un espai de pregària al començament del dia, uns moments de revisió al final de la jornada, on els nois poden valorar el que han fet i com ho han fet, les celebracions eucarístiques i la benedicció de la taula abans de menjar. «També hi ha uns quants joves que tenen espais de reflexió entorn de temes o de textos diversos. Cal dir que totes aquestes vivències estan amarrades dels valors basats en un model concret i significatiu: el model de Jesucrist», subratlla Ramon Estévez.

La responsabilitat dels monitors i de les monitores en aquesta vivència de fe és importantíssima. «El monitor —explica el secretari tècnic del MCEC— és molt més que un transmissor de fe; és un agent evangelitzador, un agent més de la pastoral, que forma part de la gran família de la parròquia en la qual està inserit, amb l'afegit que treballa amb infants per educar-los.»

El testimoni del monitor serà allò que esdevindrà, en moltes ocasions, la clau de l'èxit de la tasca educativa que es du a terme a les colònies, campaments i es-

Les colònies són unes grans escoles de valors per als infants.

Complicitats educatives

Vacances escolars i trasbals familiar són gairebé sinònims. El trencament de les rutines que tant entusiasma els fills preocupa en una mesura semblant les mares i els pares. Cal, aleshores, cercar solucions que passen pels avis, els cangurs, l'esport i també per les colònies, els casals d'estiu i altres activitats educatives en el lleure. El centre d'esplai, l'agrupament escolta, l'escola... asseguruen atendre correctament els infants tot presentant-nos un ventall d'activitats força atractives. Cal prendre una decisió. Hi ha qui opta per activitats amb un major valor de canvi com poden ser les colònies d'idiomes, d'informàtica o les estades a l'estranger. Es tracta que els joves de la casa aprofitin l'estiu traient el màxim rendiment de les activitats en què participin, més enllà de passar-s'ho bé. Però, què és l'important que cal cercar en qualsevol activitat a que inscrivim els nostres fills?

Les colònies de vacances dels centres d'esplai parroquials, l'oferta de colònies, campaments i casals de les entitats de Coordinació Catalana, de la Fundació Pere Tarrés, destaquen pel seu projecte educatiu, pel seu convenciment de que el més important és transmetre uns valors als infants. No és que a colònies, o en una ruta de muntanya, es puguin fer grans reflexions sobre els valors, que també se'n fan, sinó que la quotidianitat d'aquestes activitats és senzillament diferent. A colònies els infants menjaran variat i s'ho acabaran tot, a colònies respectaran unes normes de convivència necessàries per viure en col·lectivitat, oblidaran les sèries de televisió perquè no disposaran d'aquest aparell; no consumiran, perquè si han fet cas als monitors no tindran gairebé diners ni tampoc on gastar-los... La quotidianitat d'una activitat de vacances, a ple camp, units al grup, participant d'experiències insòlites, amb un marc de normes de convivència necessari, auster, portarà els nois i noies a la interiorització d'un núvol de valors alternatius. L'experiència nova, diferent, intensa d'un camp de treball, d'un campament, ajudarà a conformar la persona que és el nostre fill o la nostra filla. I del record del que li va costar arribar dalt d'un cim i de la pregària viscuda en grup quan avaluaven la jornada al capvespre des de la vall, n'extraurà de forma inconscient la certesa que allò que costa és el que veritablement té valor.

Les activitats educatives en el lleure, colònies, campaments, travesses de muntanya, casals... són una de les poques propostes educatives que es poden trobar avui amb plena complicitat amb les famílies. És un dels models de vida en cristià entre joves, adolescents i infants que pot ser veritablement enriquidor per a aquests. L'acció voluntària, majoritàriament, dels milers de monitors i caps que aquests dies tenen cura dels infants és un dels suports més importants que els pares poden trobar en la difícil tasca de despertar l'esperit crític, la reflexió i la vivència de fe dels seus fills.

Josep Oriol Pujol i Humet
Gerent de la Fundació Pere Tarrés

Educar en la fe

«En el mes de juliol es multipliquen els campaments i les estades a cases de colònies. Els xiquets i els joves tenen una oportunitat magnífica per aprendre a viure les múltiples alegries humanes que el Déu Creador ha posat al nostre abast», escriu Mons. Francesc Xavier Ciu-raneta, bisbe de Lleida, al full diocesà *Vida Parroquial*, amb data del 24 de juny del 2001. El prelat té també paraules per als educadors i monitors: «Us encoratjo a complir la vostra missió d'educar en la fe, que com a evangelitzadors us ha encomanat la comunitat cristiana.»

plais. A més, serà la persona que proporcionarà als infants i als joves elements d'evangelització, amb Crist i l'Evangeli com a referents de vida. «La fe es construeix a partir de petits fets. Sempre hi ha nens i nenes que pregunten per què benem la taula o per què preguem. El monitor els ho haurà d'explicar», assegura Ramon Estévez. (M.A.C.)

LLAR D'ANCIANS PRUDENCI MIRALLES

per a grans persones grans

Autèntica Llar-residència.

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

NIF: G-08862781. - Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

RUTA RAIMONDIANA

Amb motiu del IV centenari de la canonització de sant Raimon de Penyafort

BOLONYA: Font de Neptú, al fons el palazzo di Re Enzo.

RUTA ITÀLICA

Del 19 al 26 d'octubre

**Bolonya
Florència
Assís
Roma**

Els viatges de sant Raimon

FLORÈNCIA: vista de la catedral de Santa Maria dei Fiore.

ASSÍS: vista de la ciutat.

**Oberta la
inscripció**

ROMA: Plaça Sant Pere.

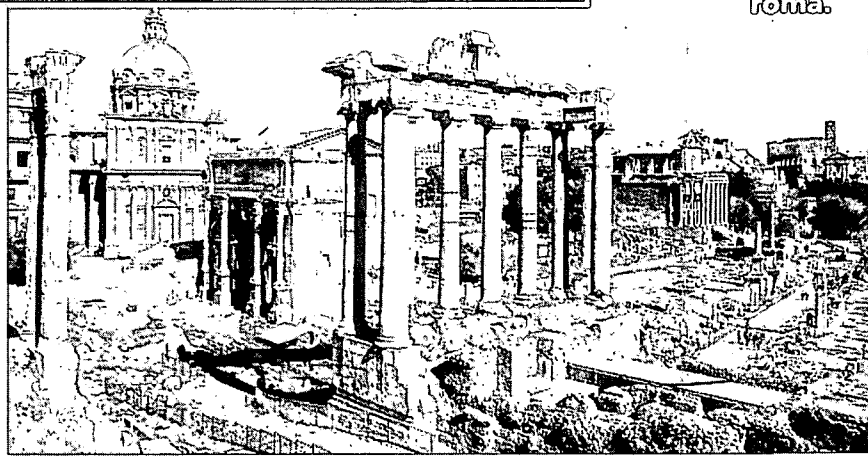

Demaneu
informació a:
Amics de
Catalunya
Cristiana,
c/ Comtes de
Bell-lloc, 67-69
tel.
934 092 700

Forum
romà.

Gregori IX
rep les
Decretals
de sant
Raimon.
Museu
del Vaticà.

**AMB
L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE**

MERCATRAVEL S.A.

RESULTATS DEL SORTEIG DEL 2001

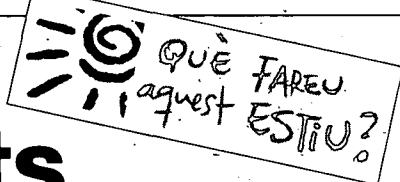
1r premi **33.934**

2n premi **08.275**

3r premi **26.366**

premi especial de coberta: 0895

Enhorabona als afortunats! i moltes gràcies per la vostra col·laboració

«Les colònies aporten als infants un creixement interior com a persones»

■ Aleix Llobet, cap dels Serveis Educatius de la Fundació Pere Tarrés

«Val la pena anar de colònies.» Amb aquestes paraules tan contundents s'expressa Aleix Llobet, cap dels Serveis Educatius de la Fundació Pere Tarrés. Segons ell, les colònies són molt positives per als infants perquè els ajuden a «avançar en el seu creixement personal». Llobet afirma que l'educació integral de la persona es fonamenta en tres àmbits cabdals: la família, l'escola i el lleure.

—Un any més la Fundació Pere Tarrés organitza durant el període d'estiu un munt d'activitats adreçades a infants, adolescents i joves. El Servei Colònies de Vacances és l'encarregat de planificar totes aquestes activitats?

—D'una banda, les activitats s'organitzen des dels centres d'esplai, com a final del període d'activitat anual, i, de l'altra, des del Servei Colònies de Vacances es complementa aquesta campanya genèrica de la Fundació Pere Tarrés amb una sèrie d'activitats més especialitzades o temàtiques. De manera que conjuntament es fa una oferta més plural i més diversa. Es tracta que en aquest sentit

d'estiu, proposa la coordinació de tot aquest servei obert a la gent no associada.

—Us plantegeu la vostra tasca com un servei a la societat, essencialment a les famílies?

—El calendari escolar acaba per Sant Joan. No cal dir que les vacances d'estiu dels infants tenen una durada superior a la dels pares. Per tant, el complement de l'educació no formal que proposen les entitats de lleure com la nostra els ofereix una alternativa molt vàlida, ja que intentem donar un servei de qualitat i d'un cert contingut educatiu.

—El lleure, entès com a espai educatiu, és un dret fonamental de tots els infants i joves?

—Sí. I no tan sols és un dret, sinó un deure que tenim tots els ciutadans en general i els pares en particular perquè els infants rebin aquesta acció educativa en el món del lleure, atès que complementa la curricular, que es fa a l'escola, i la familiar, que és l'arrel de l'acció educativa dels infants. Nosaltres sempre diem que l'educació integral de la persona es fonamenta en aquestes tres vessants: l'acció des de la família, l'acció des de l'escola i l'acció des del lleure.

—Colònies, camps de treball, estades esportives i d'aventura, casals d'estiu, campaments... Què aporta als infants i als joves aquesta experiència?

—Principalment els aporta un creixement interior com a persones, i això ve donat per unes experiències completa-

Aleix Llobet.

ment diferents a les del calendari escolar. Quan un nen torna de colònies, acostuma a donar sorpreses agradables a la família. A les colònies adquireixen més autonomia, aprenen a compartir, tenen més nivell de solidaritat, i fins i tot disposen de més moments de diversió exclusiva. Però tant, es tracta que tots aquests elements de forma conjunta aportin una formació més completa que la que es pot obtenir al llarg de la resta de l'any.

—La clau de l'èxit d'aquestes activitats organitzades per la Fundació Pere Tarrés és potser la simbiosi perfecta entre educació i lleure?

—Penso que la clau de l'èxit rau a ser capaços que els infants visquin amb intensitat l'experiència de les activitats d'es-

tiu. Aquesta vivència neix en la planificació i es desenvolupa durant el període en què el nen hi participa. Es tracta d'una acció educativa desenvolupada per uns monitors i monitores que hi treballen de valent. El lleure ofereix uns espais, siguin urbans o de contacte amb la natura, on es duen a terme unes dinàmiques a través de les quals, el nen va experimentant a poc a poc un desenvolupament personal en vida de grup que l'enriqueix i que, per tant, l'ajuda a avançar en el seu creixement.

—Les activitats que proposeu estan adreçades a un públic molt ampli, des d'infants de tres anys fins a joves de trenta.

—La voluntat és que trobin aquella experiència adient per a la seva edat dins de les activitats de vacances per al món del lleure. Aconsellem que dels tres als sis anys els infants facin alguna activitat en un casal d'estiu i després,

dels sis als vuit anys, puguin començar a participar en les primeres colònies amb experiències molt d'iniciació. Entre els vuit i els dotze hi ha el gruix de la major part d'infants que participen en les colònies. A partir dels dotze anys, quan ja s'entra a la preadolescència, se'ls ha de donar una participació en l'organització i a més a més unes alternatives més innovadores. Als joves de setze anys en endavant els oferim unes activitats més engrescadores, o de més autogestió com són els camps de treball, on ja hi ha una iniciativa concreta amb una participació que el que preveu és la convivència en el grup, la temàtica de l'activitat o fins i tot una acció social més profunda. (M.A.C.)

«A les colònies els infants adquireixen més autonomia, aprenen a compartir i tenen més nivell de solidaritat»

puguem obrir-nos, des dels esplais i des de la mateixa Fundació, al fet que nens i nenes no associats puguin participar també en les possibilitats educatives que ofereixen les colònies d'estiu. El Servei Colònies de Vacances és, doncs, la secció de la Fundació dedicada a la gestió de serveis en general i quan s'acosta la campanya

Descobrir un món fascinant

Amb sis anys vaig esbrinar que algunes nenes de la meua classe feien, durant els caps de setmana, una cosa realment diferent del que feiem la resta i, pel que semblava, s'ho passaven d'allò més bé. Així que després de donar la tabarra a la meua mare jo també vaig passar a formar part d'aquell grup. La meua mare m'havia apuntat a l'esplai! Concretament al Centre de Vacances Sant Joan d'Horta que pertanyia a la parròquia de Sant Joan d'Horta.

Conèixer tota aquella gent, els monitors i les monitores, nens i nenes de la meua edat i altres membres de l'esplai, va comportar molts canvis en la meua persona. Vaig començar a descobrir aspectes de la vida que desconeixia i a passar-m'ho molt bé. Avui aquí, demà allà, un cap de setmana fora, les

Raquel Jorba.

vaig començar a ser premonitora.

El cert és que el pas per l'esplai com a nena em va marcar d'una manera tan especial que, quan vaig haver de decidir què feia amb els meus estudis, vaig

colònies, el casal... i un munt de noves experiències més que em van ajudar a créixer com a persona, sense por, sense vergonyes, amb uns valors molt forts i arrelats, amb ganes de descobrir, d'iniciar nous projectes, d'estar amb i per la gent, fins al punt que, si no recordo malament, quan estava al tercer nivell de l'esplai (devia tenir uns tretze anys), ja tenia molt clar que quan fòs més gran seria monitora per tal de poder oferir als nens i nenes que venien darrere meu el que els meus monitors m'estaven donant a mi. I així va ser. Vaig estar fins als quinze anys a l'esplai (abans s'acabava a aquesta edat) i aleshores

triar fer-me educadora, ja que per a mi era molt important continuar estant en contacte amb el món del lleure. I així va ser. Mentre estudiava Educació Social em vaig anar enredant amb aquella tasca que en la meua vida tenia tant de sentit i, d'aquesta manera, vaig acabar amb els pas dels anys sent la responsable de l'esplai.

Ara fa un any que ho he deixat. En aquest sentit, crec que és bo adonar-se de quan s'acaba un cicle, una etapa de la vida. És important i necessari deixar avançar els grups que tu mateix has anat ensenyant i acompanyant perquè puguin agafar el relleu. Des de la distància, però només una mica perquè aquest és un món en el qual un cop t'hi has ficat i te'l fas teu mai no l'acabes de deixar, puc dir que a l'esplai he passat molts dels millors moments de la meua vida i celebro que un bon dia la meua mare decidís apuntar-me a l'esplai.

Raquel Jorba

Responsable de la zona 4 del Moviment de Centres d'Esplai Cristianes de la Fundació Pere Tarrés

Dues són les grans novetats que proposa la Fundació Pere Tarrés per a l'estiu d'enguany. D'una banda, les cibercolònies, i de l'altra, un obsequi molt especial per a tots els infants i joves que s'inscrivin en les activitats que

organitza la Fundació: un «Diari de vacances». Es tracta d'un petit quadern que ajudarà els participants a recordar en els propers anys les seves vivències, inoblidables i enriquidores, viscudes durant les vacances d'estiu del 2001.

Vivències inoblidables i enriquidores

A les cibercolònies els infants de sis a dotze anys podran compaginar les activitats pròpies de les colònies amb l'aprenentatge de les noves tecnologies, com ara construir una pàgina web, participar en xats per comunicar-se i poder fer amics als cinc continents, navegar per Internet, etc. De ben segur que esdevindran unes jornades d'allò més interessants per als seus participants i que, a part d'entreteniment, també els aportarà coneixements força profitosos per al seu aprenentatge acadèmic.

En l'esmentat *Diari de vacances*, set personatges ben coneguts de la societat catalana han fet un petit escrit on expliquen les seves experiències quan de petits anaven de colònies i campaments. Així, Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya; Joan Clos, alcalde de Barcelona; Mn. Josep Maria Ballarín, sacerdot i escriptor; Pep Guardiola, jugador del Futbol Club Barcelona; Pilarín Bayés, nintaire; Mònica Glaenzel, actriu, i Bibiana Guzmán, presentadora del Club Super 3, conviden els infants, adolescents i joves a omplir

Fer amics, un dels objectius més importants de les colònies.

les pàgines en blanc del *Diari de vacances* perquè conservin el record d'aquest estiu per sempre. Hi ha espai per escriure, dibuixar, enganxar fotografies, apuntar els noms i els telèfons dels amics, etc.

Aquest *Diari de vacances* vol ser com una mena de «bagul dels records», on els nens i els joves puguin escriure i descriure mil i una sensacions úniques, viscudes en un ambient de companyerisme i solidaritat. Aventures curules d'emocions, jocs i alegries, i alhora aventures plenes de valors educatius i cristians. «Tot el món és un tendal de Déu», tal com escriu Mn. Ballarín en l'esmentat quadern. I és que les colònies, els campaments, els camps de treball i els casals d'estiu són rics en continguts pedagògics, atès que potencien el «ser» i el «compartir» per damunt del «posseir», i afavoreixen la coneixença de valors humans. A més, ensenyen a gaudir de la natura, a fomentar l'esperit de servei, segons l'exemple de Jesús, i a escoltar i assaborir el silenci, el clima propici per pregar. La vivència de la fe en una colònia pot ser molt intensa.

Viure l'estiu en x@rxa

La dècada dels vuitanta va significar el boom dels ordinadors. La dècada dels noranta, el boom d'Internet... Què ens queda? El boom de la diversió amb els ordinadors i Internet. Enguany la Fundació Pere Tarrés organitza una sèrie d'activitats dirigides als més petits per familiaritzar-los amb les possibilitats de les tecnologies de la informació i la comunicació. Es tracta d'unes estades setmanals a l'Alberg La Conreria (Tiana, Maresme) per a nois i noies de sis a dotze anys. Les activitats estan pensades per a aquells nens

Els infants s'envoltaran d'un món fantàstic comandat per la tecnologia.

que tenen una especial motivació per l'ordinador (amb experiència o sense) i el món que l'envolta.

Els objectius principals de les estades són els següents:

- Introduir els nois i les noies en els coneixements informàtics més bàsics: els fonaments informàtics (parts de l'ordinador, sistema operatiu Windows...), la introducció a la navegació per Internet (navegadors, cercadors...), la utilització de serveis com el correu electrònic o els xats, la creació de pàgines web, etc.
- Realitzar la formació de manera lúdica i totalment adaptada a les característiques i necessitats de cada edat per tal de facilitar

els aprenentatges esmentats.

- Despertar un esperit crític entre els participants per evitar caure en el perill d'acceptar tot el que vingui de la xarxa com a veritat absoluta.

Per assolir tots aquests objectius els participants es veuran envoltats per un món fantàstic comandat per la tecnologia. Dia i nit hauran de superar una sèrie de proves per demostrar la utilitat dels ordinadors i la tecnologia aprofitats de manera adequada. Aquesta aventura emmarcarà totes i cadascuna de les activitats realitzades durant l'estada.

Des del primer dia es realitzaran unes sessions formatives personalitzades fugint de les típiques classes d'informàtica que es poden trobar a l'escola o les acadèmies. S'aprofitarà l'entorn natural de l'Alberg (situat a la Serralada de la Marina) per combinar activitats de lleure amb unes hores diàries d'aprenentatge. Així, tan aviat els participants podran estar davant de l'ordinador aprenent a enviar un missatge de correu electrònic, com jugant pel bosc cercant la solució a un enigma plantejat.

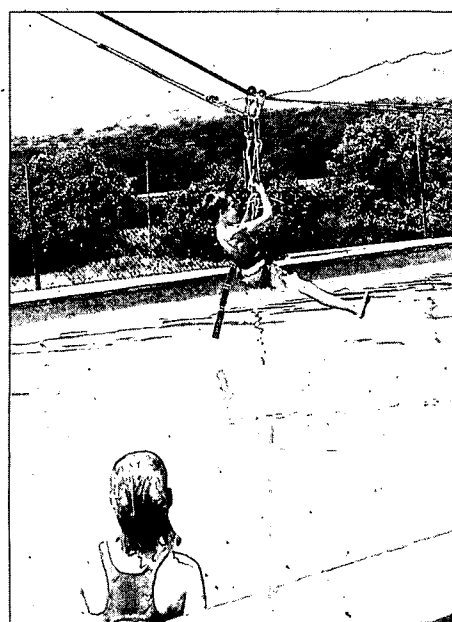
Aquestes sessions es basaran en l'acompanyament individualitzat del nen per part dels monitors per assolir els objectius marcats. Per facilitar aquest acompanyament, els participants tindran una motivació afegida: la construcció de la seva pròpia pàgina web a partir dels aprenentatges adquirits. Per fer possible aquestes estades, es compta amb un equip de monitors i monitores especialitzats i una infraestructura adequada, que facilitarà en tot moment la participació dels nens i les nenes en les activitats planificades i la comunicació amb els pares i les mares a través de la web i el correu electrònic.

Albert Huerta

Coordinador de les cibercolònies, dels Serveis Educatius de la Fundació Pere Tarrés

Més de cent activitats per a tots els gustos

Algunes de les activitats ludicoeducatives estan organitzades pels centres federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) i d'altres, directament per la Fundació Pere Tarrés. El període d'inscripció ja està obert. Per a més informació, els interessats podeu adreçar-vos a: Fundació Pere Tarrés, c/ Numància, 149-151, 08029 Barcelona, tel. 902 430 000, fax 934 196 268,

L'aigua és un element indispensable en les activitats estiuenques.

a/e: vacances@peretarres.org

web: www.peretarres.org/colonies/activitatsvacances

- Estades lingüístiques a Catalunya (8). De 7 a 15 anys.
- Estades esportives i d'aventura (5). De 8 a 16 anys.
- Colònies temàtiques (5). De 6 a 13 anys.
- Cibercolònies (5). De 6 a 12 anys.
- Camps de treball (7). De 15 a 30 anys.
- Illes Balears (4). De 14 a 17 anys.
- Estranger (4). De 7 a 17 anys.
- Casals d'estiu (7). De 3 a 12 anys.
- Colònies (37). De 3 a 17 anys.
- Campaments (10). De 6 a 17 anys.
- Casals d'estiu (8). De 3 a 15 anys.
- Estades esportives i rutes (4). De 13 a 17 anys.

Vaticà

església en el món

Mor el cardenal Winning,
defensor de la vida

■ Va posar en marxa un programa d'ajuda a dones embarassades

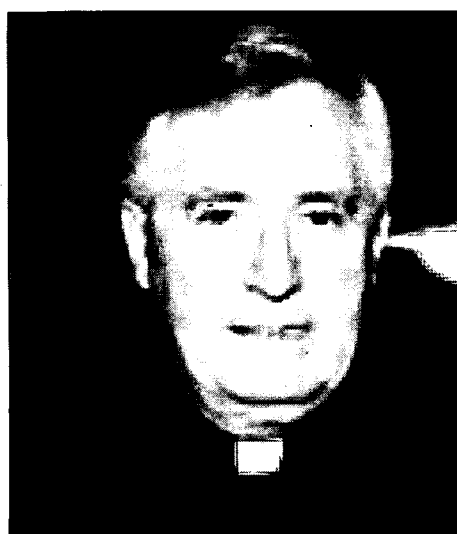
ROMA.— El cardenal escocès Thomas Joseph Winning, arquebisbe de Glasgow, va morir el 17 de juny a causa d'un atac cardíac. Tenia 76 anys i es recuperava d'un altre atac de cor que havia patit el

8 de juny. Era president de la Conferència Episcopal Escocesa i membre dels consells Pontifici per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i de la Família.

El cardenal Winning, procedent d'una família d'arrels irlandeses i escoceses, va ser ordenat sacerdot a Roma, el 1948. El 1971 va ser nomenat per Pau VI bisbe auxiliar de Glasgow, i tres anys després promogut a arquebisbe d'aquesta mateixa arxidiòcesi. Joan Pau II el va crear cardenal el 1994.

El 9 de febrer del 1997 va acaparar l'atenció dels mitjans de comunicació d'arreu del món en posar en marxa el programa Pro-Life Initiative, amb el qual la seva arxidiòcesi va oferir ajuda econòmica, material i moral a mares temptades per l'avortament. «Dóna a llum l'infant que portes a les teves entranyes i l'Església t'ajudarà», va ser el missatge que va transmetre el cardenal de Glasgow. Gràcies als donatius dels fidels va aconseguir crear un fons per ajudar les noves mares a superar les dificultats materials. «El paper de l'Església no consisteix tan sols a condemnar, rebutjar, excomunicar. Cal proposar també alguna cosa més positiva. A nosaltres, els escocesos, ens agrada actuar abans que parlar. Per aquest motiu, vaig voler oferir una alternativa a les dones que tan sols veien com a única via de sortida l'avortament», deia el cardenal Winning.

En un emotiu telegrama el Papa ha recordat l'arquebisbe de Glasgow com un valeros defensor de la vida i dels pobres:

El cardenal Winning.

«Recordant el servei generós i entregat del cardenal com a sacerdot i bisbe m'uneixo a tots a l'hora de donar gràcies a Déu per les moltes benediccions que l'Església ha rebut a través del seu ministeri.» I ha assenyalat que «durant aquests llargs anys, aquest pastor apassionat va encoratjar en la fe i en la vida cristiana les comunitats en les quals va desenvolupar-ne el servei i va destacar especialment en la defensa de la vida i en el compromís amb els pobres. (...) Estic segur que el seu exemple portarà tots

els membres de l'Església d'Escòcia a créixer en l'amor per Crist i els refermarà en la decisió de servir els seus germans i germanes amb esperit de caritat cristiana».

La mort de l'arquebisbe de Glasgow ha endolat tot Escòcia. El *Daily Telegraph* ha sintetitzat en un editorial l'impacte que el finat purpurat va tenir en el país: «El cardenal serà vetllat per protestants i catòlics, per anglesos i escocesos», assenyalava el diari i el recordava per la seva fermesa a l'hora de defensar la fe. «El cardenal Win-

«El cardenal Winning va posar en marxa el programa Pro-Life Initiative per a les dones embarassades»

ning era molt socialista per als nous laboristes, molt conservador per als conservadors, molt internacionalista per als nacionalistes i molt cristià per alguns d'ells», afegia.

El diari destacava que el purpurat va contribuir —quan les classes polítiques van decaure— a oferir un lideratge moral als escocesos i va ser capaç de congregar un ampli espectre de l'opinió unionista i nacionalista. «La seva tasca més valenta es va veure en les seves campanyes per la vida. (...) Va ser un gran home d'Església, que va passar la seva vida tractant de construir la Ciutat de Déu als carrers de Glasgow», acabava l'editorial. (C.C.)

El Papa presideix la
missa de Corpus a
Sant Joan del Laterà

ROMA.— Celebrant la solemnitat del Corpus Christi, el Papa va celebrar el 14 de juny l'eucaristia a l'esplanada de la basílica de Sant Joan del Laterà. La festa del Corpus, va assenyalar el Papa durant la seva homilia, és una «festa d'adoració, de contemplació i d'exaltació. Festa en què el Poble de Déu s'aplega a l'entorn del tresor més preuat heretat per Crist, el sagrament de la seva mateixa presència, i la lloa, el canta, la porta en processó pels carrers de les ciutats». Segons Joan Pau II, és «un misteri davant el qual un es queda atònit i en silenci, en actitud de contemplació profunda i extasiada». Del pa eucarístic, va afegir, «ens alimentem per arribar a ser testimonis autèntics del l'Evangeli. D'aquest pa tenim necessitat per créixer en l'amor, condició indispensable per reconèixer el rostre de Crist en el rostre dels germans». El Papa va afirmar també que cal «seguir caminant "i recomençar" des de Crist, des de l'Eucaristia. Caminem amb generositat i valentia, busquem la comunió dins de la nostra comunitat eclesial i dediquem-nos amb amor al servei humil i desinteressat envers tothom, especialment envers els més necessitats».

Acabada la missa, el Bisbe de Roma va presidir la processó eucarística que va recórrer la Via Merulana fins a la basílica de Santa Maria la Major. Durant el camí, milers de fidels van pregar i cantar acompanyant el Santíssim Sagrament. Un vehicle cobert va transportar el Santíssim en custòdia i al capdavant anava agenollat el Papa en un reclinatori.

El 17 de juny, quan es va adreçar als fidels congregats a la plaça de Sant Pere per a l'Àngelus, el Pontífex va reiterar la centralitat de l'Eucaristia a la vida de l'Església: «L'Eucaristia és el sagrament de l'amor per excel·lència. Sense l'aliment espiritual que prové del Cos i de la Sang de Crist, l'amor humà queda sempre contaminat per l'egoisme. La comunió amb el Pa del cel converteix els cors i n'infon la capacitat d'estimar com ens ha estimat Jesús.» (N.E.)

ITALIA

L'Església genovesa vol
humanitzar la globalització

GÈNOVA.— La propera cimera del G-8 tindrà lloc del 18 al 21 de juliol a Gènova. Una de les iniciatives que organitza l'arxidiòcesi de Gènova són trobades de pregària i dejuni per pregar perquè la cimera serveixi per escoltar la veu dels marginats del sistema econòmic. El cardenal Dionigi Tettamanzi, pastor de l'Església a Gènova, vol convertir aquesta cimera en una ocasió per reactivar les propostes de la doctrina social cristiana. Així, Gènova organitza conferències i congressos del més alt nivell per provocar una reflexió sobre l'humanisme cristià i l'economia en el context globalitzat.

Sor Patricia Pasini, missionera de la Consolata i representant d'una comissió de religiosos i laics que està organitzant una manifestació de pregària, paral·lela a la reunió del G-8, ha proposat dos dies de

dejuni el 20 i 21 de juliol: «És una ocasió de reflexió crítica sobre el nostre estil de vida, com a gest de solidaritat patida davant dels 800 milions de persones obligades avui a patir fam, i instrument d'autèntica denúncia i reflexió per als polítics i la societat civil.» Es calcula que en total seran unes 300.000 persones. La iniciativa s'ha posat en marxa per diferents congregacions religioses, especialment missioneres, i grups catòlics compromesos en la petició de la condonació del deute extern. A ells s'unirà la força de la pregària de molts monestirs i convents d'arreu del món que participaran en la iniciativa. Sor Patricia ha explicat que els religiosos no han volgut unir-se al Fòrum Social de Gènova que s'ha creat amb motiu de la cimera del G-8: «No tenim por d'exposar-nos, però volem fer-ho com a cristians, de manera profètica.» (Zenit)

Ajuda'ns a salvar
una vida!

- Centres d'acolliment de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

TELÈFONS DE LA VIDA
932 047 111 i 932 805 683ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA
BONAPLATA, 42, 1º, TEL. 204 71 11 08034 BARCELONA

COL·LABORA FENT-TE'N SOCI

☐ SÍ A LA VIDA, DESITJO REBRE EL BUTLLETÍ INFORMATIU PRO-VIDA

Nom

Adreça

Població

Província

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA- Bonaplata, 42, 1r, Tel. 204 71 11 08034 BARCELONA

UCRAÏNA

El Papa regala un equip mèdic a un hospital infantil

KÍEV.— Joan Pau II ha donat a l'Hospital Municipal de Pediatria número 2 de Kíev el material necessari per a l'equipament d'una sala d'operacions per a nens, així com un departament de primers auxilis per a nounats. Joaquín Navarro-Valls, portaveu del Vaticà, ha explicat que «amb aquest gest el Papa vol manifestar el seu apropament als nens ucraïnesos malalts, i en particular, a tots els que pateixen a causa de les conseqüències de Txernòbil», l'accident nuclear més greu de la història que va tenir lloc el 1986. «Els responsables de l'hospital han assegurat que els aparells ja són operatius i que contribuiran a salvar la vida de molts nens malalts», informa Navarro-Valls, que afegeix com «el lliurament del do del Papa ha tingut un gran ressò en l'opinió pública». La cerimònia de lliurament del regal del Pontífex va tenir lloc l'11 de juny, al mateix Hospital de Pediatria, en presència del viceministre d'Afers Estrangers que va participar a la festa en representació del govern ucraïnès. (C.C.)

La vida sense parèntesi

SIGNES D'AVUI

Vaig entrevistar per a *Catalunya Cristiana* fa dos anys i mig (núm. 997, 29 d'octubre del 1998) la germana Helen Prejean, autora de *Dead Man Walking*, llibre que va inspirar la pel·lícula *Pena de mort*, interpretada per Susan Sarandon. En un moment va dir: «Els Estats Units matarà Timothy McVeigh, que pot ser anomenat terrorista per haver bombardejat un edifici a Oklahoma. No obstant això, l'evidència demostra que bombardejava aquell edifici pel que havia passat a Waco, Texas. Ell considerava que el que havia fet el govern a Waco era un acte de terrorisme governamental. Per això volia venjar-se bombardejant Oklahoma. I si executen McVeigh, què pot passar?» Va esdevenir el 16 de maig passat a Terre Haute (Indiana). El 1995, Timothy McVeigh va matar 168 persones en un atemptat. Tot i confessar-ne la seva culpabilitat, no està gens clar que tingués un judici just. L'FBI, uns dies abans de la seva mort, va destapar 40.000 documents que havia d'haver lliurat a la defensa. Abans de rebre una injecció letal, va confessar els seus pecats a un sacerdot catòlic per reconciliar-se amb Déu. La seva execució ha aixecat una gran controvèrsia entre partidaris i detractors de la pena de mort. El cas de l'absolució de Joaquín José Martínez, que va estar tres anys al corredor de la mort, posa en evidència la fragilitat de la justícia i la conveniència de no adoptar decisions irreversibles. Parry, el seu advocat, va reconèixer: «Sense recursos econòmics és molt difícil demostrar la innocència d'un acusat. El condemnat a mort pot ser innocent, però demostrar-ho no és gens fàcil ni econòmic.» Sense els 150 milions que van costar l'apel·lació i el segon judici, no s'hauria pogut fer res.

Joan Pau II va rebre el 18 de juny al matí les cartes credencials del nou ambaixador de Xile, Máximo Pacheco Gómez. En el discurs, va expressar la seva alegria per l'abolició de la pena de mort: «Estic content per la decisió recent del suprem Govern i del poder legislatiu que, amb la col·laboració lleial de l'Església, ha abolit la pena de mort i cal esperar que amb aquest pressupost es promogui sempre el respecte més gelós i irrenunciable per la vida de cada ésser humà, des de la seva concepció fins a l'ocàs natural.»

La tecnologia ha fragmentat el temps d'una manera que un rècord esportiu ja no depèn de segons, sinó de centèsimes. La vida humana es desplega en un arc temporal i es veu afectada per la nova

concepció del temps. Les consideracions vinculades al seu inici i al seu final resulten complexes però determinants, si es vol respectar aquest do fonamental. No obstant això, la defensa de la vida pot ser parcial, per la qual cosa apareixen les incoherències. Bush, partidari de la pena de mort, atura els moviments favorables a l'avortament. La contradicció és evident. Els Estats Units i la Xina, dos sistemes polítics tan distants, coincideixen a reconèixer i aplicar la pena de mort. Simplificant molt, podríem dir que les esquerres democràtiques acostumen a ser partidàries de la llibertat per avortar, fins i tot, oferint de franc els serveis per portar-lo a terme; en canvi, són contràries a la pena de mort. Les dretes democràtiques, a l'inrevés: estan a favor de la pena de mort i en contra de l'avortament. Les legislacions que permeten l'avortament i van contra la pena de mort es consideren progressistes; conservadores aquelles que estan en contra de l'avortament i a favor de la pena de mort. Com que el tema de la concepció recau més especialment sobre la dona, alguns grups feministes lideren postures pro avortistes.

Darrere d'aquestes actituds, hi ha tota mena de motivacions. Al marge de les especulacions econòmiques i polítiques —que n'hi ha—, es palpa molt de sofriment i de dolor. Constitueix un imperatiu ètic defensar la vida humana en tot el seu procés, des de l'inici fins al final; lluitar perquè la vida es pugui desenvolupar en condicions dignes i ajudar eficaçment les persones que experimenten més dificultats. El 17 de juny va morir el cardenal escocès Thomas Joseph Winning, arquebisbe de Glasgow. Fa quatre anys havia llançat el programa Pro-Life Initiative, amb el qual la seva arxidiòcesi oferia ajuda econòmica, material i moral a mares temptades per l'avortament. El seu missatge era: «Dóna a llum el nen que portes dins i l'Església t'ajudarà.» Deia que «el paper de l'Església no consisteix tan sols a condemnar, rebutjar, excomunicar. Cal també proposar alguna cosa més positiva».

Què podem fer, com a creients, pel que fa a la pena de mort, a l'avortament i als nous problemes que afecten directament la vida humana perquè sigui digna?

Lluís Serra i Llansana (lluis.serra@fms.it)

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...100.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests quatre Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

St. Joseph's Seminary Aboke	Lira (Uganda)	180 alumnes
Seminario Mayor Cristo Sacerdote	La Ceja (Colòmbia)	170 alumnes
Seminari Major Morning Star	Calcuta (Índia)	186 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	113 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

☐ UNA BECA de 300.000 ptes. facilita 6 anys d'estudi

☐ MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi

☐ UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe, 5
Tel. 932 701 014

43003 TARRAGONA
Pla de Palau, 2
Tel. 977 233 412

25003 LLEIDA
C/ Canonge Brugulat, 11
Tel. 973 267 639

17004 GIRONA
C/ Albareda, 15
Tel. 972 203 297

25700 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. 973 350 054

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. 973 480 619

43500 TORTOSA
C/ Cruera, 5
Tel. 977 440 700

08500 VIC
C/ Santa Maria, 1
Tel. 938 832 655

Vaticà

Congrés internacional sobre dona i cultura

■ Diverses experiències van mostrar com la dona pot equilibrar feina i vida familiar

ROMA.— L'Ateneu Regina Apostolorum, dels Legionaris de Crist, va acollir el mes de maig un Congrés Internacional sobre Dona i Cultura, en què es va intentar definir com la dona pot conciliar els avantatges del procés de globalització amb el desig de conservar els valors que li són propis i que formen

part de la seva cultura. Hi van intervenir Angela Ales Bello, degana de la Facultat de Filosofia de la Universitat Lateranense de Roma; la princesa Ketevane Orsini-Aragona, de Geòrgia, i Enola Aird, fundadora del projecte The Motherhood Project, dels Estats Units, entre d'altres.

Aquesta trobada acadèmica va ser una exposició d'experiències i iniciatives per l'emancipació de la dona arreu del planeta, amb èmfasi especial en els casos en què la dona ha equilibrat la feina i la vida familiar.

La maternitat va ocupar el lloc predominant en els dos dies de ponències. Enola Aird, fundadora d'un projecte d'ajut a la maternitat, va explicar que el seu país, els Estats Units, és un conglomerat de valors contraposats que devalua la maternitat: individualisme radical, èxit material... i va recordar alguns dels eslògans que guien la societat dels EUA: «Fes-ho ja», «Segueix els teus instints, obeeix la teva set "Sense fronteres"»...; per a aquesta professional, la solució a la pressió antimaternitat rau a proposar models i vies en què es recuperi el valor de ser mare.

De l'experiència dels Estats Units es va passar al Congo. Marie-Thérèse Avenmeke, ministra per a la Integració de les Dones en el Desenvolupament al Congo-Brazzaville, va assenyalar que en la societat africana tradicional, la dona té la doble funció de la producció i la reproducció. A Àfrica, les dones representen al voltant del 50% dels productors d'aliments. Cultiven terrenys sense massa

mitjans tècnics i miren de mantenir l'equilibri precari entre fam i nutrició. El rol de la dona, però, no es pot limitar aquí. Per a aquesta ministra, l'única possibilitat real d'un futur millor per a la majoria de dones africanes resideix en «la instauració d'un desenvolupament en què puguin participar, juntament amb els homes, a tots els nivells socials i en totes les decisions que siguin d'interès per a la societat». En aquest sentit, va esmentar alguns àmbits en què la dona participa activament: la lluita contra tota forma de violència, els assassinats i les persecucions.

Era un congrés sobre la dona però també es van sentir veus masculines que van donar la seva visió d'un nou feminis-

me. Una d'elles va ser la veu d'Alessandro Maggiolini, bisbe de Como, Itàlia. En la seva ponència *L'element femení de l'Església com a ànima d'una nova cultura*, aquest prelat va definir l'Església com a «mariana i petrina», referint-se als elements que pren de Maria i de Pere. Aquest bisbe va apel·lar a un feminisme autèntic i veritable i no caricaturesc.

El professor Ramon Lucas, legionari de Crist i professor de l'Ateneu que va organitzar l'encontre, va referir-se a les diferències entre masculí i femení. Lucas va recordar que «és important establir l'origen cultural d'alguns caràcters, però el que compta sobretot és saber que existeix una diferència psicològica lligada a

la personalitat masculina i femenina, i que aquesta no ha de ser presa com a pretext per a la dominació de l'un sobre l'altre».

La directora del col·legi femení Marienberg de Neuss, a Alemanya, Elfriede Schmitz-Keil, va fer una explicació sobre l'educació de la dona en un món globalitzat, i es va centrar en els aspectes de promoció humana i social i alhora que va suggerir la necessitat d'un currículum interrelacionat, això és, integrar matèries científiques i humanes per tal d'assolir una formació completa.

La professora Janne Haaland Matlary, especialista en relacions internacionals de la Universitat d'Oslo, va admetre que en els països del benestar la situació de la dona al món laboral encara no és òptima. Haaland va afirmar que «en el sector professional les condicions de la nostra participació encara vénen dictades pels homes. Existeixen, però, alguns signes encoratjadors de canvi, potser de caràcter generacional, i els homes comencen a prendre la seva responsabilitat de pares i per tant a comprendre la necessitat de trobar un equilibri entre la vida familiar i laboral».

El congrés, organitzat pels Legionaris de Crist, va acabar amb un col·loqui entre els tres-cents participants en què es va posar en relleu l'avenç de la dona en molts àmbits i alhora la tasca que encara queda pendent per compaginar realment, i no sobre el paper, la realització personal, professional i familiar.

Miriam Díez i Bosch

Dolor del Papa per la mort del cardenal Pierre Eyt

ROMA.— Joan Pau II ha fet arribar la seva pregària a la diòcesi de Bordeus per la mort del seu cardenal Pierre Eyt a causa del càncer. «Home de diàleg i de pau», «apassionat per la recerca de la veritat» ha dit el Papa. Pierre Eyt, de 67 anys, va ser creat cardenal el 1994, vuit anys després d'haver estat nomenat bisbe. Figura sobresortint de l'Església francesa ha estat un dels grans teòlegs de finals de segle. Famos pel seu temperament franc i directe, era membre de les congregacions vaticanes per a la Doctrina de la Fe i l'Educació catòlica. També era president de la Comissió Doctrinal dels bisbes de França. (Zenit)

CAMERUN

Desemmascarats falsos capellans catòlics

DOUALA.— Falsos capellans vestits polidament amb el collet blanc han envaït algunes de les grans ciutats del Camerun i s'han dedicat sistemàticament a desposseir molts cristians de la seva fe i propietats. Un d'aquests individus, Severin-Marie Billong va ser arrestat per la policia al despatx de l'advocada Marie-Louise Mbida a Douala (capital econòmica del Camerun). Billong, que es feia anomenar «pare Severin Billong», ha estat acusat d'impostor, mentider i estafador.

El 18 d'abril passat, Severin-Marie Billong va aparèixer al despatx de l'advocada Mbida i es va presentar com a capellà carismàtic vicari de la parròquia de Sant Víctor de Bamyagam, a la diòcesi de Ngaoundéré (al nord del Camerun). El fals «mossèn» va dir-li a Mbida que havia llegit unes declaracions seves a *L'Effort Camerounais* (diari catòlic del Camerun) sobre la comissió Justícia i Pau i estava

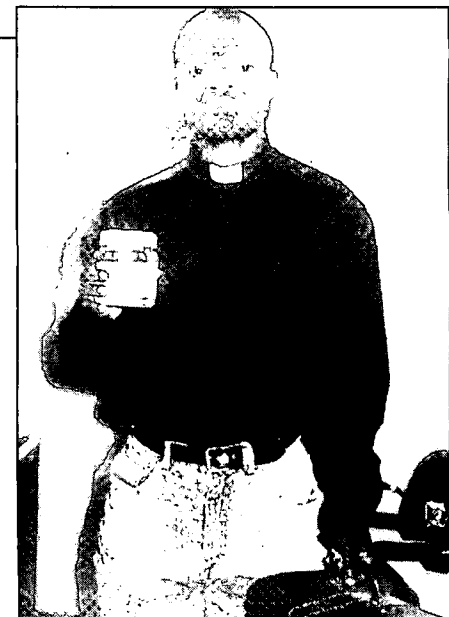
interessat a saber-ne més ja que la seva diòcesi no tenia aquesta estructura. Aquest «generós pare» va prometre que destinaria fons d'un dels seus filantrops als fons de la comissió Justícia i Pau i per aquest motiu va demanar a Mbida si li podia donar el número del seu compte corrent. El cert és que va intentar buidar-li el compte.

En qualsevol cas, decidit a no deixar escapar la seva presa, Severin Billong va afirmar que a través d'unes visions havia sabut que hi havia esperits del dimoni que perseguien el despatx i la casa de l'advocada. Per tal de foragitar-los, ell prometia d'oferir-li gratuïtament aigua del Jordà. Per provar la seva sinceritat, Severin va sotmetre els advocats Mbida, Mthiu Ndong, Claude Faveng i el Dr. Blaise Antoine Wodjileo a una sessió de «pregària carismàtica» i després els va beneir.

Quan Severin Billong va tornar l'en-

demà a l'oficina, va sospitar que Mbida i els seus col·laboradors dubtaven d'ell ja que li van dir que havien comprovat la veritat del que deia i van sotmetre'l a preguntes del vicari de la catedral, el qual va arribar a la conclusió que ell no coneixia del cert la diòcesi. Severin va acabar per confessar que no era capellà catòlic sinó pastor de l'Església Apostòlica de Crist de Yaoundé. Quan la policia el va agafar duia a sobre moltes targetes de crèdit d'altres cristians de l'arquebisbat de Douala a qui havia eganyat.

L'arrestat és només un dels membres d'un grup organitzat de falsos capellans que tenen per missió afeblir la fe dels cristians i fan servir per a això procediments poc ortodoxos com l'extorsió. Davant d'aquests fets es demana a tots els cristians que si sospiten d'algú que no els és conegut ho notifiquin al seu capellà. Al capdavant, aquests falsos capellans es

El fals capellà Severin-Marie Billong.

volatilitzaran si tots els cristians seguim les recomanacions del cardenal Tumi: «Pregueu i feu caritat amb promptitud.»

Martin Luther Mbita
Corresponsal a Àfrica

Espanya

Centenari de l'aprovació pontifícia dels Fills de la Sagrada Família

BARCELONA.— «Aquesta efemèride és una ocasió propícia per reafirmar aquella inspiració originària de "fer un Natzaret a cada llar" fent-la fructificar en el moment present.» Joan Pau II ha dirigit una carta-missatge al P. Luis Picazo, superior dels Fills de la Sagrada Família, felicitant-se pel centenari de l'aprovació pontifícia de l'Institut.

El beat Josep Manyanet, pocs mesos abans de morir, el 22 de juny del 1901, al col·legi Jesús, Maria i Josep de Barcelona, va rebre del papa Lleó XIII el decret d'aprovació del seu Institut, *Attenta salutarium*. Reunit a la capella amb la comunitat va entonar el *Te Deum* d'acció de gràcies i va exclamar: «Estic més satisfet amb l'aprovació pontifícia que si un àngel hagués assegurat la meua obra, ja que en la notificació angèlica es podria sospitar il·lusió i aquesta aprovació és real i per a tothom.»

El P. Manyanet havia començat l'obra fundacional dels Fills de la Sagrada Família a Tremp l'any 1864. Pocs anys més tard, el 2 de febrer del 1870, ell i els primers companys van fer la primera professió religiosa consagrant-se a Déu

sota el patrocini de la Sagrada Família i al servei de la família, principalment per mitjà de l'educació de la infància i la joventut. Després de l'aprovació diocesana atorgada pel bisbe José Caixal, el 30 d'abril del 1887 va obtenir el *Decretum laudis* de l'Institut i de les constitucions. Durant tota la vida, impregnat d'amor a l'Església i adhesió als seus pastors, va tenir un interès especial a obtenir el suport de les autoritats eclesiàstiques com a garantia divina de la seva obra.

El Papa ara també beneeix la llavor d'una pastoral familiar inspirada en la Sagrada Família, plantada en l'Església pel beat Manyanet fa més de cent anys, i desitja que fructifiqui especialment en «un moment històric com l'actual, en què es constata una crisi generalitzada i

El beat José Manyanet.

ria.» El Papa acaba la carta exhortant els religiosos a seguir els passos del beat Manyanet i a renovar la fidelitat al carisma rebut, amb la qual cosa n'asseguren la continuïtat de l'obra i enriqueixen cada dia el ric patrimoni espiritual que el fundador els va llegar.

Els Fills de la Sagrada Família també celebren l'any centenari de la mort del beat Josep Manyanet, ja que l'aprovació pontifícia de l'Institut va ser una de les últimes alegries que el fundador va tenir en vida i que ja va rebre com un pressentiment de la mort propera. Totes les comunitats de l'Institut celebraran en la intimitat aquest aniversari joïós i llegiran aquest missatge del Papa fent-ne partícips «els

radical d'aquesta institució fonamental» (*Novo millennio ineunte*, 47).

Amb motiu d'aquest centenari, Joan Pau II recorda als religiosos Fills de la Sagrada Família l'estret vincle que, seguint l'exemple de Manyanet, ha de presidir la seva acció apostòlica amb la doctrina i el magisteri de l'Església. Però també és fruit d'una profunda espiritualitat forjada en la contemplació del misteri de la Llar de Natzaret, on la cohesió i la fidelitat van molt més enllà de les exigències institucionals, per convertir-se en reflex límpid de la comunió trinità-

qui col·laboren en la missió de fer de cada família», com deia el beat Manyanet, «una santa Família».

Durant el mes de juliol, representants de tot l'Institut presents en el centre d'espiritualitat Josep Manyanet, de Begues (Barcelona), en un curs d'espiritualitat de l'Institut, peregrinaran a la capella panteó de Barcelona per venerar les restes mortals del fundador i al santuari de Lourdes per agrair a la Mare de Déu el do i la missió de servir a l'Església, com ja havia fet el mateix P. Manyanet. (C.C.)

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teua aportació, ells o elles i encara més persones llegiran **CATALUNYA CRISTIANA** cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 28.200 ptes.** ☐
Àsia i Oceania: 39.100 ptes. ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms
 Adreça
 Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐
 Titular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: **CATALUNYA CRISTIANA**
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

Jornada de Responsabilitat a la Carretera

MADRID.— L'1 de juliol, l'Església catòlica espanyola celebra la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit. Amb motiu d'aquest dia, el bisbe promotor de la Pastoral de la Carretera, Mons. Ciriaco Benavente, ha escrit un missatge d'esperança i amistat titulat *No anem sols*.

Mons. Benavente constata les fatals xifres d'accidents i, com a conseqüència, de ferits i morts. Malgrat tot, assenyala, «cal apostar per l'esperança. (...) Hem d'aconseguir que les nostres carreteres siguin artèries per on discorri la salut i la vida, mitjans d'apropament entre els homes, les cultures i els pobles, instrument d'enriquiment i benestar, i no, com passa massa sovint, rutes cap a la mort. Ho hem d'aconseguir entre tots».

El missatge insisteix a parlar de l'esperança perquè «creiem en la responsabilitat i en el valor de la vida humana, perquè no ens resignem a acceptar que el

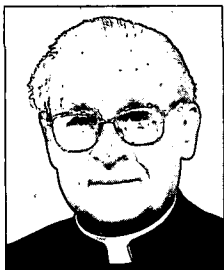
progrés s'hagi d'assolir a costa de l'home».

El bisbe responsable de la Pastoral de Carretera afirma que cal millorar els mitjans (les calçades, acabar amb els punts negres, vetllar per la seguretat dels vehicles, elaborar una normativa eficaç i oportuna) i canviar el comportament de les persones. Especialment, lamenta que tants jove perdin la vida a les carreteres els caps de setmana.

El text recorda que els conductors no van sols a la carretera: «Crist és camí, veritat i vida. Amb ell els vostres camins seran camins de Déu, camins de pau. (...) Al vostre costat caminen, en la mateixa direcció encara que sigui en sentit oposat, milers de vehicles. (...) També hi ha els peatons.»

La jornada promou, en aquest dia, la pregària per tots els conductors i una trucada a la responsabilitat de tots els usuaris de la carretera. (C.C.)

Carta Dominical

Records de 50 anys de sacerdocí**Ricard M. Carles**

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

L'origen de la meua vocació va molt unit a la imatge de la catifa d'agulles de pi del bosc i al so de les meves passes sobre aquella superfície, alhora tova i consistent. I és així perquè la meua vocació es va forjar a l'inici en dies de recés, amb companys de col·legi, al convent del Sant Esperit del Mont o al Desert de les Palmes.

No poques vegades en aquest ambient anava ruminant les meves il·lusions i els meus dubtes, en els quals, de vegades, deixava que el Senyor s'obrís camí en la meua interioritat, i, d'altres, li oposava els meus temors i els meus dubtes, sovint manipulats per poder esquivar

el cos —millor dit, l'ànima— de la crida del Senyor. Els dubtes varen durar uns quants anys. El Senyor em va fer veure, unes vacances de Pasqua, que jo estava allargant el procés interessadament, per veure si desapareixia de mi la consciència de la crida, i innecessàriament, perquè en el fons no era ja capaç de dir-li que no.

Crec que, pel fet de complir el dia 29 els cinquanta anys de sacerdocí, encara que seria més encertat parlar dels 50 anys del sacerdocí que el Senyor em va concedir, el lector serà benèvol acceptant que rememori aquests records.

En allò que fa referència a la meua vocació, Déu coronà la seva obra el dia de la meua ordenació sacerdotal. Fórem 42 els condeixebles que rebérem el mateix dia de Sant Pere la gràcia del sagrament de l'orde sacerdotal. I tots hem d'agrair un gran do. El primer que va morir fou a causa d'un accident de trànsit. Jo ja era bisbe i els companys em van demanar, cosa que he fet després sempre que m'ha estat possible, que presidís el funeral.

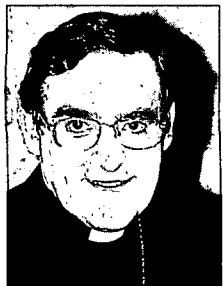
No sé com se'm va ocórrer de dir-los que seria un gran do que el darrer de nosaltres que sobrevisqués els altres pogués donar gràcies a Déu pel fet que cap dels companys hagués abandonat el sacerdocí. Eren anys de moltes torbacions i pertorbacions. Fa temps que donem

gràcies a Déu, ja que tot és un pur do seu, pel fet que aquells companys que falten és perquè ja són amb Déu, però no hi ha hagut cap cas de secularització.

Què puc expressar avui? Amb la lògica mesura que exigeix un mitjà públic d'expressió, crec que he de manifestar algun sentiment, en un acte de justícia amb Déu i per ajudar a pensar a més d'un jove que em llegeixi. Des de molt jove, Crist ha estat el meu horitzó, el perquè de la meua vida, allò que jo havia de transmetre als altres, la meua il·lusió més forta, la meua profunda exigència. Només per Ell he tingut uns sentiments tan profunds.

El contrapunt del que jo hagi pogut donar a Déu és tot el que Ell m'ha donat a mi. En primer lloc, el seu amor que ha volgut englobar tota la meua vida i tot el meu ésser. El goig, gran i mantingut, de les meves tasques sacerdotals. L'alegria mantinguda dels fruits apòstòlics que en tot moment m'ha fet palpar. L'amor de la gent senzilla o cultivada, que sempre m'ha arribat i m'ha fet experimentar la paternitat sacerdotal. El fet d'haver-me trobat en tota circumstància amb la cura i l'ajut del Senyor. El fet que el Senyor m'hagi acollit sempre amb el perdó, quan mirava d'esquivar la seva voluntat. En fi, el fet de demostrar-me, amb tota evidència, fins a quin punt l'importo i com m'estima.

Paraula i vida

L'eutanàsia fa cultura de la mort**Lluís Martínez Sistach**

Arquebisbe de Tarragona i Primat

L'Organització Mundial de la Salut diu que l'eutanàsia és «l'acció del metge que provoca deliberadament la mort del malalt». Aquesta és l'eutanàsia activa. L'eutanàsia pot realitzar-se per una acció directa o bé per una acció indirecta, no proporcionant l'ajut bàsic per a la supervivència del malalt. En tots dos casos, la finalitat és la mateixa: acabar amb la vida del malalt.

Convé recordar que la vida humana és sagrada. La Bíblia conté aquest principi fonamental: Déu és el Senyor de la vida i de la mort. El dret a la vida humana és anterior a l'Estat; aquest no és l'origen o la font d'aquell dret. Per això no pot manipular la vida de la persona humana. La prohibició bíblica «no mataràs» és una exigència moral per a tothom, i per al creient aquesta exigència és un manament de Déu.

En les discussions públiques sobre l'eutanàsia no apareix per cap cantó el valor de la vida humana com a do de Déu. Tot és pur materialisme, segons el qual l'home és amo absolut de la vida humana; un materialisme que obre la porta a uns excessos esgarriposos, com

són l'eliminació dels ancians inútils, dels malalts psíquics, etc.

En el cas de l'eutanàsia activa, la informació i el coneixement del malalt sobre la seva malaltia i la seva petició lliure i voluntària de posar fi a la seva vida no modifica que sigui un homicidi, per bé que es digui suïcidi assistit. L'eutanàsia entra en greu conflicte amb els principis rectoris del dret i de la medicina fins als nostres dies.

S'ha escrit que l'eutanàsia no resol els problemes del malalt, sinó que el que fa és destruir la persona que té els problemes. A nivell de la mateixa medicina —que ha de considerar totes les vides humanes com a dignes i s'ha d'esforçar per cercar el guariment de la malaltia—, l'eutanàsia contribueix a deshumanitzar-la. Fàcilment podria frenar el progrés de la medicina, puix podria anar tornant indiferents els metges vers determinats tipus de malalties.

Davant el sofriment humà no podem restar indiferents. Per això la medicina facilita als malalts terminals les cures pal·liatives. L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, el juny del 1999, demanà que es

L'eutanàsia entra en greu conflicte amb els principis rectoris del dret i de la medicina.

garanteixi l'accés d'aquells malalts a les esmentades cures pal·liatives. El mateix Consell recorda que l'eutanàsia activa va contra l'article 2 del Conveni europeu dels drets humans, ja que «la mort no es pot infligir intencionadament a ningú».

Atès el valor de la vida humana, l'eutanàsia no es pot considerar mai com un progrés, sinó com una degradació que obre les portes a moltes altres conseqüències gravíssimes. Una societat que no valora la vida humana des del seu inici fins a la seva fi no construeix una cultura de la vida, sinó de la mort.

opinió

Punt de vista

Josep Casellas
Capellà i periodista

Bisbes i pagesos

Aquesta vegada l'Església no ha fet tard. El mes de març passat, en plena crisi provocada per la malaltia de les vaques boges i per la febre aftosa, els bisbes de la Comissió de Conferències Episcopals de la Comunitat Europea (COMECE) van agafar el toro per les banyes i van publicar un document sobre la situació delicada que afectava —i continua afectant— els pagesos i ramaders. Van prendre la paraula oportunament per denunciar els excessos d'una

política agrària errònia que ha fet que els pagesos tinguin la impressió creixent de «ser víctimes i no protagonistes de la política agrària», animar la Comissió Europea a presentar propostes agosarades de reforma i demanar una agricultura respectuosa del medi ambient i de qualitat. «Hauríem de determinar —deien— si estem disposats, a llarg termini, a gastar més en la nostra alimentació i reduir les altres despeses.» Els bisbes també animaven les comunitats cristianes a «perseverar en el seu compromís per mantenir viu el món rural i en la seva acció a favor dels pagesos».

En aquell document la COMECE fins i tot s'avançava als esdeveniments, perquè prenia postura en un debat que no ha arribat amb claredat a l'opinió pública fins fa pocs dies: la discussió sobre la necessitat o no de renacionalitzar l'actual política agrària comuna. El canceller alemany, Schröder, defensa aquesta renacionalització, mentre que el primer ministre francès, Jospin, ha dit que cal mantenir el sistema actual. El president de la Comissió Europea, Prodi, ha mirat de trobar una postura de síntesi. Els bisbes europeus que formen la COMECE es mostren, en el seu document de març, contraris a la renacionalització i partidaris d'una descentralització de la política agrària comuna. Demanen que es reforci el cofinançament i que s'apliqui més bé el principi de subsidiarietat. Una política agrària comuna és, segons ells, una expressió de solidaritat. Així, doncs, es

decanten per una agricultura europea i perquè la Comissió vetlli pels interessos autèntics d'aquesta agricultura.

Pel que fa a l'evolució del nombre d'agricultors a Europa la tendència és a la baixa. Només el 5,3 per cent de la població activa, a Europa, es dedica a l'agricultura. A Catalunya la xifra se situa entorn del 3 per cent.

Aquest sector produeix el 2,3 per cent del Producte Nacional Brut de la Unió Europea, però les explotacions agràries ocupen el 44 per cent del món rural europeu. Per això la COMECE demana, amb bon criteri, la introducció d'una política de l'espai rural que tingui més en compte la multifuncionalitat de l'agricultura i respongui als interessos tant dels

habitants del món rural com de la gent de ciutat que hi busca repòs i esbarjo.

Lliçó d'europisme

És un fet positiu que un organisme que aplega representants dels episcopats dels països de la Unió Europea es pronunciï sobre qüestions com aquestes, que afecten la vida d'una part, ni que sigui minoritària, de la població. Potser el sol fet de ser una minoria ja justifica-

ria que les comunitats cristianes, amb els seus pastors al capdavant, s'hi interessessin.

Els bisbes de la COMECE han donat tota una lliçó d'europisme. En la seva aproximació a l'agricultura i a la ramaderia han adoptat un estil i han elaborat unes reflexions que contrasten amb la manera de fer de determinats polítics que van a Europa amb la preocupació exclusiva, quasi obsessiva, de vetllar pels interessos del seu país. La Unió Europea avançarà en la mesura que cadascú miri no pas que en pot treure sinó com entre tots es pot organitzar el sistema polític de tal manera que no quedin a cap país sectors de població desatesos. En definitiva, en la preocupació per la totalitat de la població poden coincidir perfectament els polítics, del color que siguin, i els bisbes, que han de defensar sempre missatges tenyits d'Evangeli. I l'esperit evangèlic exclou els exclusivismes.

Només el 5,3 per cent de la població activa a Europa es dedica a l'agricultura.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Una fotografia preciosa i una petita catequista

Tinc a les mans una revista d'informació religiosa. Hi trobo una bella fotografia que em crida l'atenció: el Papa escolta la pregària d'una nena de pocs anys al terme del recent Consistori cardenalici. La noia —de cinc o sis anys— està dreta davant del Sant Pare i, amb les mans juntes i la mirada recollida, resa. El Pontífex l'escolta amb actitud benivolent.

Els qui hem pogut treballar pedagògicament amb els infants, durant llargs anys, tenim una gran sort. El cor se'ns ha omplert de grans emocions en veure les actituds religioses dels petits. Tinc gravats en l'ànima records i emocions viscudes en les celebracions litúrgiques i en moments intensos de pregària. Quin sentit tan gran de la transcendència! Quina manera de pregar i parlar com si palpessin l'Invisible! Quantes lliçons de lògica sinceritat religiosa! I, moltes vegades, una predicació a través de la innocència infantil.

La Judit té cinc anys. Vaig administrar-li les aigües baptismals. Sóc amic dels seus pares i avis, la qual cosa significa que, de vegades, parlo amb ells per telèfon. La

senyoreta Judit agafa sovint el telèfon i, força vegades, contesta amb molta seriositat. La família ha ensenyat la Judit de fer el senyal de la creu. El fa —sense que li hagi de recordar— abans d'anar a dormir. Resulta —cosa curiosa que la Judit ha esdevingut catequista. A l'escola hi té evidentment els amics. Sabeu què ha fet? Els ha ensenyat de fer el senyal de la creu. Sense saber-ho ha estat catequista d'alguns amics de classe.

Totes dues anècdotes són molt simpàtiques i allisonadores. Els infants solen tenir un gran sentit religiós. I necessiten, en aquest aspecte, ser ajudats pels seus educadors. Dues dades que cal tenir presents. D'una banda, la receptivitat religiosa dels nois i noies i, de l'altra, la necessitat d'un desvetllament religiós, en primer lloc, en el si de la família. Després els hauran d'acompanyar tant la catequesi com la classe de religió. Sempre amb la motivació i sosteniment dels progenitors. Goig i responsabilitat educatius. Aquesta és la tasca que té el seu fogar en el si de la família. Una educació humana i cristiana complerta és el millor tresor que els pares llegaran als seus fills.

A propòsit de...

P-J Ynaraja
Capellà del Montanyà (ynaraja@retemail.es)

Hospitalitat

Una de les coses que em molesten més —diu el meu amic de l'ànima— és que molts viatgers o pelegrins, quan parlen de l'hospitalitat, la qualifiquen com a virtut pròpia dels pobles nòmades o orientals. No, l'hospitalitat és una exigència cristiana. L'altre dia, quan vaig anomenar els textos bíblics, em vaig quedar curt, continua, t'hauria d'haver recordat aquell episodi clàssic de l'entrada dels àngels a Sodoma i com Lot posa per sobre de la castedat de les seves filles el deure de l'hospitalitat (Gn 19,8), la qual cosa és elogiada en molts altres llocs de la Sagrada Escripura (He 13,2).

Deixa'm dir-te, filant prim, que la llar del caminant, ja sigui una casa, un pis o un apartament, ha d'estar tancada i ha de tenir un timbre ben visible. T'explicaré per què. Un lloc obert no serà mai acollidor per a tothom. El caminant decidit, intrèpid i aventurer hi entrarà, però el tímid no ho farà mai i, encara que ho fes, s'hi sentirà estranger o incòmode. Quan algú truca a la porta i qui obre el rep sol·lícit, l'ajuda i el convida a entrar, li obre alguna cosa més que el recinte: li obre el seu cor. L'home d'avui es troba sol i, encara que no en sigui conscient, el caminant ho tindrà molt en compte. De la mateixa manera que el missioner pretén ajudar i enriquir el país on va, amb el mateix esperit generós s'exercitarà en l'acollida a qui truca a la seva porta.

Recordes allò que va dir Jesús: «Si algú t'obliga a portar una càrrega durant un quilòmetre, acompanya'l dos quilòmetres» (Mt 5,41). De la mateixa manera, qui truqui a la teva porta demanant asil, una vegada a dins, parla amb ell, explica-li coses, ensenya-li alguna cosa. No et limitis a l'àmbit material, moltes vegades qui necessita un llit és un indigent malalt d'ignorància. I si a més de sol·licitar entrar a casa teva i demanar-te ajuda, intenta enriquir-lo amb alguna indicació pràctica, amb algun consell oportú, amb algun criteri útil. Que el seu cos trobi repòs a casa teva, que la seva ment en surti enriquida de veritats i la seva moral enfortida.

Si tens visita, no t'amaguis a la biblioteca, ni davant de la televisió. Recorda això: un home val més que una idea, l'amistat és un do més gran que la veritat, la convivència feliç supera qualsevol experiència individual. Accepta la idiosincràsia de qui s'apropa a tu, però recorda allò que li deien al Petit Príncep: «Els homes d'avui dia ho volen comprar tot, però com que no hi ha botigues on venguin amics, els homes estan molt sols.»

Tampoc no oblidis que a molta gent els resulta més fàcil despullar el seu cos que descobrir el seu esperit. Trobaràs persones que t'explicaran que han anat en una platja nudista però que no s'atreveixen a fer cap confidència, encara que ho necessitin, de manera que presoners de si mateixos i, davant l'absència d'algú que els convidi a obrir el seu cor, a compartir la seva interioritat amb delicadesa, es veuen obligats a anar a un psiquiatra, cosa que si es tracta de malalts resulta oportuna però, en cas contrari, la visita al professional és cara i més avorrida que la xerrada íntima amb un amic.

Deixa'm dir-te, vaig interrompre, que tot això que expliques és una cosa que tots hauríem de complir sense necessitat d'anomenar-nos caminants, pel sol fet de ser cristians...

Notes insignificants

Germà Adrià

Morts per a la vida social

Amb motiu de la llibertat de l'espanyol condemnat a mort als Estats Units, que s'ha passat més de tres anys al corredor de la mort, la premsa i la televisió s'han abocat en el cas.

Han fet bé. S'ha aconseguit la llibertat d'un innocent. Ni cadena perpètua, ni cap altre dia a la presó. Beneït sigui Déu.

Al nostre país no es condemna a mort ni a cadena perpètua. Però es condemna a molts anys de presó i a vegades amb condemnes que semblen injustes.

I em pregunto: com pot una persona «tornar a viure» després de molts anys a la presó? Ho pot fer realment?

Molts amics meus fa anys i panys que són a la presó. I cada vegada que els visito en surto més turmentat. Com podran des-

prés vincular-se en una societat que els ha tingut tants anys aïllats?

A molts els conec de petits.

Joti té 34 anys. Als 12 se'n va haver d'anar de casa per no suportar les borra-xeres del seu pare. Aleshores va aparèixer pel barri xino. Es va especialitzar a robar cotxes estrangers. I des dels 16 anys, tan sols ha estat lliure dos anys. Ara en porta dotze tancat. Encara n'hi falten quatre. Sense família, sense amics. Qui li donarà feina?

Pole només té 24 anys. En fa cinc que és a la presó. Ara vol ser un apòstol de les dones maltractades. I m'escrui unes cartes de veritable «apòstol». I hi barreja Déu. Déu i ell les salvaran totes. Té dos germans que també són a la presó.

Blaco fa 17 anys que és a la presó. Quan tenia 24 anys va protagonitzar una fugida famosa. No va fer mal a ningú. Té la dèria de tornar a fugir. Tant se li'n fa. Així es podrà demostrar a ell mateix que encara és un home. Encara li falten tres anys per sortir. Ell que als seus 14 anys va venir al barri xino a formar part d'una banda famosa...

Gogra ja n'ha complert 40. En fa 21 que és a la presó. Des dels 19 anys només ha tingut 16 dies de llibertat a causa d'una fugida. I ha comès diferents delictes a moltes presons que li augmenten la condemna. Té moltes ganes que li escrigui alguna noia a la qual declararà la seva intenció de matrimoni. És alt, fort, ros i té bon tipus. El seu pare va morir a causa de

l'alcohol. La seva mare fa dos anys que està malalta. Té una germana que pateix la sida i una altra de desapareguda. No el visita ningú. A quin món es podrà vincular si li donen la llibertat? La seva il·lusió es que quan el visito li porti una targeta de telèfons. I per ell em salto la normativa.

Pensa té 42 anys. Ja no pensa sortir de la presó. Diu que no li sap greu. El vaig conèixer quan tenia 18 anys. Venia d'un poble de Lleida. La seva família era de Castella. Dos germans seus han mort a causa de la droga, ell no s'hi va enganxar mai però sí a l'alcohol. No vol sortir de la presó. No pot tenir un «projecte de vida». Si en surt, no sabrà ni agafar un autobús. I tindrà la sensació, com els passa a molts, que tothom el mira i que el reconeixen com a pres.

La llista de coneguts és llarga.

Aquí no condemnen a ningú a la pena capital, però sí que els condemnem a viure morts per a la vida social.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

L'Espinàs sense espines

A Barcelona el dia 14 de juny es va fer un reconegut homenatge al periodista i escriptor, Josep Maria Espinàs, amb motiu dels seus 25 anys com a redactor d'una columna diària, primer a l'*Avui* i després a *El Periódico*.

Edicions La Campana va confeccionar un diari especial per a un dia, *L'Espinàs*, amb una tirada de 5.000 exemplars. Recull 25 professionals qualificats de la premsa barcelonina i va ser lliurat a l'escriptor com a obsequi sorpresa.

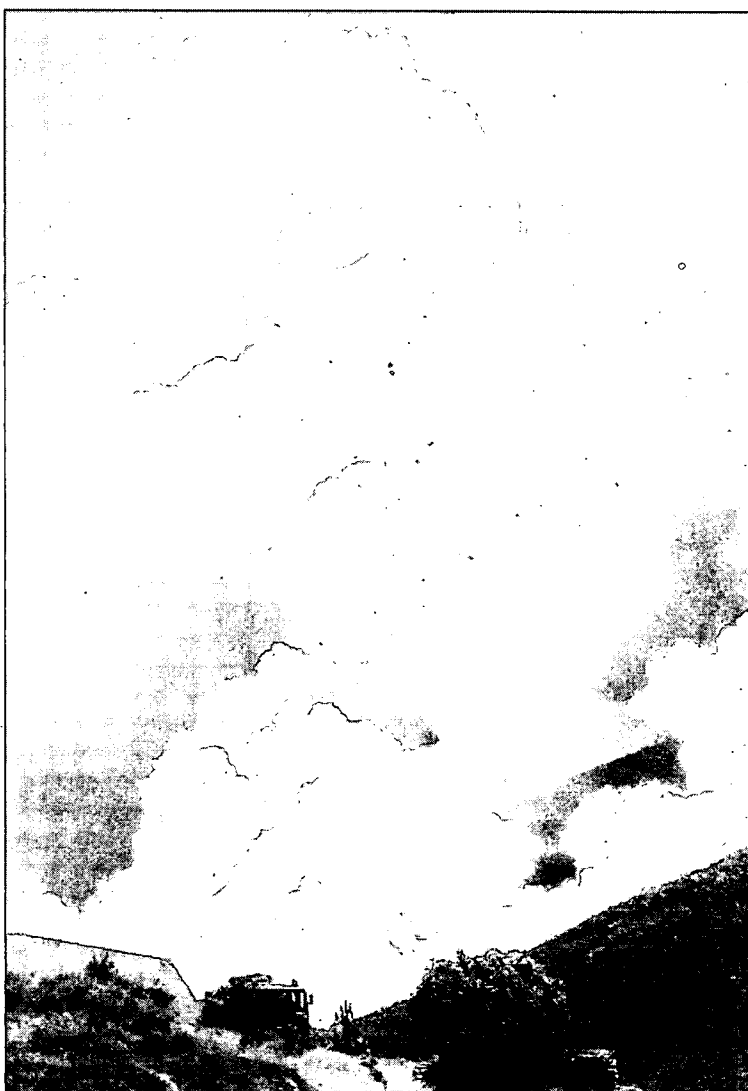
Tots els col·legues col·laboradors —de diversos colors ideològics— fan uns elogis merescuts al conegut periodista. Així, per exemple, Sergi Pàmies lloa d'Espinàs la «recerca d'una senzillesa fàcil en aparença, però molt difícil d'aconseguir». Quim Monzó confessa que «és més efectiva una opinió dita amb coherència i un somriure que no pas amb impropis suposadament provocadors». Gregorio Morán opina que Espinàs és un escriptor que «camina enfrontat a quelcom tan senzill com passar prop dels arbres sense necessitat de comptar-los per poder seguir el bosc sense perdre's». I Salvador Cardús comenta: «Els articles de l'Espinàs són d'aquells que qui els llegeix creu que l'autor ha sabut dir allò que ell sempre havia pensat...»

Avui, generalment, la informació periodística busca sensacionalismes exacerbats, morbositat escandalosa o selecció només d'aquells esdeveniments que provoquen una curiositat malsana o un pessimisme desmesurat. No ha estat pas així en les notícies i comentaris, dia a dia, de Josep Maria Espinàs. Ell, mestre en periodisme, observa la realitat, l'exposa amb imaginació creativa i la redacta amb un estil planer, gairebé col·loquial. Guaita la vida del seu entorn i opina amb objectivitat i serenitat cada cosa que passa al carrer, en els grups humans o al món internacional. Tot de manera límpida i amb consciència tranquil·la. Més encara, no hi manca aquell toc persuasiu, que prou falta ens fa.

Veritablement, Josep Maria Espinàs és un escriptor sense espines.

Zoom

Eduard Brufau

En menys d'un any el cap de Creus ha tornat a patir un incendi forestal catastròfic. En aquesta ocasió s'han cremat més de 1.700 hectàrees i malgrat tots els esforços humans per evitar-ho, el paratge del Parc Natural per segona vegada n'ha quedat molt mal parat. Arran d'aquest nou incendi a la mateixa zona es podria pensar que la mala sort persegueix aquest indret, o fins i tot que el cap de Creus està maleït. Però ni la mala sort ni les malediccions misterioses acostumen a ser tan devastadores. Només la poca misteriosa mà de l'home, ja sigui inconscient o mal intencionada, és capaç de tanta desgràcia seguida.

Esqueles a Catalunya Cristiana

Tel. 934 905 988

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció,
què s'ha de fer?
Truqueu al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

Cartes del lector

□ Divinitat i humanitat de Jesús (2)

En aquesta carta voldria contestar breument la del Sr. Pere Collell i Pous, sobre la divinitat i humanitat de Jesús (C.C., núm. 1.130).

En primer lloc, he de dir que admiro l'esforç de l'elaboració teològica de Pere, però, també he de dir que no hi estic d'acord, fonamentalment, perquè no comparteixo els pressupòsits dels quals parteix: «A Jesús (...) Déu el fa persona (...) divina, en una naturalesa humana»; i l'altre: «En Jesús hi ha una sola persona, la divina, i dues naturaleses, la divina i la humana.»

No estic d'acord en aquestes «dues» concepcions, perquè crec que en Jesús no hi ha absolutament cap persona ni divina ni humana, sinó que és Ell una persona divina i humana; en Ell no hi ha cap Déu, ni cap Verb (Paraula), ni cap persona divina, sinó que és Ell, Déu, Verb, persona divina i humana.

Per què dic això? M'explico: en el moment de l'Encarnació en el si de la Santíssima Verge Maria, la segona persona de la Santíssima Trinitat, la Paraula eterna del Pare, la substància (hipòstasi) del Fill, amb la qual es u amb el Pare i l'Esperit Sant, Déu Verb, el Verb, es fa carn, és a dir, es fa home, de manera que la persona i substància (hipòstasi) del Verb de Déu, que és absolutament divina, es fa, en la seva totalitat, de Maria Verge, humana (carn i sang), absolutament humana, sense deixar de ser absolutament divina; per la qual cosa, aquell que neix de Maria Verge és en la seva totalitat Déu i és en la seva totalitat home. Aquella persona i substància únicament divina d'abans de l'Encarnació, Déu Verb, es fa una persona i substància completament humana, sense deixar de ser completament divina, nostre Senyor Jesucrist, tot hi essent sempre la mateixa persona

i la mateixa substància. Per tant, des de l'instant de l'Encarnació, ja no es pot parlar més de Déu Verb únicament diví; perquè després de l'Encarnació, Déu Verb, sempre sent el mateix, és, per sempre més, Jesucrist, el Fill de Déu i el Fill de l'home, absolutament una persona i substància de dues naturaleses; una persona completament i veritablement divina i completament i veritablement humana.

Comprenc que no està tot dit ni de bon tros, però, deixem-ho aquí. També, potser, es pot parlar més clar, però no oblidem que estem davant d'un tema que no és fàcil de comprendre; la fe dels senzills, però, no erra i amb l'ajut de Déu es manté pura. Glòria a Ell per sempre!

AGUSTÍ MIARNAU
Girona

□ Més sobre la divinitat i humanitat de Jesús

El 17 de maig passat va sortir publicada en aquesta secció una carta titulada *Divinitat i humanitat de Jesús* del Sr. Pere Collell i Pous, que intentava aclarir un tema nebulós per a moltes persones, un misteri que aquest senyor afirma que té molt assumit. A causa de les nostres limitacions, després de repassar-ho diverses vegades, encara ens movem en un mar de dubtes o dificultats. Bé, penso que és essencial tenir uns bons teòlegs competents i uns científics creients superdotats, en definitiva, les defenses de la religió seriosament sorgides dels nostres alts

laboratoris d'investigació per tal de donar suport a la Veritat única que seguim. Però el que necessitem els catòlics de base és la Fe, amb majúscula, i això no sempre queda ben atès en el nostre setmanari. Ens calen definicions cristianes entenedores i aptes per a tothom, que seria bo recordar-les i donar-les a conèixer.

GENÍS DE TERA i TEIXIDOR
L'Estartit

□ Hi ha moltes maneres de blasfemar

Eren tres quarts de sis de la tarda del diumenge 3 de juny i escoltava el programa *Todo noticias de Radio Nacional* a Ràdio Cinco. Tot sovint aquesta emissora diu que tan sols dona notícies i que cadascú se'n faci el comentari. Això és un dir, perquè més d'una vegada he sentit comentaris i no gaire respectuosos sobre la nostra fe. En aquesta ocasió es va dir que antigament un teòleg cèlebre (van indicar el nom) demostrava l'existència de Déu per la perfecció de l'ull humà. El comentarista va dir que l'esmentat òrgan era un «veritable nyap» i en va assenyalar les imperfeccions. També va manifestar que els tècnics dels nostres dies ho haurien fet molt millor. Convindo aquests «especialistes» que coneixen el comentarista en qüestió que facin una persona «sense tants nyaps». També convindo el comentarista que perfeccioni l'estudi de la Bíblia i que es posi al dia sobre la creació de l'univers de Déu. Així no farà el ridícul i, el que és més interessant, no posarà foscors i dubtes a les persones senzilles que no «arriben» a les «seves altures» teològiques i científiques (?).

Mn. ANTONI M. BAUSILI, prev.
Odena

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

□ La pena de mort és una barbàrie que ens retorna al passat

L'execució de Timothy McVeigh ha tornat a posar un altre cop de moda la pena de mort. I posa més en perill que ahir el nivell mínim de civisme de les nostres democràcies. La mort d'un home sigui quin sigui el delictes que ha comès és i continua sent una barbàrie encara més greu quan el responsable n'és un Estat.

La mort de McVeigh no millora res, ni els Estats Units, ni les nostres societats. No les converteix en més segures. No restitueix la vida a les víctimes. No compensa les seves famílies perquè la mort, en una societat moderna, no pot ser mai considerada ni una recompensa ni una compensació moral. No afegeix res de nou a la justícia i disminueix el valor mínim d'allò que és humà i desitjable per a una societat democràtica i atempta contra els drets humans.

La mort de McVeigh, cada execució capital, legítima

una cultura de mort mentre s'insisteix a combatre-la. Malauradament, la decisió, després de gairebé quaranta anys d'ajusticiar els Estats Units un culpable d'homicidi per part del Govern federal, rebaixa al nivell de la venjança i no de la justícia les institucions democràtiques i empobreix tothom.

Durant un temps, en el qual hi ha hagut esclavitud i tortura, venien considerades de la majoria del planeta pràctiques tolerables o absolutament permissibles. No per això eren pràctiques humanes i compatibles amb la democràcia. La pena de mort pertany als mateixos instruments del passat.

Cal desitjar que l'execució de Timothy McVeigh no comenci una nova onada d'execucions per part del Govern dels Estats Units i no encoratgi altres països a retornar als passos que pertanyen irremediament al passat, i al passat han de tornar.

MARIO MARAZZITI
Comunitat de Sant Egidi, Barcelona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL,
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Pregar pels difunts

—Sóc catòlic i els protestants em retreuen el fet que nosaltres preguem pels difunts. Diuen que no es pot fer res pels morts. Jo els cito el llibre dels Macabeus, però no el reconeixen com a inspirat. Hi ha citacions del Nou Testament a favor de la pregària pels difunts?

—Veig que vostè viu en un país on coexisteixen catòlics i protestants. Les objeccions que li posen evidencien una tendència al fonamentalisme bíblic i un arrelament al clàssic principi «només l'Escriptura» (*sola scriptura*) tan propi del protestantisme. El problema és que no podem separar la comprensió de la Sagrada Escriptura de l'experiència que té la comunitat creient on neix i s'entén la mateixa Bíblia i d'una instància d'autoritat reconeguda i fonamentada que garanteix la mateixa Escriptura i assenyala els llibres inspirats, diferenciant-los d'aquells que no ho són. Sant Agustí deia que ell no creuria en l'autoritat dels evangelis sense l'autoritat de l'Església. Els protestants no accepten la inspiració de determinats llibres de l'Antic Testament perquè es neguen a creure les veritats que contenen.

Qui determina, doncs, l'autoritat i autenticitat dels llibres sagrats? Certament que no l'arbitrarietat de cada individu, la qual cosa donaria peu al més gran subjectivisme i arbitrarietat. Això explica que les confessions nascudes de la reforma tendeixen a la dispersió en nombrosos grups i a la dissolució doctrinal. La mateixa Església, que reconeix autènticament els Sants Evangelis, reconeix igualment els llibres dels Macabeus. Tota la tradició precedent a Luter així ho ha reconegut. Luter, en aquest punt com en altres, es va equivocar, es va apartar de la fe i va infligir una gran ferida a la unitat de l'Església. D'altra banda, no hi ha cites explícites en el Nou Testament en el sentit que vostè pregunta, però no fan cap falta.

Com va ensenyar darrerament el Concili Vaticà II, la Divina Revelació es conté en la Sagrada Escriptura i en la Sagrada Tradició i la interpretació autèntica de la Paraula de Déu ha estat confiada al Magisteri viu de l'Església. Aquests són principis fonamentals del catolicisme i qui els nega s'aparta de la fe catòlica i apostòlica. La tradició viva i ininterrompuda de l'Església testimonia la pregària i suffragis pels difunts, especialment en la pregària Eucarística. Sant Joan Crisòstom afirmava clarament: «Socorrem-los i fem-ne commemoració. Si els fills de Job van ser purificats pel sacrifici del pare, per què dubtaríem que les nostres ofrenes pels morts els aporten un cert consol? No vacillem a prestar ajuda als qui han sortit d'aquest món i oferim per ells les nostres pregàries.» Sant Ciril de Jerusalem, en les seves catequesis mistagògiques, ensenyava semblantment: «Després preguem [en l'anàfora] per tots els nostres difunts, creient que farà gran profit a les ànimes per les quals oferim la nostra pregària mentre és present la santa i estremidora víctima...»

Recordem que Jesús ens anima a pregar confiadament al Pare i a no posar límits a la nostra petició perquè el que sembla impossible als ulls dels homes és factible per a Déu que tot ho pot, i, l'Esperit ha suscitat i suscita constantment en nosaltres i en l'Església sencera (i, fins i tot, diria que en la majoria dels homes) la pregària d'intercessió pels difunts. Li recomano finalment que llegeixi amb atenció els ensenyaments que sobre aquesta matèria trobarà al Catecisme del l'Església catòlica (números 1030-1032 i 1371).

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a:
elconsultori@hotmail.com -
catcris@idgrup.iber.net.com - www.balmesiana.org
- Catalunya Cristiana,
c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 4t - 08014 Barcelona,
fax 934 902 035. Cal indicar sempre «Consultori».

Les altres portes de la basílica vaticana

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Aquest any, després del Gran Jubileu 2000, quan s'arriba a l'atri de la basílica vaticana de sant Pere, els ulls se'n van espontàniament vers la Porta Santa. L'hem mirada, oberta, tantes vegades durant l'any passat, que ara ens sorprèn veure-la tancada.

Però tot seguit recordem l'advertència de Joan Pau II: la Porta Santa material queda tancada, però Crist, que és la Porta veritable, ens acull sempre i ens porta vers l'abraçada amb el Pare.

La porta dels sacraments

D'aquesta afirmació tan vertadera em sembla veure'n signes visibles en la mateixa basílica vaticana. Evidentment, no totes les portes de la basílica estan tancades! Però no es tracta simplement d'una qüestió pràctica, sinó de veure-hi un element significatiu.

En efecte, la porta que hi ha al costat de la Porta Santa, entre aquesta i la central a la dreta mirant la basílica, és la

porta que s'anomena «dels sacraments» perquè hi estan representades les celebracions dels set sacraments de l'Església. És la porta més habitual d'entrada a la basílica.

Mirant-la vaig comparar-la amb la Porta Santa. En realitat, és més gran que aquesta, puix la Porta Santa no deixa d'ésser una imatge de la «porta estreta» per la qual cal passar, segons Jesús. No és un signe per adonar-nos que són els sacraments—el Baptisme en primer lloc—els que ens introdueixen en la vida de l'Església, i que els sacraments són l'oferta permanent de salvació que el Senyor ha donat als homes? I no hi ha, en això, una visibilització d'aquella frase de sant Ambrós que deia: «Oh, Senyor Jesús, us trobo en els vostres sacraments!»?

La porta del bé i del mal

En correspondència amb la porta dels sacraments, a l'altra banda de la porta central, hi ha una altra porta sempre

oberta: la que s'anomena «del bé i del mal», perquè hi són representades escenes d'obres bones i dolentes: el martiri, la reconciliació, la tortura... És la porta més habitual de sortida de la basílica, també durant l'Any Sant.

També en aquesta porta s'hi pot fer una reflexió: el bé i el mal, les obres bones i les dolentes, són constantment els dos camins de la vida dels homes. Els salms, la Bíblia en general, l'evangelí també, parlen sovint d'aquesta doble possibilitat. Quina és la tasca del cristià després que ha celebrat els sants misteris? La Tradició Apostòlica (segle III) diu, en acabar la descripció de la missa: «Després tothom se'n va a fer bones obres.»

Dels sacraments a les bones obres, al testimoni de l'amor de Déu, a la lluita contra el mal del món i contra el pecat en el cor de cadascú. Aquest itinerari és el de sempre. La diferència de l'Any Sant és l'accent posat sobre la misericòrdia de Déu: és el tema clau de la Porta Santa,

que, però, és present també en els sacraments.

Aquestes portes, en definitiva, ens obren el mateix camí: l'altar de sant Pere, la tomba de l'Apòstol, la vida quotidiana. Trobar l'altar és trobar el centre mateix de la nostra fe, el lloc on celebrem el «misteri de la fe». Trobar la tomba de l'Apòstol és trobar el testimoni privilegiat de la fe de l'Església, la icona mateixa de la unitat dels cristians. La immersió en la vida quotidiana, amb les seves alegries i les seves angoixes, és el ritme on la fe és viscuda, confrontada, comunicada...

Hi ha encara una altra porta, a part de la central, que només és oberta en ocasions solemnes: la porta anomenada de la mort, perquè hi són representades escenes de morts (entre elles la del beat Joan XXIII). És també una de les portes de sortida. No és així, en realitat? També aquesta porta està oberta sovint, i la mort de Jesús i l'Assumpció de Maria són les figures principals.

petites homilies

Cridats

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Déu ens crida. Crida tothom. Sense excloure ningú. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Perquè la crida de Déu és per a la salvació. I la salvació és la realització plena en cadascú de nosaltres del projecte personalitzador de Déu. Per això és obertura cap a la llibertat. Alliberar el nostre camí de les noses i entrebancs que el mal hi posa. La crida de Déu té un nom: vocació. I ha de trobar, per part nostra, una actitud d'atenció i de resposta. Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta, vos teniu paraules de vida eterna. També cal que trobi una actitud de docilitat i col·laboració. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit. És —hauria de ser-ho— l'actitud permanent del cristià. Resposta viva a la invitació de Déu a ser lliures.

Vocació. Paraula estranya avui per a molts. Hi ha camins que no s'entenen. La gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. Llavors ni s'acull Jesús ni s'escolta la seva crida. Els samaritans no van entendre'l en la seva marxa cap a Jerusalem. I els deixebles tampoc. Tot i que físicament marxaven amb ell. Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi? Ai, dels qui es creuen dipositaris del foc diví! Però Jesús es girà i els renyà. Déu no crida ningú a fer de botxí dels germans. Com tampoc dels enemics. La vocació és crida al servei. El servei de Déu. Som cridats a col·laborar amb ell. M'ensenyau el

camí que duu a la vida. Cridats a la vida. La que Déu ha posat en cadascú de nosaltres. Senyor, heretat meua i calze meu, vós m'heu triat la possessió. Cridats al servei dels germans. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: estima els altres com a tu mateix. La vocació no és tancament. És obertura. Invitació a progressar. Vine amb mi. Amb Jesús. Camí enllà. Cap a Jerusalem. Cap a la realització total de l'home. A través de la vida concreta. Tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. La vida és com és i Jesús hi passa tal com la troba. I la transforma. Llegint correctament els signes dels temps. Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Cal seguir-lo disposats a viure amb ell la urgència de la mort i la resurrecció. La urgència del Regne. Vés a anunciar el regne de Déu. Per això caldrà renunciar més d'un cop a deures fins i tot ben legítims. Deixa que els morts enterrin els seus morts. El Regne és urgència de resurrecció. Per això és per als qui caminen cap a la vida.

El cristià és un cridat. És també un que ha fet cas de la crida? Un que hi ha respost degudament? Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu. Quina és la nostra jerarquia de valors?

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial I)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 1)

JULIOL

1. Diumenge

XIII de durant l'any. Verd. Lectures: 1 Reis 19,16b.19-21 / Salm 15 / Gàlates 5,1.13-18 / Lluc 9,51-62ALTRES CELEBRACIONS: *La preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist.* Sants, Aaron, sacerdot de l'Antiga Llei; Gal, b.; Domicià, ab.; Teodoric, prev.; Teobald, mjo.; Santa Elionor, mr.

2. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: Gènesi 18,16-33 / Salm 102 / Mateu 8,18-22

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Joan Francesc de Regis, s.j.; Procés i Martinià, mrs.; Otó, b.; Vidal, Felicíssim i Eutiquià, mrs.; Santa Monegunda.

3. Dimarts

Sant Tomàs apòstol (F) Vermell. Lectures: Efesis 2,19-22 / Salm 116 / Joan 20,24-29

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Lleó II, p.; Anatoli, Heliodor i Dat, bs.; Jacint, mr.; Eulogi i comps. mrs.; Santa Mustiola, mr.

4. Dimecres

Fèria. Verd. Lectures: Gènesi 21,5.8-20 / Salm 33 / Mateu 8,28-34. Si es vol: *Santa Isabel de Portugal (MLI) Blanc.* TARRAGONA: *Dedicació de la Catedral (Catedral, S / diòcesi, F) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Laureà, arq. mr.; Osees i Ageu, profetes; Ulric, b.; Innocenci, mr.; Santa Berta, ab.

5. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: Gènesi 22,1-19 / Salm 114 / Mateu 9,1-8. Si es vol: *Sant Antoni M. Zaccaria (MLI) Blanc.* Ciutat de VIC: *Sant Miquel dels Sants (S) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Numerià, b.; Santes, Filomena, vg.; Zoa, Trifina i Ciril·la, mrs.

Festa Major: a Vic.

6. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: Gènesi 23,1-4.19;24,1-8.62-67 / Salm 105 / Mateu 9,9-13. Si es vol: *Santa Maria Goretti (MLI) Vermell.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Isaïes, profeta; Ròmul, b. mr.; Tranquil·lí, Severí, Diodor i Dió, mrs.; Santes, Llúcia, mr.; Dominica, vg. mr.

Festa Major: a Vilaverd.

7. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Gènesi 27,1-5.15-29 / Salm 134 / Mateu 9,14-17. URGELL i SOLSONA: *Sant Ot, bisbe d'Urgell (La Seu d'Urgell, S i Solsona, MO) Blanc.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Fermí, bisbe de Pamplona; Ilidi i Edda, bs.; Pelegrí, mr.; Germà, mr.; Santa Edilburga, vg.

Festa Major: a Flaça.

Lectures bíbliques

Diumenge XIII del temps
de durant l'any

Lectura primera

1Re 19,16b.19-21

Eliseu se n'anà amb Elies, i era el seu ajudant

Lectura del llibre dels Reis:

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies, va fer com si passés de llarg, i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, correu darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teva. ¿Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

Salm responsorial

15

Gardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.

Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.»

Senyor, heretat meva i calze meu,
vós m'heu triat la possessió.

R. Senyor, heretat meva i calze meu.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny.

Fins a les nits m'amonesta el meu cor.

Sempre tinc present el Senyor,
amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo,
fins el meu cos reposa confiat:
no abandonareu la meua vida enmig dels morts,
ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida:
joia i festa a desdir a la vostra presència;
al vostre costat, delícies per sempre. R.

Lectura segona

Ga 5,1.13-18

Heu estat cridats a ser lliures

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia:

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: «Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

Aclamació

1Sa 3,9;Jo6,68b

Al-leluia! Al-leluia! Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta; vós teniu paraules de vida eterna. Al-leluia!

Evangeli

Lc 9,51-62

Resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Us seguiré pertot arreu on anireu

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc:

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, volem que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren en un altre poblet.

Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.»

A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu.»

Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu.»

Barcelona

diòcesis

Càritas va acollir prop de 20.000 persones l'any passat

■ La memòria de l'entitat es va presentar per Corpus

BARCELONA.— Coincidint amb el dia de Corpus, Càritas va presentar públicament el resum d'activitats que va realitzar l'any 2000. La directora de Càritas, Núria Gispert, va destacar en l'inici de l'acte que l'extensa memòria que presentaven ha estat possible gràcies al treball que fan els voluntaris i els treballadors i als donatius dels socis i de les institucions.

Les ajudes de Càritas, que l'any 2000 van arribar a 19.172, han suposat un augment en un 35% respecte l'any anterior. Tot i aquest increment tant notable, Núria Gispert va fer una crida a tots els ciutadans i als cristians en particular perquè facin una aportació a Càritas, ja que d'aquesta manera beneficiaran els més desfavorits i ajudaran a crear una societat més justa i equilibrada. Després de la breu introducció de la directora, el secretari general de Càritas, Joaquim Sabater, va plantejar les quatre problemàtiques principals de la societat de les quals Càritas s'ocupa: el treball, l'habitatge, la salut i el fenomen migratori.

La feina

L'atur és una de les principals preocupacions de Càritas ja que les persones joves es troben amb la necessitat de treballar i no troben feina. Núria Gispert va afirmar que molt sovint la incapacitat de trobar feina va estretament relacionada amb el fracàs escolar, ja que la desmotivació que provoca obliga els joves a abandonar els estudis i a buscar una feina sense tenir la formació ni l'orientació necessària per trobar-la.

No obstant això, els immigrants tampoc no poden trobar-ne a causa de la manca de permisos o de la falta de coneixement dels costums d'aquí. Per donar una resposta a aquesta situació Càritas té un Programa de Formació i Inserció Laboral del qual es van beneficiar gairebé 1.500 persones durant l'any 2000.

L'habitatge

Joaquim Sabater va incidir en la importància de tenir un habitatge digne, ja que si no, no es pot normalitzar la situació d'una persona que es trobi en un mal moment. L'especulació i la manca de recursos per al manteniment de l'habitatge són motius d'envelliment i de degradació. El principal problema és que a Barcelona hi ha pocs pisos de lloguer i els que estan a la venda els joves no els poden comprar. Tampoc no tenen prou recursos per demanar habitatge públic, la qual cosa els obliga a viure en pisos amuntats o en habitacions com a rellogats.

Les persones més afectades per aquests problemes són els joves amb problemes familiars o d'addiccions i els immigrants sense papers, als quals sovint les màfies

enganyen. Les solucions que dona Càritas per a aquest tema són habitatges i residències per a gent gran, una llar compartida per a homes majors de 50 anys sense recursos, un centre residencial per a persones amb sida i el projecte Al-Qantara, un sistema d'atenció global a menors magribins indocumentats no acompanyats.

La salut

Les dificultats econòmiques de les persones que demanen ajuda a Càritas comporten una manca d'atenció a les necessi-

psiquiàtrica-social-psicològica a les persones que pateixen un trastorn mental sever.

La immigració

Tal com van afirmar la directora i el secretari general en diferents moments de la roda de premsa, Càritas atén la gent sense cap distinció de raça, religió, cultura... «Nosaltres creiem que qualsevol persona que truca a la nostra porta és Crist, per això obrim la porta a tothom», va dir Núria Gispert. Joaquim Sabater va explicar que la nostra societat no està preparada encara per rebre persones amb les mateixes capacitats que nosaltres.

Les tancades que van protagonitzar els immigrants sense papers a les esglésies de Barcelona són una mostra de la manca d'acolliment que té la nostra societat envers persones que tenen els mateixos drets i deures que nosaltres. Càritas treballa per aconseguir habitatge i per regularitzar la situació legal

La regularització dels immigrants que van protagonitzar les tancades és una tasca de la qual s'ocupa Càritas.

tats sanitàries bàsiques com la renovació de la graduació de les ulleres o anar al dentista. Les persones grans viuen majoritàriament soles i necessiten ajut sobretot per a problemes de salut, per això Càritas té per ells diferents programes d'atenció a la vellesa. En els últims anys, també han notat un gran augment de malalties psíquiques sense tractament mèdic i ni tan sols diagnosticades.

Segons el secretari general de Càritas, la sanitat pública no posa prou atenció ni recursos per detectar problemes psíquics (drogodependències, ludopatia, depressions, alcoholisme...), que comporten l'exclusió d'aquestes persones en l'àmbit laboral i social. Per aquest motiu Càritas diocesana té diversos projectes que desenvolupa el Gabinet d'Atenció i Orientació Psicològica: psicoteràpia per a infants, adolescents i adults, reeducació d'infants i el projecte Vincles, que proporciona atenció

d'aquelles persones que han estat el centre d'atenció durant uns quants mesos. El secretari general va afirmar que els immigrants, enganyats per les màfies, marxen de casa amb l'expectativa d'un futur millor, però es troben que aquí són en un país estranger del qual no coneixen ni la llengua ni els costums i on són incapaços de trobar feina i habitatge.

L'important flux migratori de l'Estat espanyol ha comportat que Càritas atengués gairebé 10.500 immigrants durant l'any passat a la diòcesi de Barcelona dins del programa Migració. Aquest projecte es basa en l'acolliment i en l'assessorament per a la recerca de feina i l'ajut per al tràmit dels permisos de residència i de treball. Cal dir que més de la meitat dels ajuts de Càritas del 2000 han estat per a immigrants, els quals provenen majoritàriament de l'Equador, del Marroc i de Colòmbia.

Sara Antoja Xirau

El nou provincial José Vicente Martínez.

Nou provincial dels Pares paüls

BARCELONA.— En les eleccions celebrades recentment pels membres de la província de Barcelona dels Pares paüls fou elegit com a nou provincial, i aprovat pel superior general de la mateixa Congregació de la Missió, el P. José Vicente Martínez Muedra, c.m.

El nou provincial va néixer l'any 1958 a Chiva, València, ingressà a la Congregació de la Missió a Terol el 1993 i tres anys més tard va rebre l'orde sacerdotal a la població on va néixer. Durant aquests darrers anys, el P. José Vicente Martínez ha estat superior de la Comunitat de València i delegat provincial de Pastoral Vicenciana i Juvenil. Va ser elegit visitador de la província de Barcelona el 9 de maig passat i va prendre possessió del càrrec el 28 de maig a la Casa Provincial de Barcelona. (C.C.)

Celebrada amb èxit la Festa de l'Esperit

TORRELAVIT.— Més d'un centenar de joves procedents de les parròquies dels arxiprestats de Vilafranca, Sant Sadurn i Piera-Capellades es van aplegar el dissabte dia 2 de juny a Torrelavit per celebrar la tercera edició de la Festa de l'Esperit. Tots aquests joves, que participen habitualment en grups a les seves parròquies, van ser convocats pel Moviment de Joves Cristians de Comarques (JARC) del Penedès-Anoia per aquesta trobada festiva de final de curs, coincidint amb la festa de Pentecosta, la commemoració de la vinguda de l'Esperit Sant.

La trobada començà amb una activitat de reflexió i tot seguit se celebrà l'eucaristia, a l'església romànica de Sant Marçal de Terrassola, presidida pel bisbe auxiliar Joan-Enric Vives. Després els joves es van desplaçar fins al pavelló polisportiu, on la festa continuà amb un sopar de pa amb tomàquet i amb un ball a càrrec d'un grup musical.

La Festa de l'Esperit, que va néixer arran de l'experiència de l'Aplec de l'Esperit de 1998 a Vilafranca, va comptar amb la col·laboració desinteressada dels feligresos de la parròquia de Torrelavit, especialment del seu rector. La propera activitat del JARC per als joves cristians seran els campaments d'estiu, que enguany tindran lloc del 25 al 29 de juliol al Molí de Campalans (Borredà, Berguedà). (C.C.)

Barcelona

Terrassa honora els seus patrons

■ La Festa Major té més de 700 anys d'història

TERRASSA.— La vila de Terrassa es vestirà de Festa Major del 29 de juny al 4 de juliol en honor dels tres patrons de la ciutat: sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí. Aquesta festa se celebra des del segle XVIII el primer diumenge després de sant Pere, per això és movable dins del calendari.

La Festa Major de Terrassa es caracteritza per tenir una gran quantitat d'actes al programa; així, els balls, cercaviles, actes religiosos, competicions esportives, concerts, activitats infantils... omplen els sis dies que dura. Per a la majoria de terrassencs la Festa Major és «una festa molt bonica en què hi participa tota la ciutat», afirma Mn. Josep Pausas, rector de la basílica del Sant Esperit.

Les activitats més destacades són el repic de campanes de les esglésies de la ciutat, que anuncia l'inici de la Festa Major; la cercavila de gegants i nans; la baixada del drac, un animal molt típic de les festes de Terrassa; els castells, ja que Terrassa compta amb dues colles castelleres de prestigi; el castell de focs artificials, que posa fi a les festes; la solemne celebració eucarística de Festa Major a la basílica del Sant Esperit i el Ball de Plaça que es fa sortint d'ofici.

Els primers documents que parlen so-

bre la Festa Major de Terrassa són de fa més de set-cents anys, la qual cosa significa que és una de les més antigues de Catalunya, tal com s'explica en el llibre *Història breu de Terrassa* del documentalista Josep Maria Domènech.

Al segle XVI la vila de Terrassa estava envoltada pel poble de Sant Pere, una agrupació de masies amb una única parròquia, la de Sant Pere, de la qual també depenia la zona urbana de Terrassa. Per a la gent del centre era difícil arribar-hi, ja que calia travessar camps, vinyes i el torrent de Vallparadís. Terrassa i Sant Pere formaven part del mateix municipi i tenien un únic alcalde, però els habitants de Sant Pere volien la independència.

A Terrassa hi vivia un miler d'habitants que acordaren construir una església dins la vila prou gran per a tots. Així, l'any 1574 començà la construcció de la basílica del Sant Esperit, amb la col·laboració des-

La basílica del Sant Esperit acollirà els actes religiosos.

interessada de tots els vilatans. Quan es va acabar de construir, uns 25 anys després, va rebre el nom de parròquia del Sant Esperit i de Sant Pere.

A mitjan segle XIX el municipi de Sant Pere de Terrassa, que havia aconseguit la independència mig segle abans, va disgregar-se en barris i les diferents parts van afegir-se a Terrassa, Sabadell, Viladecavalls, Ullastrell i Sant Quirze del Vallès.

La Festa Major

Els patrons de la ciutat, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí, deuen la seva titularitat a les ermites amb el mateix nom que hi ha a Terrassa. No obstant això, és a la basílica del Sant Esperit on es fan tots els actes religiosos de la Festa Major.

La decisió de celebrar la festa el cap de

ACTES RELIGIOSOS DE LA FESTA MAJOR DE TERRASSA:

- ✓ **Divendres 29 de juny:** 20h Repicada de les esglésies de la ciutat.
 - ✓ **Diumenge 1 de juliol:** 10.15h Solemne celebració eucarística de Festa Major; 19h Pregària litúrgica de vespres.
 - ✓ **Dilluns 2 de juliol:** 12h Ofici en honor dels difunts.
- Tots els actes tindran lloc a la basílica del Sant Esperit.

setmana després de Sant Pere és, segons els historiadors de la ciutat, per dos motius: el primer és que el dia de la festivitat de l'apòstol no es podia menjar pollastre, a causa de la negació que Pere va fer de Jesús abans del cant del gall, i un àpat de Festa Major sense pollastre deslluïa la celebració; l'altre motiu és que sant Pere és el patró de molts altres pobles i si es celebrava el mateix dia incapacitava els terrassencs que anessin a les altres Festes Majors de la rodalia.

La Festa Major de Terrassa és plena de tradicions que encara es mantenen i d'altres que ja han desaparegut. Entre els actes que ja no se celebren hi ha el ball d'en Serrallonga, en el qual participaven joves armats amb trabucs, o la processó pels carrers cèntrics de la ciutat amb les relíquies dels sants patrons, que es feia després de l'ofici de Festa Major.

L'acte més important de la festa serà la Gran Tronada que hi haurà a la sortida de la missa solemne de Festa Major, seguida del Ball de Plaça, en què participaran diferents grups de ministrils, castellers, esbarts, bastoners i geganters.

Sara Antoja Xirau

EDITADA PER LA URC (Unió de Religiosos de Catalunya)

GUIA DE CASES D'ESPIRITUALITAT DE CATALUNYA

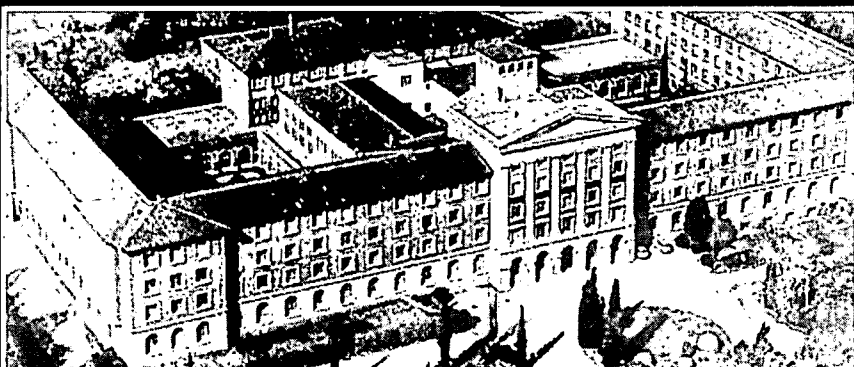

Centre Borja

Jesuïtes

C/ Llaseres, 30 08190 Sant Cugat del Vallès

Tel.: 936 741 150 - Fax: 936 752 461 — A/e: borja@abaforum.es

El Centre Borja és tot un clàssic de les cases d'espiritualitat de la diòcesi de Barcelona. Les seves instal·lacions no tan sols permeten crear un ambient propici per a la pregària i la reflexió serena, sinó que alhora poden albergar trobades diürnes més o menys nombroses. Ideal també per estudiar o passar uns dies de descans allunyats del soroll mundà i ben a prop de la serralada de Collserola.

LLEGENDA

PODEU TROBAR LA GUIA A LES LLIBRERIES RELIGIOSES O BÉ A LA URC. TEL. 933 024 367

Dos nous preveres al servei de l'Església

BARCELONA.— La solemnitat de la Santíssima Trinitat es va tancar el 10 de juny passat amb una de les celebracions més joioses que pot tenir una diòcesi: l'ordenació de dos nous sacerdots. Els diaques Mn. Josep Torrente i Mn. Joan Carles Izquierdo van rebre el ministeri sacerdotal a la catedral de Barcelona de mans del seu arquebisbe, el cardenal Ricard M. Carles.

«Aquesta és la vostra vocació: compartir les delícies d'una fe profunda, d'una fe vibrant, d'una fe joiosa, amb els altres.» Amb aquestes paraules el cardenal definia a la perfecció la missió a la qual Mn. Torrente i Mn. Izquierdo han estat cridats. Una missió que com a sacerdots comencaven el diumenge 10 de juny, però que com a cristians ja feia anys que portaven a terme. «I la vostra missió és també rebre, viure i transmetre. Rebre allò que Déu us dóna. Viure-ho des de la fondària del vostre esperit. I transmetre-ho als altres», afegia Mons. Carles.

Els dos nous capellans restaran de moment a les parròquies on havien estat

Mn. Josep Torrente i Mn. Josep Lluís Izquierdo ja són nous capellans de la diòcesi de Barcelona.

exercint el seu ministeri diaconal. Mn. Josep Torrente serà vicari a la parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, mentre Mn. Josep Lluís Izquierdo ho serà a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui. (C.C.)

19 Festival Internacional de Música de Cantonigròs

Del 19 al 22 de Juliol de 2001

Procedència dels participants

Anglaterra	Eslovàquia	Itàlia	Suècia
Argentina	Euskadi	Iugoslàvia	Taiwan
Astúries	Filipines	Letònia	Turquia
Balears	França	Lituània	Txèquia
Brasil	Hongria	Moldàvia	Ucraina
Bulgària	Irlanda	Polònia	U.S.A.
Catalunya	Islàndia	Romania	Veneçuela
Colòmbia	Israel	Rússia	Xina

Generalitat de Catalunya

Venda les 24 hores
ServiCaixa
"la Caixa"
O bé al 902 33 22 11

Corpus, la tradició es manté viva

La festivitat de Corpus Christi està amarada de popularitat. Des que va ser instaurada a principis del segle XIII ha anat conreant una tradició dins la cristiandat que l'ha portat fins al tercer mil·lenni. Tot i que ja no se celebra el dijous que li correspondria, la festa de Corpus continua aplegant molta gent al voltant del Santíssim, molt especialment en les tradicionals i solemnes processons.

BARCELONA

«El Cos de Crist ens divinitza»

Un gran nombre de capellans van acompanyar el cardenal en la festivitat de Corpus.

BARCELONA.— Com cada any per la festa de Corpus, la catedral de Barcelona va viure el diumenge 17 de juny una solemne commemoració del misteri del cos de Crist. La Sagrada Eucaristia va esdevenir protagonista principal d'una celebració marcada per la tradicional missa al Pla de la Seu i una processó amb el Santíssim pels voltants de la catedral.

La celebració de Corpus Christi va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, i concelebrada pels bisbes auxiliars Mons. Pere Tena i Mons. Jaume Traserra, així com per un gran nombre de sacerdots procedents de diferents parròquies.

Nombrosos fidels van participar en aquesta celebració tan arrelada a la ciutat de Barcelona. Mons. Carles en la seva homilia va destacar la importància i el significat del dia de Corpus, d'aquest Déu que vol parlar amb el seu cos i la seva sang, «que esdevé comunicació, do, però

d'una manera completament particular, per ser divina».

No podem oblidar que l'Eucaristia és aliment per a tot cristià. El centre de la nostra vida és Crist, que se'n dona cada vegada d'una manera renovada: «En l'Eucaristia el Cos de Crist ens converteix en el seu mateix ésser; ens fa realment membres del seu cos, ens cristifica, ens divinitza.» El cardenal, que el dia 29 de juny farà 50 anys de capellà, va insistir també en el caràcter transformador d'aquest cos de Crist, que vol fer-nos «capaços de comunió amb el proïsme. Aquesta és la seva intenció i l'obra del Cos sobirà, del Corpus Christi, que és la Paraula encarnada. Certament, la comunió amb Déu ens ha de portar a una més gran solidaritat envers els germans que més pateixen, que necessiten la nostra ajuda i la nostra pregària.

Magda Marquès

La processó va suscitar molta expectació.

LLEIDA

«Un reflex festiu del Dijous Sant»

La processó de Corpus, en els claustres de la Seu vella.

LLEIDA.— La Seu vella es va transformar de nou el diumenge 17 de juny en catedral dels lleidatans, per acollir, com tots els anys des del 1984, la Missa de la solemnitat del Corpus Christi i la tradicional processó eucarística.

Un miler de fidels van participar a les 6 de la tarda en la missa del Corpus, presidida pel bisbe Mons. Francesc Xavier Ciuraneta a l'altar major de l'antiga catedral dels lleidatans i concelebrada per quaranta sacerdots diocesans i religiosos.

El bisbe Ciuraneta, en la seva homilia, digué que el Corpus és una de les festes més entranyables de la nostra fe cristiana: «Un reflex festiu del Dijous Sant.» El prelat es referí a l'Eucaristia com el sagrament de la pietat, de la manifestació de l'amor de Déu als homes: «Solament l'amor de Déu és etern.» Ciuraneta qualificà tot seguit el sagrament eucarístic com un signe d'unitat del poble de Déu: «La comunió eclesial és la base de tota acció evangelitzadora», alhora que incidia en el sentit de l'Eucaristia com a signe de caritat: «Eucaristia i vida estan íntimament units.»

El bisbe de Lleida significà finalment la commemoració del Dia de la Caritat convocat per Càritas, institució a la qual va qualificar de fiable, alhora que sol·licità el suport i la col·laboració dels fidels en la construcció d'una nova seu per Càritas de Lleida. La col·lecta que es realitzà tot seguit fou destinada a les obres socials i solidàries d'aquesta institució.

Finalitzada la celebració s'inicià la solemne processó amb la custòdia que era portada pel bisbe Ciuraneta sota tàlem, mentre els fidels anaven cantant els tradicionals himnes eucarístics.

La processó eucarística sortí a l'exterior de la catedral per la Porta dels Apòstols després d'haver avançat pel magnífic claustre del segle XIV i prosseguir el seu recorregut pels voltants de la Seu Vella fins a arribar a l'esplanada dels absis. Allà tingué lloc l'adoració a Jesús sagramentat, que es va tancar amb la benedicció eucarística impartida amb la custòdia pel bisbe Ciuraneta. La celebració va acabar amb el cant del Virolai.

La festa del Corpus a Lleida es remunta a l'any 1340 i després de Vic i de Barcelona, fou una de les primeres ciutats a celebrar-la amb tota solemnitat.

Jordi Curcó

TARRAGONA

«Corpus d'amor a Jesucrist i als germans»

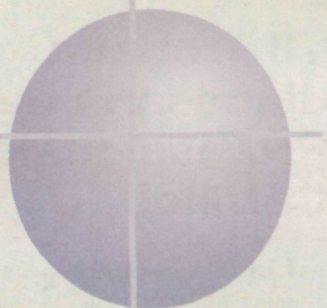
TARRAGONA.— La festivitat del Corpus va ser viscuda a Tarragona amb la religiositat que sempre ha caracteritzat aquesta diada en què s'honora Crist sagramentat, a la qual s'afegeix tot el singular seguici popular tarragoní.

Durant tot el dia l'ou no va parar de ballar al sortidor que hi ha al bell mig del claustre de la catedral metropolitana, espectacle que va ser contemplat per infinitat de ciutadans. A les sis de la tarda, a la catedral, l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach va presidir la celebració eucarística. A l'homilia l'arquebisbe metropolità i primat va recordar que la festa del Corpus «és la festa de l'amor a Jesucrist i als germans», tot indicant que cal «vincular estretament l'eucaristia amb la caritat fraterna».

Després de la missa, la processó de Corpus Christi va recórrer diferents carrers i places de la part alta de Tarragona, integrada per un bon nombre de fidels i acompanyada per diversos elements que formen el seguici popular de la ciutat. Un cop acabada la manifestació pública de fe, a la plaça de la Font, hi hagué el ball de Gegants i es van repartir 1.500 coques amb cireres.

Joan Boronat

Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC)

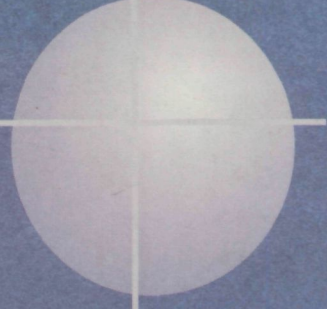

La transmissió de la fe a l'inici del segle XXI

Casa d'espiritualitat «la Conreria»
(Hiana) Barcelona
dies 17 - 18 - 19 de juliol de 2001

jornades
de formació
de responsables
de la catequesi

del 30 de juliol
al 3 d'agost de 2001

Tarragona

Secretariat Interdiocesà de Catequesi
de Catalunya i les Illes Balears (SIC)

21

escola
d'estiu
per a
catequistes

Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC)

Lleida

L'Irel clou el curs i lliura diplomes a la tercera promoció

■ L'Institut ja compta amb 13 nous diplomats

LLEIDA.— El bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, va presidir l'acte de cloenda del curs 2000-2001 de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida, tot lliurant el diploma a la tercera promoció del centre.

Una eucaristia celebrada a la capella de la seu de l'Institut i alhora del Seminari de Lleida, fou l'acte central de fi de curs per als 13 diplomats i la resta d'alumnes de l'Irel. La celebració fou presidida pel bisbe Ciuraneta acompanyat pel director de l'Irel, Mn. Ramon Prat, i alguns dels sacerdots professors com Mn. Antoni Agelet i Mn. Xavier Batiste.

En l'homilia de l'eucaristia el bisbe Ciuraneta es va referir a l'actitud de Maria Mare de Jesús, que des del sí de l'Encarnació tota la seva vida va ser una actitud de servei: «Bon exemple per a vosaltres, els nous diplomats en Teologia.»

Finalitzada l'eucaristia, la delegada de tercer curs, Isabel Torra, en nom dels alumnes que rebien el diploma acreditatiu, dirigí unes paraules al bisbe Ciuraneta i a tots els presents en nom dels seus companys per significar l'acte: «Donem gràcies per haver assolit un aprofundiment en la nostra fe; en el Déu de Jesús que també és el nostre; a ser testimonis

«Maria ha de ser un bon exemple per a vosaltres, els nous diplomats en Teologia»

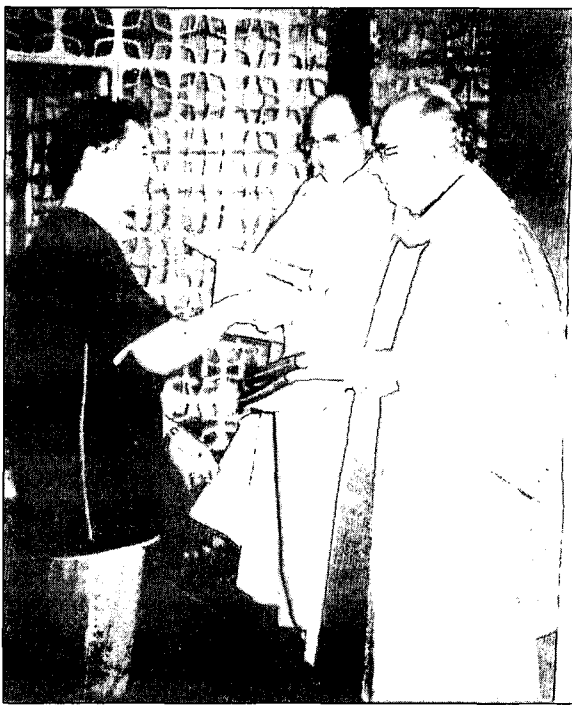
del que hem vist i escoltat; a ser "sal i llum", com Jesús digué als seus deixebles quan els va enviar a proclamar la Bona Nova.»

La delegada donà les gràcies als companys, als professors, al director del centre i a totes les persones que fan realitat

l'Irel a Lleida: «A tots els diem moltes gràcies amb el cor agraït.»

La jornada va acabar amb un pìscola-bis senzill i festiu, com a cloenda festiva del curs.

Jordi Curcó

El bisbe Ciuraneta lliurà els diplomes als tretze alumnes de la promoció.

VII Trobada diocesana dels Professionals Catòlics

LLEIDA.— El Moviment de Professionals Catòlics de Lleida va celebrar el 10 de juny passat a les dependències del col·legi Claver de Raimat del Pares jesuïtes la seva VII Trobada anual de formació sobre el tema *Celebrem i creixem en la Fe, arrelats en comunitat, compromesos amb una Església posada al dia.*

El president del Moviment, Ramon Baró, ha manifestat la seva satisfacció per la trobada, i ha manifestat que la participació corresponsable en les comunitats parroquials i la vivència dels sagraments, van ser els dos eixos de debat de la jornada: «L'objectiu era assenyalar els principals desafiaments que viuen els membres del moviment en aquestes dues qüestions i es feu amb escreix.»

El principals reptes indicats pels participants en l'assemblea preveuen la necessitat d'augmentar l'arrelament dels membres dels moviments en les comunitats parroquials i augmentar la col·laboració d'una manera més estable i corresponsable, col·laborar a fer comunitats parroquials més acollidores per tothom, però molt especialment per als joves i famílies amb fills petits. Actualització d'estils formatius i celebratius en la catequesi i en la litúrgia. Promoure unes comunitats parroquials més obertes i evangelitzadores, intensificar la col·laboració pastoral entre parròquies i la col·laboració d'aquestes amb els moviments apostòlics, aprofundiment en la vivència sacramental i replantejament de la dificultat per viure el sagrament del perdó. «Aquests desafiaments i altres els volem continuar reflexionant i fonamentant per donar-los una resposta adulta», assenyalà Ramon Baró.

El president del MPC diu que el moviment «ens ajuda fonamentalment a reflexionar sobre com anem lligant fe i vida, i ens impulsa des d'aquesta reflexió a transformar el món en els medis professionals i personals, on vivim el dia a dia per fer-lo cada cop més d'acord amb els valors evangèlics». (J.C.)

Llibre d'homenatge a Mn. Ventura Pelegrí

LLEIDA.— Coincidint amb el vuitantè aniversari de Mn. Ventura Pelegrí, actual delegat diocesà d'Apostolat Seglar, un grup d'amics, companys i col·laboradors d'aquest sacerdot lleidatà que en els darrers anys ha estat vicari de pastoral de la diòcesi, han pensat d'oferir-li un llibre d'homenatge. «No és tracta d'un llibre biogràfic, sinó d'una reflexió col·lectiva a partir de tres eixos: Déu, Església i societat; en definitiva, els tres eixos que han vertebrat la seva experiència vital i d'acció pastoral», expliquen els promotors del llibre Jaume Barrull, Ramon Prat i Antoni Serramona.

Aquesta iniciativa compta amb el suport de Pax Romana, del Grup Francesc Eiximenis, del Centre d'Estudis Pastoral de les diòcesis catalanes, de l'Irel, de la Paeria de Lleida i del mateix bisbat.

El llibre sortirà al carrer l'any vinent i serà publicat per Pagès Editors. L'editorial, que vol donar suport a l'homenatge d'un dels preveres lleidatans amb més carisma personal, ha iniciat una campanya per aconseguir subscripcions del llibre tot assenyalant que ja n'han arribat més de 200 a mans dels promotors d'aquesta obra. (J.C.)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS

VISITES A DOMICILI

☎ 93 217 56 07 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

Triple edició: Amb lletra sola, amb solfa i amb acompanyaments d'orgue.
17 cas. o 17 CD.

Editorial Claret S.A.
Roger de Llúria, 5,
08010 Barcelona
Tel. 933 010 887

Benvolguts cantaires del cant d'Església:

Des de l'any 1979 he deixat copiar cançons dels meus cantorals al cantoral de «Missa dominical» del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona.

Des del gener del 2001, el Centre de Pastoral ja no reeditarà més les meves cançons als seus cantorals de «Missa dominical».

Els qui estimeu aquestes cançons: *Donem gràcies al bon Déu, Tots aquells qui estimen ser pobres, Déu que creà la llum del sol, Senyor, us esperem, Ens reunim entorn de la taula, Junts mirem d'obrir pas*, etc., fins a 15 cançons, en endavant només les trobareu al cantoral *Una veu exultant*. Aquest cantoral amb 275 cançons constitueix un repertori que, pel seu propi pes, segons persones expertes en cant i litúrgia, ha d'arribar a tots els centres de culte i ha de revitalitzar les nostres comunitats. Aquestes cançons són cançons que petits i grans aprenen fàcilment i canten amb entusiasme i amb unció.

Us asseguro que, la decisió de no deixar copiar ha estat per a mi una opció dolorosa però clara i conseqüent i espero que el Senyor ens beneixi a tots.

Mn. Josep Soler, pvre.

Tarragona

La descoberta de Déu, en mosaic, al Japó

■ Maria Francisca Rovira ha celebrat les noces d'or de professió religiosa

TARRAGONA.— Fa 40 anys que és al país del sol naixent, al Japó, on amb el seu testimoniatge cristià, contribueix perquè la llum de la fe neixi, com esclatxa d'esperança, entre els núvols del materialisme, que planeja sobre la massificada societat nipona. Es tracta de la religiosa tarragonina Maria Francisca Rovira, de la Congregació de Crist Jesús, fundada per Maria Camino Sanz el 1944 a Javier (Navarra).

El dia 1 de gener del 2001 la germana Maria Francisca Rovira va fer les noces d'or com a religiosa i va tornar temporalment a casa, a Tarragona, per celebrar-ho amb els seus. La joiosa celebració dels 50 anys de tasca evangelitzadora de la germana Maria Francisca Rovira va tenir lloc el 17 de juny passat a la seva comunitat parroquial de Sant Joan de Tarragona, a través d'una eucaristia dominical molt participada.

Sens dubte que l'esperit missioner de Maria Francisca Rovira ha estat animat per l'afany de dur la Bona Nova allà on Déu és encara desconegut i ella va triar un conreu allà on sembrar la llavor de l'Evangeli és tot un repte. Després de professar com a religiosa va restar nou anys a Javier, per marxar posteriorment al Japó. Allà va passar 17 anys en un col·legi d'Hiroshima fent classes. Si més no, l'obra missionera i artística de la germana Maria Francisca s'ha fet palesa a moltes parròquies.

Les qualitats artístiques innates de la germana (que a la seva ciutat va assolir una reconeguda fama com a modista), la van dur a aprendre amb facilitat, a l'escola Massana de Barcelona, tècniques artístiques com ara l'esmalt, el mosaic, els vitralls o el disseny. Tot aquest bagatge i coneixements els ha posat al servei de Déu, i la seva dedicació ha donat els seus fruits.

La destresa i creativitat de la religiosa

La germana Maria Francisca, a l'esquerra, treballant en un dels seus mosaics.

tarragonina és tangible en set altars d'esglésies catòliques al Japó, un dels quals té una superfície de 17 metres, instal·lat a l'actual parròquia de Hofu, on serveix. La germana Rovira comenta que «per executar aquestes obres he comptat amb l'ajut de molts catòlics japonesos». Al Japó és difícil trobar imatges religioses i els mosaics de la nostra missionera proliferen en convents, parròquies, guarderies i col·legis. «És una forma didàctica de fer apostolat i sensibilitzar les persones per conèixer Jesucrist. Molts s'han batejat després de col·laborar estretament en la realitza-

ció de vitralls i mosaics. Sens dubte que aquesta implicació ha esdevingut una bona eina de fer catequesi», diu la missionera.

L'habilitat de Francisca Rovira, a banda de confeccionar mosaics i vitralls, té el seu exponent en els pessebres i domina també l'ikebana, que és l'art de la decoració floral japonesa. D'aquest art, ella ja n'ha fet algunes exposicions a casa nostra.

motiu es produeixen tants suïcidis. La feina i els diners són la raó de la seva existència —esmenta M. Francisca Rovira. El compromís és, doncs, donar a conèixer Déu en un país mancat de fe, ric, però que no li troba sentit a la vida».

La religiosa de Crist Jesús es manifesta també esperonada i declara que «molts es bategen i moltes parelles es casen per

l'Església, i un fet lloable és el creixement del voluntariat japonès per al Tercer Món». Francisca Rovira, a través de l'art multidisciplinari, com reflecteix en una de les seves obres, a cavall d'un expressionisme abstracte, fa una «lloança i glòria a Déu».

Les inquietuds missioneres d'aquesta religiosa no s'aturen i ara sospira per anar a l'Índia, on el seu institut té una

casa de malalts i també podria «ensenyar labors a les dones». Amb motiu de les noces d'or de vida religiosa, la família de M. Francisca Rovira ha compilat en un àlbum la vida i obra d'aquesta missionera excepcional, que té com a lema «Creure, entendre, estimar i servir».

Joan Boronat

L'art d'aquesta religiosa de Crist Jesús és ben present al Japó.

Angoixes i esperances

La proliferació de les sectes al Japó «han creat una mala imatge de la religió i això dificulta anunciar l'Evangeli. Els joves cerquen alguna cosa que els ompli i la buidor que produeix el desconeixement de Déu fa que visquin angoixats. Per aquest

Un berenar per ajudar el Tercer Món

TARRAGONA.— El dijous 7 de juny Mans Unides de Tarragona va organitzar un berenar solidari al club Nàutic de la ciutat, amb l'objectiu de recaptar fons per ajudar a finançar diversos projectes en el Tercer Món. Dels 200 assistents es va recollir la quantitat de 260.000 pessetes. En el decurs del berenar solidari es va sortejar entre els assistents una aquarel·la cedida per l'artista Josep Cebrián i per tancar l'acte, els alumnes del Taller de Teatre de l'Ateneu Cultural de dones d'Altafulla van interpretar un concert de cançons i poemes de Federico García Lorca.

Maite Rodríguez, actual presidenta de Mans Unides a Tarragona va manifestar que aquesta organització participa enguany en deu projectes a països d'Amèrica, Àfrica i Àsia. El mes

de febrer passat es va fer el lliurament de cinc i dos milions de pessetes a San Salvador i a l'Índia, respectivament, per apaivagar les pèrdues a causa dels terratrèmols.

Mans Unides Tarragona compta amb 246 socis i és una de les ONG més antigues de la circumscripció. D'altra banda s'ha donat a conèixer la quantitat de diners recaptats a la diòcesi de Tarragona l'any passat, que va ser de 87 milions de pessetes, dels més de 7.500 que es van recollir en el conjunt de l'Estat.

Maite Rodríguez va insistir que el primer objectiu de Mans Unides és «la defensa dels valors ètics i treballar per assolir la justícia a tots els països del món, la base per garantir la pau i des d'aquesta afavorir el desenvolupament dels pobles». (J.B.)

JUNTA D'ACCIÓ CONTRA LA LEPRA

Abans Joves Amics dels Leprosos

ONG DECLARADA D'UTILITAT PÚBLICA
36 ANYS D'EXPERIÈNCIA (1965-2001)

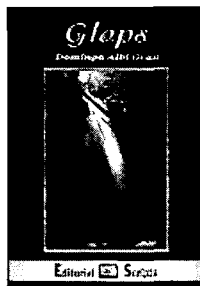
**VOLS COL·LABORAR AMB NOSALTRES?
FES-HO ARA i gaudeix d'unes Bones vacances**

JAL - AMICS DELS LEPROSOS

Av. Barcelona, 40 - 43881 - Cunit (Tarragona) - Tel. 977 16 16 78

O bé a:

C/c 2100 1323 70 02 00049761 de "la Caixa", agència de Cunit (Tarragona)

GLOPS
Domingo Albi Grau
En aquest llibre de poemes l'autora ens proposa unes reflexions inspirades, cada una, en la lectura diària d'una cita de l'Evangeli per tal de « cercar la font d'aigua viva i la pau al cor » així com « escoltar la paraula del Senyor ».
256 pàg. 1.900 ptes.
Amb il·lustracions.
Ref. 2-3 (en català)

EVA LAVALLIÈRE. LA MAGDALENA DEL SIGLO XX
Jacinto Peraire Ferrer
Commovedora i apassionant història, amb caire de novel·la, de la « estrella » parisenca que va trencar amb la frivolitat i l'escàndol i, rebutjada en els convents, va viure una radicalitat evangèlica heroica en la soledat dels Vosges.
150 pàg. 1.200 ptes.
Ref. 0-7 (en castellà)

AL RITME DE LA VIDA. UN VIATGE ENTRE DOS SEGLES.
Enric Prat Jordana
Aquest llibre conté una visió àmplia i oberta de la transcendència, i es mou en un realisme vital —quasi palpable— de la divina presència en el cosmos, la terra i, més especialment, en la consciència humana.
352 pàg. 2.200 ptes.
Ref. 1-5 (en català)

Scripta
Tel. 933 184 552

De venda
en llibreries religioses

Distribució
S.E.C.

Amilcar, 175
Tel.: 934 367 222
Fax: 934 355 202

Tarragona

El Moviment de Professionals fa balanç

■ La trobada de cloenda va tenir com a conferenciant el Dr. Manel Lladonosa

LA SELVA DEL CAMP.— El Moviment de Professionals Cristians de l'arxidiòcesi de Tarragona es va reunir el 27 de maig passat per valorar la tasca d'un curs que conclou i posar en comú les experiències al voltant de la revisió de vida que els sis grups han treballat sota el lema: «Veure, jutjar i actuar.»

El Moviment de Professionals Cristians (MPC) és un moviment de l'Església diocesana de Tarragona integrat per grups de laics militants, els quals en un procés constant de conversió i formació «estem compromesos en l'evangelització del nostre medi, per al creixement de la fe, mit-

jançant la revisió de la nostra vida, tot tenint com a referència Jesucrist i el seu Evangelí», diu l'ideari del col·lectiu. És, doncs, un moviment eclesial, evangelitzador i educador.

Des d'aquest plantejament es propugna l'evangelització del medi professional, i s'explicita la fe on cada grup assumeix com a compromís col·lectiu i a la vegada personal. Per tant, es tracta d'observar la realitat que es viu, com a manifestació concreta d'una actitud oberta vers el món i les persones (veure); la reflexió crítica d'aquesta realitat, a la llum de la Paraula de Déu, que convida a la conversió constant i a la pregària personal i de grup (jutjar); una acció transformadora, que es concreta en el compromís personal o col·lectiu intentant així impregnar totes les realitats de l'esperit de l'Evangelí (actuar).

La tercera trobada de l'any, la de

cloenda del curs, va tenir com a eix central la conferència del Dr. Manel Lladonosa, professor d'Història de la Universitat de Lleida, sobre *Espiritualitat i compromís en els professionals cristians*, tema sobre el qual els membres del moviment han treballat al llarg del curs a través de les trobades diocesanes establertes.

De la xerrada de Manel Lladonosa s'extreu que «estem immersos en un model de societat capitalista hedonista que fa que la realització dels individus se centri en l'èxit professional, tot condicionant les expectatives d'aconseguir una

bona feina i es generi en nosaltres frustració. Si centréssim l'èxit en com volem orientar les nostres vides, en el que som i no en el que fem o tenim, potser no sentiríem tan sovint el sentiment de fracàs».

Posteriorment el conferenciant es va referir a la pressió que hi ha en els llocs de treball per assolir resultats, la presència de la cultura de la queixa i la poca maduresa per afrontar situacions difícils. Així mateix comentà que «valorem poc totes les facilitats i comoditats que tenim en el nostre primer món».

Joan Boronat

UNA RECEPTA PER AL COMPROMÍS

- 1) Fer grup amb la gent de la nostra feina, aconseguir complicitats amb els companys de feina per millorar les condicions.
- 2) Formar part d'un moviment com el nostre (MPC), que dona suport i acompanyament.
- 3) Participar en qualsevol tipus de treball comunitari, partit polític, sindicat, cor, ateneu, etc.
- 4) Combinar tot això amb una vida de parella i familiar plena.

Cursos bíblics d'estiu

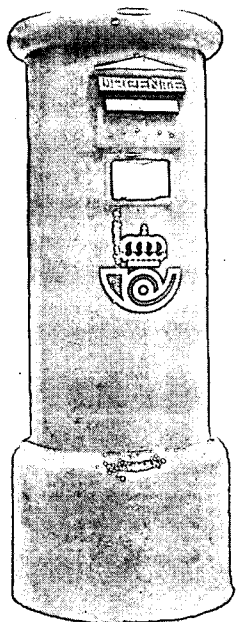
TARRAGONA.— L'Associació Bíblica de Catalunya torna a organitzar els seus cursos bíblics d'estiu, que ja arriben a la 28ª edició. En aquesta ocasió se celebraran al Seminari de Tarragona del 9 al 14 de juliol, en sessions de matí i tarda.

Enguany, al matí, els cursos bíblics estudiaran la Carta als Hebreus i les cartes apostòliques. A la tarda, l'estudi se centrarà en els llibres sapiencials de l'Antic Testament. Per la seva banda, el curs de formació permanent, que serà impartit pel Dr. Josep Lluís Arín, girarà al voltant del tema *Ens salva i ens alegra. L'alegria, signe de salvació*.

Per a més informació, cal adreçar-se al telèfon 977 233 412 (matins, de 10.00 a 13.00, preguntar per Maria Josep Argilaga). (J.B.)

BUZÓN DE RESPUESTAS

La religión católica en forma de Consultorio

IGNACIO SEGARRA BAÑERES

Respostes molt adients a les preguntes corrents sobre la fe catòlica!

- 445 consultes, ordenades segons el *Catecisme de l'Església catòlica*.
- Un índex de matèries facilita la localització de cada qüestió.

DEMANEU-LO A LA VOSTRA LLIBRERIA

Editorial ESIN, S.A.

Casp, 79

Tel. 932 449 550 - Fax 932 656 895

PVP 1.800 Ptes.
336 pàgines

Girona

La Seu de Girona torna a ensenyar la cara

■ Queden encara moltes reformes per fer a la catedral

GIRONA/TORROELLA DE MONTGRÍ.— Durant els primers quinze dies de juny s'ha retirat la lona de 1.050 metres quadrats i les bastides que cobrien la façana de la catedral des de feia un any. D'aquesta manera es pot tornar a contemplar la cara principal de l'edifici, això sí, molt més neta que abans.

Els treballs de restauració no s'han limitat a una neteja superficial, tot i que el contrast amb altres superfícies és important, sinó que també s'ha aprofitat per reparar esquerdes, substituir alguns blocs de pedra, reforçar cornises i reposar alguns trossos trencats, els quals s'han armat amb petites estructures de fibra de vidre.

Per protegir aquesta actuació, s'ha recobert tota la superfície d'una capa d'hidrofugant silicònic per impermeabilitzar el material i protegir-lo més bé de l'erosió de la pluja i la contaminació. Una de les darreres actuacions que s'han realitzat ha estat la restauració dels rosetons. Abans de desmuntar les bastides, que tenien l'alçada de dinou pisos, es van col·locar els vitralls i es van rejuntar des de fora, tot i que després s'haurà d'acabar la feina des de l'interior. Per tant l'estructura patrocinada per Retevisión amb un cost de 15 milions ha estat doblement aprofitada, ja que ha servit per a l'empresa encarregada de la pedra i també per a la dels vitralls.

El cost total de la restauració de la façana ha estat de 117 milions. Forma part del pla de mesures urgents, amb un pressupost de 400 milions de pessetes. El Pla Director preveu un total de 2.000 milions (12 milions d'euros), però fins al 2003 els propers objectius es limiten a les actuacions sobre la coberta, la Torre Carlemany, una deformació de la volta de la nau, l'assentament del campanar que és precari en tres dels seus vuit costats, l'ala nord del claustre, el trasllat de l'orgue que actualment està al mig de la nau, i la reforma del presbiteri.

Una gran bastida cobria la catedral des de feia un any.

Altres obres

Amb el bon temps sembla que es millorren diverses esglésies a més de la catedral. Aquest és el cas, per exemple de la capella del la Mare de Déu del Roser, a Torroella de Montgrí. L'1 de maig es va commemorar el 350 aniversari de l'edifici actual que va substituir-ne un del segle XV, i es va aprofitar per mostrar el resultat de deu anys de treballs de reconstrucció finançats exclusivament per particulars devots del Roser. Es va instal·lar una nova imatge de la Mare de Déu esculpida per l'artista empordanès Jordi Vila, i quatre altars laterals estan decorats per pintures de Joan Fuster.

Al barri gironí de Pedret, es treballa en les reformes de la capella renaixentista del Pilar. Havia estat l'església de la prosperitat de Sant Llúcer, i la seva autèntica advocació és a sant Jaume. Les obres

tenen un cost de quasi quatre milions, subvencionats en diverses parts per la Generalitat, la Diputació, l'Ajuntament i l'Associació de veïns. Aquesta església normalment no té culte, però quan acabin els treballs es voldria tornar a posar en servei, i continuar dependent de la parròquia de Sant Feliu.

D'altra banda, el 24 de juny s'inauguraran les reformes de la Capella dels Dolors de Castelló d'Empúries amb una missa cantada per la Coral Castellonina i l'Orquestra Jove de Cambra de Castelló. L'edificació és del segle XVIII i pertany a l'estil rococó.

Guillem Farré

Centenari de la mort de Verdaguier

ALBANYÀ.— El 2002 serà any verdaguier amb motiu del centenari de la mort del «poeta de Catalunya», segons el qualificatiu que el bisbe de Vic, Josep Morgades, va atribuir a Mn. Jacint Verdaguier. Amb aquest motiu s'han constituït diverses comissions, entre les quals destaca la del bisbat de Girona, amb el punt de referència en el santuari de la Mare de Déu del Mont, «el més bonic dels que conec», segons l'expressió del mateix Mn. Cinto.

Precisament el 10 de juny, aniversari del traspàs del poeta, es va obrir de nou la cambra on Verdaguier va fer diverses estades, especialment l'estiu del 1884. Des de la finestra de l'alcova es pot veure el Canigó, i és aquí que va completar el poema èpic més emblemàtic de la Renaixença. L'objecte més important dels que es conserven és el llibre, un moble d'Olot de fusta policromada del segle XVIII que s'ha restaurat per a l'ocasió.

El programa de la jornada va incloure una missa solemne, una conferència a càrrec del periodista Narcís Jordi Aragó sobre «Les tres gràcies del Mont»: la tradició, el paisatge i la literatura; i el concert de la Jove Orquestra del Conservatori de Girona. Joan Domènech, delegat territorial de Cultura, va declarar que el centenari «serà un homenatge a una figura cabdal que amb la seva obra va encapçalar la Renaixença i va recuperar la llengua del país. Aquesta celebració no només ha de ser una mirada nostàlgica al passat, sinó també cap al futur».

En el mateix sentit Mn. Enric Sala, rector del Santuari, va assenyalar que els actes volen «recordar el temps de la figura de Verdaguier com un exponent de la generació de la represa nacionalista de Catalunya». Per això, s'intentarà implicar el màxim d'institucions. De moment, el comitè d'honor de la Comissió de Girona està presidida pel president de la Generalitat, Jordi Pujol, el bisbe Jaume Camprodon, i el bisbe de Perpinyà, André Fort, ja que en el seu bisbat es troba l'abadia de Sant Martí del Canigó, evocada per Mossèn Cinto, i gràcies al qual es va iniciar la restauració sota la direcció de Mons. Jules Carsalade du Pont, amic del poeta català. (G.F.)

L'abat de Montserrat conclou el curs de l'ISCRG

GIRONA.— Josep M. Soler, abat de Montserrat, va pronunciar la conferència de clausura del curs acadèmic de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona (ISCRG) amb el tema «Només la Bíblia i el diari? Una manera de fer teologia al segle XXI». De les tres vegades que Soler ha vingut a la seva ciutat natal des que va ser escollit abat, aquesta ha estat la vegada en què s'ha manifestat més explícitament com a creient i teòleg.

En la seva reflexió contestava la proposta del pensador Karl Barth en què

definia com a mètode teològic la tensió entre dos pols: la Paraula de Déu i la vida històrica i concreta del món. Segons Soler cal afegir altres punts de referència, entre els quals es troben la lectura pregada de la Bíblia, la vida litúrgica amb la bellesa com a àmbit i camí, i en tercer lloc, la comunitat que permet desenvolupar la vida cristiana.

Aquests criteris, segons el P. abat, corresponen al que tradicionalment s'ha conegut com a teologia monàstica o sapiencial, que s'arrela en la tradició dels pares de l'Església, en els primers cinc

segles de cristianisme. El conferenciant va enumerar els avantatges d'aquesta aproximació. En primer lloc, s'allunya d'una teologia excessivament racionalista i allunya de la vida. També col·labora a adequar la manera de transmetre el missatge per la importància que es dona, per exemple, a la bellesa, tant en la litúrgia com en el discurs formal. I per últim és capaç de dinamitzar les comunitats cristianes, ja que seguint la màxima de sant Bernat, «la reflexió teològica no aïna la curiositat, inflama la caritat».

En definitiva, Josep M. Soler va concloure que aquest estil de pensar la fe té «vigència no sols a l'interior dels monestirs, sinó també al si de l'Església, al món i a la cultura del segle XXI». A l'acte, van acompanyar el ponent el bisbe Jaume Camprodon, el director de l'Institut, Mn. Joan Baburés, i una bona representació dels alumnes que van celebrar el final de les classes amb un sopar a l'edifici del Seminari. D'altra banda, aquest mes es presentaran les tres primeres tesis de llicenciatura de l'ISCRG, que seran defensades per tres dones. (G.F.)

Tortosa

La immigració a la III Jornada Sacerdotal

■ El Dr. Oriol Tataret convidà a no amagar el missatge cristià als nouvinguts

TORTOSA.— El dilluns de Pentecosta es va celebrar al Seminari la III Jornada sacerdotal del curs dedicada a Crist sacerdot. Hi assistiren, com sempre, gairebé un centenar de preveres i tots els seminaristes. Havent cantat tèrcia, el col·lectiu escoltà el tema «Visió cristiana de l'emigració», que en la primera part va ser explicat pel Dr. A. M. Oriol Tataret.

Seguint l'esquema del veure, jutjar i actuar, i amb un estil acadèmic, però comunicatiu, el Dr. Oriol va donar unes llambregades com a punt de llum. La fe en Déu U i Tri es correspondria amb la unitat del gènere humà i amb la diversitat de pobles. Sempre hi ha hagut moviments migratoris. Avui a Espanya es compten 895.720 emigrants, que suposen el 2,3% del total. A Catalunya i al Baix Ebre els immigrants de més a menys són marroquins, llatinoamericans i de l'Europa de l'Est. Aquest jovent és més nombrós que el correspo-

nent a casa nostra. El futur s'obre com un ventall a favor dels immigrants. Segueixen un procés d'acolliment, associació, integració i finalment algun problema de convivència.

Continuaren les reflexions bíbliques i magisterials, que en resum defensen la identitat dels orígens amb el dret a l'autodeterminació i per altra banda l'obertura o inculturació. Les pistes de futur immediat segueixen unes raons ètiques, polítiques i jurídiques. Hi ha un pla interdepartamental preparat per la Generalitat de Catalunya. El Dr. Oriol recomanà el llibre d'Àlex Seglers sobre *Immigració a Catalunya*.

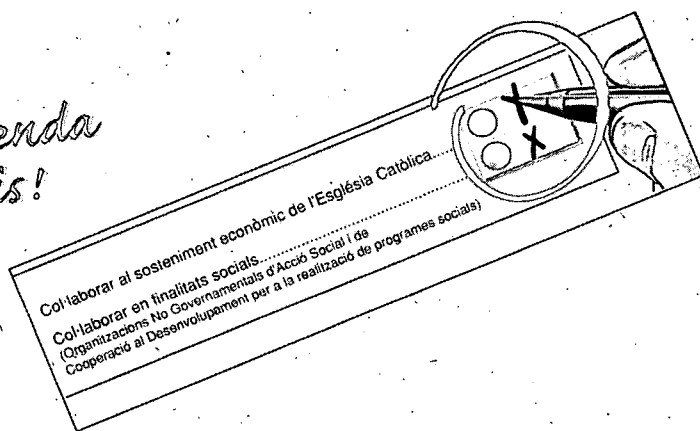
Finalment l'última llambregada: «Compte, sacerdots! No caiguem en la temptació d'amagar el missatge de Jesús. Presentem-lo també als immigrants.»

CAMPANYA PERMANENT PER A L'AUTOFINANÇAMENT DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

**Et sents Església?
Vols ajudar-la?
Ara també pots fer-ho**

*Participa en el sosteniment
econòmic de l'Església*

*A l'hora de la renda
no te n'oblidis!*

Bisbats
de Catalunya

Un profeta laic que acull immigrants

Jaume Solà va ser presentat com un convers. Ara és advocat i empresari industrial que dona a l'Església i a la societat tot el que guanya. Per exemple, els fulls *Notícies Cristianes* reben la seva subvenció.

Després d'uns quants anys amb problemes de creixement, ara se centra a acollir i promocionar joves i dones de l'Europa de l'Est. Als pisos de la Meridiana hi ha unes regles de lloc que poden semblar exagerades: no hi ha televisió, es resa el rosari cada dia, es fa una hora de pregària, serveis de prèdica i confessió... També surten a demanar pels mercats. Aprenen català i castellà i en pocs mesos troben feina.

El bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, va presidir la festa mariana del Coll de l'Alba. Després, però, es va integrar a l'Eucaristia concelebrada al Seminari i va delegar el servei de l'homília a Mn. J. L. Arín, vicari episcopal. Un dels temes que va voler aprofundir va ser el de l'autoritat: «En l'exercici concret del ministeri presbiteral hem passat en els darrers cinquanta anys de l'abús d'autoritat a la dimissió de l'autoritat. Si en l'eclesologia pràctica durant molts anys, l'error greu fou dominar despòticament el ramat, ara el perill pot ser confondre'ns com un més del ramat, assumint les mateixes responsabilitats que la resta de fidels. El perill avui és pensar, dir i actuar segons el criteri que dins de la comunitat cristiana, jo, prevere, sóc un més.» Mn. Arín va precisar que els sacerdots han de presidir les comunitats, i per fer-ho com cal, havien de viure amb intensitat qualitats com «la fidelitat, la coherència, la saviesa, la germanor sacerdotal i la comunió eclesial».

Tot seguit van compartir la taula d'un dinar de germanor amb avisos inclosos a l'hora del comiat.

J. Blanc i Bahima

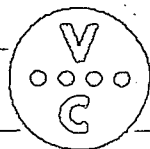
BARCELONA

Nou delegat de Missions

BARCELONA.— Mn. Manuel Roig i Cisteré ha estat nomenat nou delegat de Missions i director de les Obres Missionals Pontificies. Succeeix en el càrrec a Mn. Jordi Jorba, que ha marxat de missions a Xile.

Mn. Manuel Roig va néixer a la Secuita (Tarragona) i és un dels preveres del bisbat que ha estat durant onze anys com a missioner a Xile, a la diòcesi de Copiapó. Actualment és rector de Santa Maria de la Geltrú. (C.C.)

Vida Creixent

El consiliari diu...

La fe és una trobada, un camí i una aventura

Dir que la fe és una trobada vol dir que és una trobada amb Déu que no t'abandona. De vegades costa una mica. Descobrir i estar disponible per saber afrontar-se en la concreció del moment.

Abraham és símbol del creient. Un home que espera en el Senyor malgrat els seus contratemps. Són ja grans i espera en la paraula del Senyor. Aquesta promesa es converteix en el símbol d'un poble que peregrina cap al futur, impulsat per la Paraula de Déu.

La fe, per tant, és una trobada amb Jesucrist. Trobar Jesucrist és prendre la decisió de deixar-ho tot, per trobar el tresor del camp. «Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor» (Mt 6,21).

• I què fa Jesús? Ens ensenya a peregrinar cap al Pare.

• Per això ens hem de posar en camí i anar amb Jesús a casa del Pare, que en abraçar-nos ens alliberi del pragmatisme.

• No fiar-nos de les nostres petites seguretats.

• Vol dir que estem sempre en recerca.

• Vol dir viure d'esperança. Vol dir lluitar per arribar a la trobada personal amb Jesucrist.

La fe també és una aventura.

• Amb els gestos de cada dia podem descobrir el pla de Déu. Aquests gestos poden ser normals o impen-sables. El més important és que sapiguem descobrir en ells el misteri que l'amor de Déu ens té i la gran estima per la vida de tots.

• Que ens demana solidaritzar-nos en la condició

d'aquells que ens demanen ajut.

• Hem d'estar a punt i disponibles sempre per ser solidaris, tot contemplant Jesús que es va fer solidari amb la humanitat.

• Així descobrirem el Do de Déu en el lliurament absolut als homes per salvar-los.

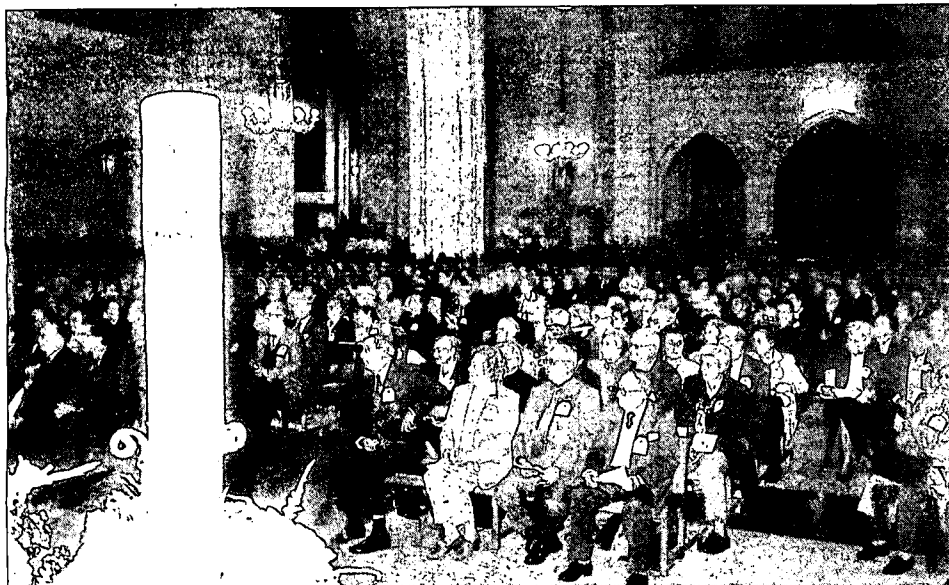
• Si vivim d'aquesta manera trobarem el Senyor i farem el camí que ell ens assenyala i de veritat que ens solidaritzarem amb totes les necessitats de la humanitat.

Jaume Serrano i Vidal

Consiliari diocesà de Barcelona i interdiocesà de Catalunya, Andorra i Balears

SOLSONA

Trobada interdiocesana de Vida Creixent

Santa Maria de les Savines de Cervera va ser l'església on va tenir lloc la trobada.

El dia 9 de maig va tenir lloc a Cervera la trobada anual interdiocesana de Catalunya amb Andorra i Balears del moviment Vida Creixent.

Els autocars es van trobar a dos quarts d'onze del matí, a la Sitja del blat, on van fer l'arribada; l'encontre de les mil dues-centes persones va ser a l'església parroquial de Madona Santa Maria del Coll de les Savines. Mn. Josep Torres i Anna Vidal, consiliari i coordinadora diocesans respectivament, van donar la benvinguda a tothom.

El primer acte va ser la celebració de l'Eucaristia amb vint-i-vuit concelebrants presidits pel bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig, el qual va centrar l'homilia en Jesús la nostra llum i nosaltres enviats a dur-la a la societat, i ens va animar a no ser catastrofistes, ja que Ell va venir no a condemnar el món, sinó a salvar-lo.

Entre altres coses va parlar sobre tant persones que vénen a nosaltres, cristians no catòlics, musulmans, etc., perquè fem l'esforç d'acollir-los i respectar-los com a persones humanes, procurant que se'ls respectin els seus drets, així, amb la nostra acció, la nostra esperança i pregària farem per a tots un món millor.

Després de l'Eucaristia, va haver-hi deu minuts de descans i, seguidament, mitja hora de parlaments. En primer lloc va parlar Antoni Bosch, coordinador interdiocesà, que va raonar el perquè de les trobades. «Ens trobem per gaudir, per celebrar i compartir la nostra fe, mostrem la nostra gratitud per la vida, per la família, per l'amistat, perquè volem viure apassionadament el present i estar oberts i esperançats al futur.» I va acabar dient: «Jesucrist ahir, avui i sempre, Ell és qui ens convoca a viure aquestes diades, Ell és el nostre referent i això ens dóna ànims i ens estimula a viure un tarannà pasqual.»

Mn. Jaume Serrano, consiliari interdiocesà, va voler dir dues coses importants: «És un goig celebrar aquesta trobada al bisbat de Solsona perquè responia al ple desig del pare Sobreroca, s.j., acs, primer consiliari de Vida Creixent.» La segona cosa fou que aquesta actitud voluntària de tots nosaltres ens ha de fer descobrir que encara som útils a la societat i a l'Església. I amb la seva habitual simpatia va posar fi al seu parlament.

D'altra banda, José Maria Castaño, president de Vida Ascendente, va afirmar, tot recordant el ponent d'una recent con-

Una gran carpa va reunir tothom per compartir el dinar de germanor.

ferència, que el futur es troba en la gent gran, perquè en ella es troba l'experiència, el temps, la il·lusió, l'entusiasme i cada vegada som més. Això és el que he trobat aquí: entusiasme, il·lusió, i ganes de treballar pel moviment. L'Esperit del Senyor és amb nosaltres, posem aquest entusiasme al servei de la societat i de l'Església.

A continuació Josep Lluís Cléries, director d'Acció Cívica de la Generalitat, va dir que aquesta trobada i el treball continuat de Vida Creixent era un motiu de satisfacció. Creixer al llarg de tota la vida és important; seguir madurant, un dret; aportar a la societat el nostre voluntariat, un compromís. Vida Creixent té aquest sentit, perquè ser cristià vol dir implicar-se també en la societat, i va continuar

sàviament el temps que li restava.

És una llàstima en aquesta ocasió estar tan limitats d'espai per poder recordar millor aquesta primera part de fort contingut i un farcell de valors abundant, dels quals hem espigolat una mica de cadascun per fer-ne un tast.

En sortir de l'església, tot xino-xano, vam arribar a la carpa a l'hora de dinar, on la trobada amb amics i companys fou alegre i distesa. Al final unes paraules del paer en cap, Salvador Bordes, i de Mons. Antoni Deig, van posar el segell dels adéus.

Una jornada plena de sentit, per recordar sempre.

Gràcies per deixar-vos estimar.

Anna Vidal

Coordinadora bisbat de Solsona

Telefons de

Obert cada dia de les 21.30 a les 23.30 h
934 175 449 / 937 258 011

Obert de dilluns a divendres de les 9.00 a les 10.30
938 040 296 (excepte festius)

La solidaritat autèntica ve de dins i s'expressa eminentment en la pregària. Truca'ns en les teves necessitats i pregarem. Per la línia telefònica passarà la veu, l'amor i el poder de Déu.

Associació Amor de Déu

la Pregària

«Mullar-se» per l'esclerosi múltiple

■ El 8 de juliol se celebra una nova edició de la campanya «Mulla't»

L'esclerosi múltiple és una malaltia del sistema nerviós central invalidant i generalment progressiva, que pot causar trastorns físics, mentals, emocionals i sociolaborals. La seva causa és desconeguda i de moment no té cura. La Fundació Esclerosi Múltiple celebra des del 1994 una jornada de sensibilització social i de solidaritat cap a les persones que pateixen esclerosi múltiple.

«Quan vam començar el Mulla't, van col·laborar-hi 70 piscines. Avui ja hi col·laboren 500 a Catalunya i 100 a la resta d'Espanya (Bilbao, Mallorca, Madrid, València, Burgos i Palència). Hem vist que és un instrument molt pràctic per arribar a la gent, per sensibilitzar-la de forma directa i captar uns fons necessaris per poder oferir uns serveis als afectats per la malaltia i a les seves famílies, i donar suport a la investigació», assenyala Núria Fusté, cap de Comunicació i Activitats de la Fundació.

Els objectius d'aquesta campanya multitudinària per aquest any se centren a dotar de professionals i infraestructura el centre de rehabilitació integral d'esclerosi múltiple de Reus, inaugurat el maig d'aquest any; el nou hospital de dia de Girona; l'hospital de dia de Lleida, que va iniciar la seves activitats l'any 2000; donar suport a l'hospital de dia de Barcelona i als hospitals comarcals, i consolidar i ampliar el centre de formació i inserció laboral ubicat a Barcelona.

La informació de la campanya que difon la Fundació diu que «només cal que agafis el banyador i la tovallola, et dirigeixis a alguna de les 500 piscines de tot Catalunya adherides a la campanya i et mullis...». Tothom pot participar en aquesta iniciativa que cada any compta amb més participants. «L'any passat unes 65.000 persones es van «mullar» directament. Al voltant del Mulla't hi ha molta gent que per diverses raons no neda, però que col·labora en altres activitats. En molts llocs de Catalunya, Mulla't s'ha convertit en un acte festiu i hi ha grups de música, sardanes, castellers... hi ha un col·lectiu amplíssim de gent que col·labora en aquesta iniciativa. Segur que

Cartell oficial de la campanya d'aquest any.

duplicarem la xifra de l'any passat», comenta Núria Fusté.

«Mullar-se» amb aigua o sense

La Fundació fa una crida a tots els ciutadans per participar en la campanya d'aquest any. Una bona manera d'ajudar en el Mulla't és fent-se voluntari: «La seva col·laboració és molt important perquè es nota de manera decisiva on hi ha un voluntari que informa, que explica quina n'és la finalitat, l'objectiu... i això té un resultat directament visible tant en el nombre de participants com en la recaptació obtinguda en les piscines», explica Núria Fusté. I afegeix: «Una altra manera de col·laborar és amb l'acte solidari de banyar-se. A la piscina trobareu material del Mulla't: samarretes, gorres, tovalloles... Es pot col·laborar adquirint aquests productes, fent un donatiu o senzillament si no es pot col·laborar econòmicament es pot fer simbòlicament, nedant uns metres en solidaritat. Totes les aju-

des són bones i per a nosaltres totes són molt importants.»

Actualment hi ha una sensibilitat social més gran cap als afectats per l'esclerosi múltiple. Des de la Fundació es constata que hi ha hagut un salt molt important perquè abans que TV3 dediqués *La Marató* a aquesta malaltia i abans de les diferents edicions del Mulla't, l'esclerosi múltiple era molt desconeguda. «Hem propiciat que es despertés l'interès sobre les necessitats d'aquests malalts i encara que no podem donar resposta a totes aquestes necessi-

tats sí que crec que hem aconseguit donar a conèixer que hi ha un col·lectiu de persones majoritàriament joves que tenen una problemàtica a la qual la societat no donava resposta», subratlla la cap de Comunicació i Activitats de la Fundació.

A Catalunya el col·lectiu afectat per l'esclerosi múltiple és de 4.000 persones, xifra que s'eleva a 30.000 a Espanya. Un dels problemes que més preocupa a la Fundació és la integració laboral perquè moltes vegades els afectats són pares de família que necessiten una sèrie de recursos. Pel que fa a l'assistència de rehabilitació integral encara no es cobreixen totes les necessitats d'aquestes persones.

La Fundació Esclerosi Múltiple està molt satisfeta de la resposta a la campanya Mulla't. Però aquesta no és l'única campanya que duu a terme l'entitat, també té la de «Camina per l'esclerosi múltiple», que es fa cada mes en una comarca diferent a través dels centres excursionistes o la d'«Encistella i mulla't». I és que la Fundació compta amb moltes activitats en les que estan implicats els esports de base.

El 8 de juliol culmina la campanya Mulla't, iniciada al gener amb una sèrie d'actes. En aquest dia estem tots convidats a «mullar-nos» per l'esclerosi múltiple, com assenyala Núria Fusté: «Cada vegada que fem un Mulla't, amb aquest petit gest de nedar solidàriament i de comprar una samarreta, estem aconseguint moltes coses: un nou centre, un nou hospital o consolidem un projecte d'investigació concret. Us demanem que us sumeu a aquesta campanya perquè amb la vostra petita aportació, de milers i milers de persones, hem aconseguit un projecte que avui és realitat.»

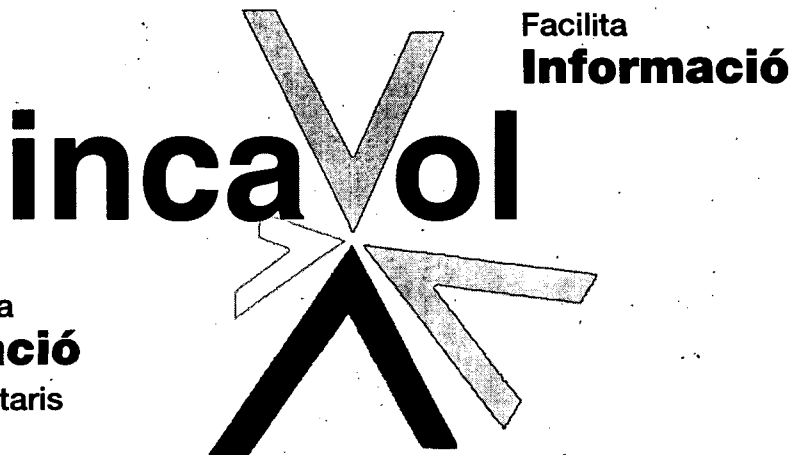
Rosa María Jané Chueca

**FUNDACIÓ
ESCLEROSI MÚLTIPLE**
C/ TAMARIT, 104, ENTL.
08015 BARCELONA
TEL. 932 289 699
FAX 934 242 777

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

cultura

Un miler de persones reviu en el Ball de Sant Andreu

■ Cinquanta anys després de la seva darrera escenificació

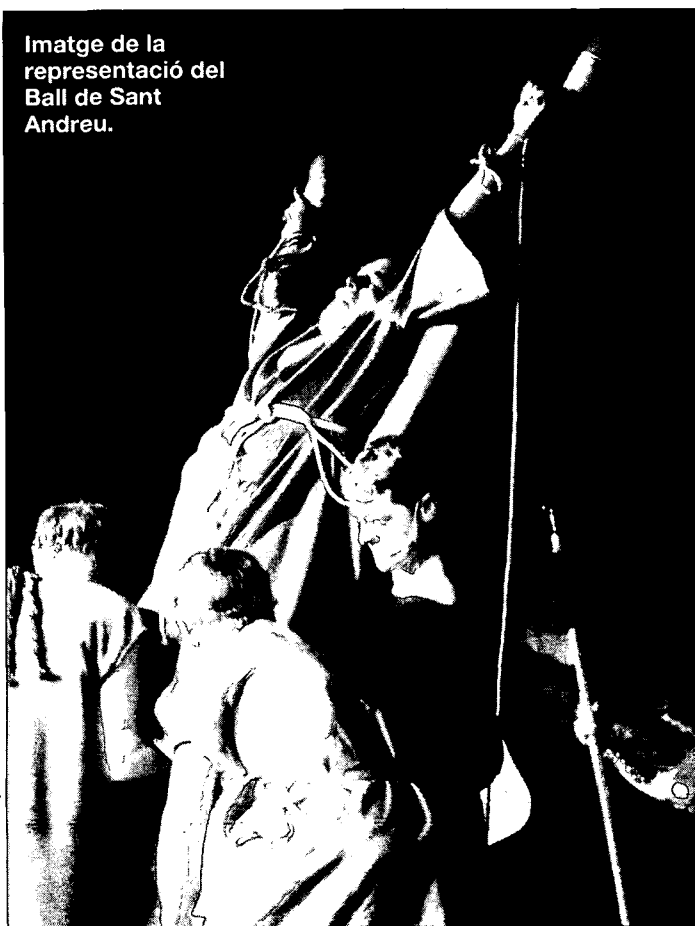
LA SELVA DEL CAMP.— Que, malgrat la globalització, la gent estima la història i les tradicions del seu poble és una realitat fefaent. Aquest sentiment es palesa en pobles com la Selva del Camp, on, el diumenge 3 de juny es va representar el Ball de Sant Andreu, cinquanta anys després de la seva darrera escenificació.

És fàcil comprendre que amb aquests condicionaments alguns selvatans gairebé desconeixien l'existència de la llegenda que dóna peu a l'escenificació del conegut com a *Martiri de sant Andreu*. Per aquesta mateixa raó, el poble sencer es va abocar a dur endavant una representació que l'han fet possible més de tres-centes persones, per bé que els actors es xifren en una trentena. L'espectacle va reunir un miler de selvatans que van omplir l'auditori preparat per a l'ocasió, al carrer dels Ponts, al costat de castell de Paborde.

L'origen del Ball de Sant Andreu es remunta a l'any 1651, quan el poble i la comarca es trobaven sota els efectes d'una pesta devastadora. Llavors la Selva del Camp va invocar l'ajut del seu patró, sant Andreu, que va resultar l'escollit d'entre tots els del santoral. La primera representació de l'anomenat *Martiri de sant Andreu* està documentada el 1851; i després, el 1901 i el 1951. Enguany s'ha complert, doncs, el 350è aniversari d'aquell solemne vot del poble.

La principal novetat de la representa-

ció del Ball de Sant Andreu del 2001 és que el text ha estat traduït al català per Mn. Ramon Vidal Pieth. L'espectacle, dirigit aquest cop per Josep Maria Puig, que a més interpreta el paper de sant Andreu, es va dividir en dos actes. El primer escenifica la vida de l'apòstol abans d'iniciar els seus viatges per a la conversió dels pobles al cristianisme; el segon se centra en el fet martirial del sant a Orient. Corals, banda de música i diables van col·laborar en un muntatge que va desvetllar aplaudiments entusiastes per part dels espectadors. Davant la bona acollida que ha tingut el Ball, es planteja

Imatge de la representació del Ball de Sant Andreu.

Foto: Maria Coy

la possibilitat que aquest es representi cada vint-i-cinc anys en lloc de cada mig segle.

Joan Boronat

El biblista Josep Mas publica un llibre sobre la Xina

LA SEU D'URGELL.— La passió de viatjar omple el món bíblic i s'ha encomanat als mateixos estudiosos del text sagrat. Josep Mas i Bayés, com a bon biblista, és un viatger empedreït i la Xina ha estat la meta dels seus darrers viatges. A la virtut de la curiositat innata, Josep Mas hi suma l'esperit observador i la capacitat de retenir les escenes viscudes. *Sorprendente Pekín*, editat per Claret, és el diari dels viatges i estades de l'autor a la Xina. Les entrevistes, les festes, els viatges interiors... donen les pinzellades per conèixer la Xina a la perfecció.

El llenguatge senzill infon al text una fluïdesa llaminera que es completa amb l'interès d'uns viatges a un país llunyà i desconegut. L'enllaç entre la Xina i Josep Mas ha estat l'exalumne de l'autor, Eugeni Bregolat, descendent de La Vansa i diplomàtic a l'ambaixada espanyola a la Xina. «Els polítics jubilen els professors en el moment en què haurien pogut donar el millor d'ells. I els polítics també els jubilen quan han après», llegim a l'obra.

L'autor explica diversos encontres i anècdotes viscudes a la Xina. Per exemple, amb Miquel Roca Junyent o la missa amb José María Aznar a l'ambaixada. Ho serveix en un marc de curiositats i adornat fins i tot pel sentiment poètic. «Déu sempre pinta a l'octubre a l'hemisferi nord... la gran estació de Pequín», escriu l'autor. El llibre de Josep Mas és un finestral obert a la Xina, un regal en la jubilació. Trenta-tres capítols, breus i agradables, que ocupen 142 pàgines que l'autor desitja que esdevinguin «un pròleg per a la necessària obertura de la Xina al món catòlic».

Antoni Mirabet

Commemoració del 60è aniversari de la restauració monàstica de Poblet

POBLET.— Un concert que va omplir del tot la basílica del monestir de Poblet, interpretat per l'Orfeó de Santa Coloma de Queralt i l'orquestra de cambra de l'Escola de Música de Capellades, va servir el dissabte 2 de juny, al vespre, per commemorar el 60è aniversari del

retorn dels monjos al cenobi cistercenc. El mestre Frederic Prat va ser qui va dirigir l'actuació conjunta d'aquestes dues formacions.

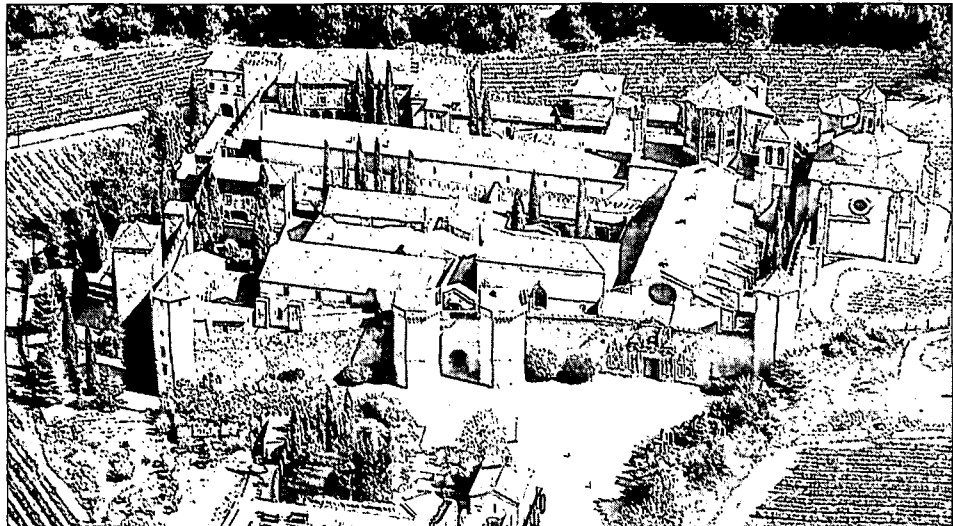
L'efemèride, però, de la restauració monàstica de Poblet es va complir el 24 de novembre de l'any passat. Aquest mones-

tir cistercenc, amb una llarga història de 850 anys, interrompuda durant 105 anys per l'abandó provocat per la desamortització i la consegüent exclaustració (1835-1940), en tan sols seixanta anys ha recuperat la seva fesomia inicial gràcies a una encertada restauració en la qual hi han col·laborat institucions governamentals i entitats privades.

Gràcies a aquesta voluntat tenaç, Poblet és Patrimoni de la Humanitat des del 1991. Aquella petita i insignificant llavor plantada amb esperit heroic per quatre monjos italians de la Congregació de sant Bernat, encapçalats pel prior Giovanni Rosavini, avui abat-nonagenari, ha produït ja dues generacions de monjos que, amb dedicació callada i perseverant, han recuperat aquest patrimoni cistercenc a glòria de Déu i al servei del poble català.

Poblet és avui un referent espiritual, cultural i turístic de primer ordre, un potencial que contrasta amb l'austeritat que s'hi respira, que defuig de qualsevol mercantilització. Actualment la comunitat

cistercenca està formada per més d'una trentena de monjos. De la important tasca restauradora de Poblet en resta encara alguna cosa per realitzar, com ara la rehabilitació com a hostatgeria de l'antic hospital de pobres i un auditori o sala de reunions annexa al Palau Nou de l'abat, a més d'altres obres de manteniment de menor envergadura. Poblet, juntament amb Santes Creus i Vallbona de les Monges, s'ha incorporat des del mes de maig passat a l'Itinerari Cistercenc Nord-Sud d'Europa, que ara com ara són els tres únics monestirs de l'Estat integrats en aquesta ruta europea. (J.B.)

Vista general del monestir de Poblet.

Bon dia!

Compren materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimón o en Pau al
972 645 262

106.6 FM	Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat
93.7 FM	Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf ARQUEBISBAT DE BARCELONA
103.4 FM	Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa BISBAT DE GIRONA
104.4 FM	Solsonès BISBAT DE SOLSONA
105.0 FM	Alt Urgell (Ràdio Principat)
107.5 FM	Andorra (Ràdio Principat) BISBAT D'URGELL

Certamen literari en honor de la Mare de Déu del Remei

FLIX.— Mn. Roman Casanova, prior de la parròquia de l'Assumpció de Flix, ha informat que s'ha convocat un certamen literari en honor de la Mare de Déu del Remei, patrona de la vila. La Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida és l'organitzadora d'aquest concurs.

Un dels fundadors d'aquest certamen literari va ser Mn. Josep Escolà i Cugat, fill de la Fatarella (1820-1884). Des del 1863 aquesta acadèmia dedicada a la Verge Blanca ha organitzat diversos estudis, tant en prosa com en vers, sobre advocacions marianes arreu del món. Enguany ha estat escollida la Mare de Déu del Remei, a Flix.

L'Ajuntament i la parròquia de Flix són els patrocinadors principals del premi en prosa, dotat amb tres-centes cinquanta mil pessetes. Es guardonarà la millor història literària i gràfica de la Mare de Déu del Remei, patrona de la vila de Flix. Els treballs que s'hi presentin han de ser en llengua catalana.

Pel que fa a la producció poètica, hi haurà dos premis. D'una banda, la millor poesia que canti a la Mare de Déu del Remei. Podrà ser en català o castellà, i serà guardonada amb la Flor natural i cent cinquanta mil pessetes. Aquest premi està pa-

trocinat per Mons. Francesc Xavier Ciurana, bisbe de Lleida. D'altra banda, la millor poesia que canti la devoció de la vila de Flix i de la comarca a la Mare de Déu del Remei. La composició guanyadora obtindrà cent mil pessetes i ha de ser escrita en català. El bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, és qui patrocina aquest guardó. A més, es concediran set premis menors, patrocinats per diferents institucions territorials de Lleida i del Principat.

Els treballs que concorrin a aquest certamen han de ser originals i escrits en l'idioma o idiomes que s'autoritzen a les bases del premi al qual optin. Les obres han de ser enviades per duplicat, abans del dia 10 del proper mes de setembre, al secretari de l'Acadèmia Bibliogràfica Mariana, c/ Acadèmia, 17; 1r - 25002 Lleida. Per a més informació: tel. 973 268 029.

J. Blanc i Bahima

Imatge de la Mare de Déu del Remei.

La Salle, a l'escenari internacional d'innovació tecnològica

BARCELONA.— El Parc d'Innovació Tecnològica i Empresarial La Salle ha estat acceptat com a nou membre de l'Associació Internacional de Parcs Científics (IASP). D'aquesta manera, el Parc treballarà en la recerca, el desenvolupament i la innovació tecnològica en col·laboració amb centres afins d'arreu del món. Segons el director del Parc, Josep Miquel Piqué, «l'entrada a la IASP posiciona La Salle a l'escenari internacional d'innovació tecnològica». (C.C.)

Premi de música Ciutat de Tarragona

TARRAGONA.— S'ha convocat el IX Premi Internacional de Composició Musical Ciutat de Tarragona. El concurs està obert a compositors de qualsevol nacionalitat, sense límit d'edat. Hi poden optar les obres de composició simfònica amb solistes (un màxim de tres) o sense, i amb mitjans electroacústics o sense. La dotació del premi serà d'1.500.000 pessetes. Per a més informació: tel. (34) 977 250 923, fax (34) 977 245 988, a/e: cultura@tinet.org i web: www.fut.es/~ajtargna. (C.C.)

Granada

Hola, amics! Som a la darrera etapa del viatge. Granada és una ciutat meravellosa on tot és possible segons la llegenda. Una ciutat que va fer vessar llàgrimes de desconsol a Boabdil, últim rei dels àrabs a Espanya. Per aquest motiu hi ha un turó anomenat «Sospirs del Moro». Vam visitar Albaicín i Sacromonte. L'Alhambra és preciosa, amb quatre quilòmetres de recorregut per jardins i sales de gran bellesa.

La reixa que protegeix l'altar principal de les Capelles Reials —el retaule de les quals va ser el primer que va reproduir figures a mida natural (Jesús, sant Joan, sant Miquel...)— està forjada de tal manera que és idèntica, amb els mateixos detalls, tant pel davant com pel darrere, llevat de la creu superior. En aquesta capella hi ha guardades curosament les despulles dels reis catòlics, Isabel i Ferran, i de la seva filla Joana.

A la tornada, quan l'avió s'enlairava, ens va quedar gravada a la memòria la figura de Serra Nevada, magnífica, coberta de blanca neu. En direcció cap a la nostra estimada Barcelona, es barregen en el meu pensament tantes imatges meravelloses d'aquestes ciutats que vull resumir-les en un petit poema:

*Señorio hay en Sevilla,
de conquistas es Granada.
Córdoba, mora y cristiana,
es Jaén artesanía.
¡Lo dice una catalana!*

Cecília Aranés Mallo

Coses de la vida

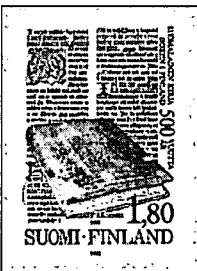
Coses de la vida

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Missal Aboense

El 1988 Finlàndia va commemorar el 500 aniversari de la publicació del *Missal Aboense*, el primer llibre finlandès, magníficament ornat. Konrad Bitz, bisbe de Turku, és qui data el llibre en el pròleg: 17 d'agost del 1488. Aquest llibre havia estat imprès anteriorment en llatí, la llengua internacional de l'edat mitjana. Durant l'època de la Reforma, totes les publicacions, com ara la Bíblia, editades en aquest país escandinau es van fer en finès.

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

El millor company

Avui parlaré del que es podria anomenar el millor company d'un bon menjar: el vi. El fet de compartir un bon vi a la taula ajuda a dialogar amb els bons amics o la família. D'una copa de vi, moltes vegades en surt un bon negoci. El vi és el complement d'un bon menjar i un signe de cultura. Assaborim un bon vi per celebrar un esdeveniment; és alegria i plaer. Sense abusar-ne hem d'aprendre a assaborir-lo.

El vi és vida, però, igual que aquesta, hem d'assaborir-lo a poc a poc, sense abusos.

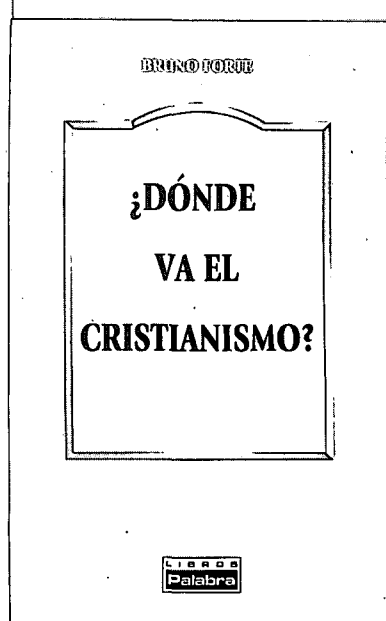
A Catalunya tenim la sort de tenir uns grans vins que no tenen res a envejar als estrangers. Prefereixo no esmentar-ne cap perquè el més segur és que me n'oblidaria molts, per això prefereixo dir que Catalunya pot sentir-se honrada per ser bressol d'aquest or líquid tan gratificant al nostre paladar.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Recetas para realizar en un santiamén y vivencias gastronómicas* truqueu al tel. 938 793 402.

LLIBRES

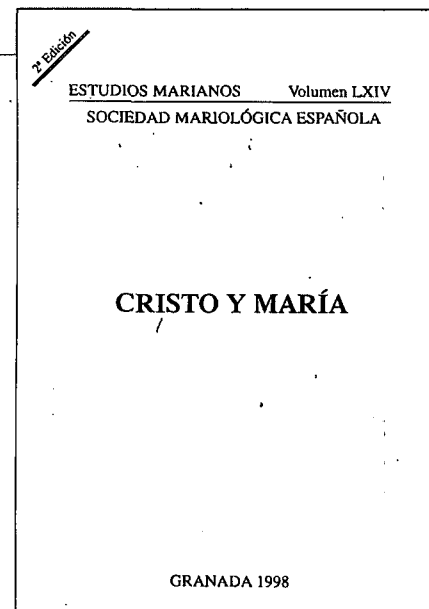
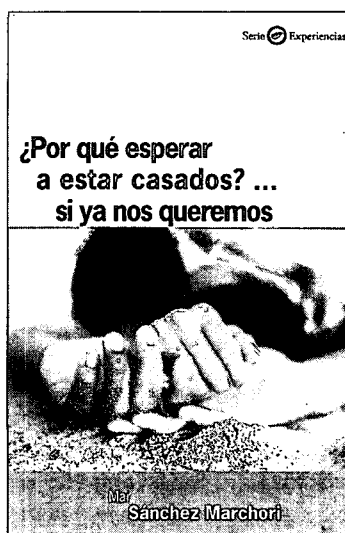

Bruno Forte,
¿Dónde va el cristianismo?
Editorial Palabra,
Col·lecció Libros
Palabra, Madrid
2001, 140 pàg.

Relacions prematrimonials

Aquí es recullen les respostes en clau de carta a la pregunta: per què esperar a mantenir relacions sexuals, si ja ens estimem? Després d'una introducció que pretén fonamentar els diferents arguments que responen a aquesta qüestió, es presenten vint-i-una cartes, seleccionades segons un criteri no qualitatiu, sinó representatiu. Són cartes que pretenen ajudar aquells que no troben raons pràctiques a una idea amb la qual s'identifiquen. També pot ser de gran utilitat per a pares i educadors en l'orientació d'aquells joves que, havent de decidir, no poden ser lliures perquè el moviment social present només aporta motius per actuar de manera impulsiva, i prioritza tot allò que produeix plaer, fins i tot amb el risc de deshumanitzar la mateixa persona. (C.C.)

Mar Sánchez Marchori, *¿Por qué esperar a estar casados?... si ya nos queremos.* Editorial Desclée De Brouwer, Col·lecció Preguntas y Experiencias, Bilbao 2001, 110 pàg.

Cristo y María.
Sociedad Mariológica Española,
Granada 2000,
644 pàg.

Reptes teològics actuals

Aquest llibre de Bruno Forte, un dels teòlegs europeus més coneguts, és una brillant síntesi teològica dels principals desafiaments que el món actual i els corrents de pensament postmoderns plantegen a l'Església i a la teologia. Les dues tendències més evidents, regionalització i globalització, són analitzades per Forte, que en valora els elements positius i negatius. L'autor explica que estan canviant els «protagonistes» de la teologia i els centres d'interès. Les diferents interpretacions de la història i les seves relacions d'obertura o tancament davant de la Veritat són exposades amb intuïció i lucidesa. Forte pretén estimular, segons les seves paraules, «la passió del pensament i de la vida per l'anunci de la Bellesa que salvarà el món: la del Crucificat Ressuscitat, que es troba viu en la seva Església». (C.C.)

El Messies i la Mare de Déu

Aquest volum conté tots els treballs (tant ponències com comunicacions) que van ser objecte d'exposició i estudi durant la Setmana d'Estudis Marianos, organitzada per la Societat Mariològica Espanyola i que es va celebrar del 10 al 13 de setembre del 1997 a la Casa d'Exercicis Espirituals Betània, de Còrdova. L'argument central va ser dedicat a «Crist i Maria». Els conferencians van tractar el tema bàsicament des d'un punt de vista bíblic i patristic. També es va analitzar la relació de Maria com a mare i deixeble de Crist, la concepció virginal a la teologia actual, la maternitat divina a les cristologies recents, la col·laboració de Maria en la Redempció i el vincle Crist-Maria que es troba en el magisteri episcopal espanyol. (C.C.)

INGREDIENTS:

mig quilo de pastanagues
tres patates
una ceba
tres grans d'all
crema de llet

PREPARACIÓ:

Bulliu unes nou tasses d'aigua, mig quilo de pastanagues, tres patates, una ceba gran i tres grans d'all. Deixeu-ho bullir tot durant mitja hora i després retireu-ne les patates. A continuació, tritureu la resta del brou i aneu-hi afegint les patates, a gust de cadascú, per espessir la crema. Quan ja estigui ben espessa, afegiu-hi un raig abundant de crema de llet (nata per cuinar).

A mesura que hi afegiu la nata, la barreja s'anirà fent blanca, la qual cosa ens indicarà que ja està al punt. Deixeu refredar la crema a temperatura ambient i després poseu-la a la nevera. Serviu-la fresqueta.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

O
b
r
a

C
u
l
t
u
r
a
l

Vols disposar d'un resum del Catecisme de l'Església catòlica i les principals pregàries i devocions de sempre en un sol llibre? Aleshores adquireix **Nuestra Salvación**. Per només 1.000 ptes. (6 €) tindràs aquesta obra senzilla i ben presentada que no hauria de faltar en cap llar catòlica. I, a més, quan l'adquireixis col·laboraràs a la tramesa gratuïta d'exemplars a Amèrica.

Comandes: Obra Cultural,
Roger de Llúria, 4,
08010 Barcelona
Tel. 933 181 896
e-mail: foc@obracultural.org
web: www.obracultural.org

Crema freda de pastanaga

El llibre de la setmana

Saber pregar

Els deixebles de Jesús ben aviat van tenir una preocupació. Veien que el Mestre es retirava sovint, i se sumia en un silenci estrany que els sorprenia. Ells, la majoria homes de mar, sabien que quan el llac embravia i les onades inundaven les barques tenien l'ai al cor. I aleshores miraven cap amunt, i esperaven l'ajuda de Jahvé. Però era en els moments d'angoixa... De sobte el Mestre es retirava, quan la gent volia aclamar-lo com a Rei, o quan s'amuntegaven al voltant seu amb cecs, malalts i tolits. I volien saber què feia Jesús en aquests moments en què semblava que només imperava la pau.

I els va sortir de l'ànima una d'aquelles frases curtes i decisives, que després s'han anat repetint en cada generació: «Senyor, ensenya'ns a pregar!»

Patricio Sciadini també ha volgut aprendre a pregar, i s'ha esforçat a escoltar la paraula de Jesús per comunicar-la als que volen acostar-s'hi pels camins de la pregària. I d'aquesta preocupació ha sorgit el *Catecismo de la oración*, un llibre senzill i didàctic que desbrossa camins, indica senderes, descobreix mètodes i il·lustra maneres de pregar. I ho fa en setanta-set capítols breus en els quals aquest deixeble de Joan de la Creu intenta ajudar, amb simplicitat i pregonesa, què és la pregària, quines són les seves maneres, com poden pregar els que vulguin fer-ho sense haver de recórrer a estils difícils ni a situacions complexes, a vegades impossibles d'aconseguir en la vida ordinària de la majoria de les persones.

Encara que se suposa que qui aborda

un llibre d'aquest gènere està convençut del valor de la pregària, dedica diversos paràgrafs en què, a partir del sentit de la vida humana i cristiana aprofundeix en la vida interior, i en la importància en ella de la pregària, i amb Joan de la Creu en el seu meravellós *Càntic espiritual*, es col·loca davant de la creació, un estímul autèntic per a una contemplació de la grandesa, l'amor i la benevolència generosa del Déu creador: «Oh, boscos i espessos/ plantats per la mà de l'Estimat... Digueu si per vosaltres ha passat!»

Recorre després als mestres de pregària de l'Antic Testament, i als textos que, com els Salms, són pregàries que tenen sempre vigor a través dels segles.

El Mestre autèntic és Jesús, i el càntic de Maria és un important carnet de ruta perquè entrem en la dinàmica de la pregària. Una pregària que pot ser de benedicció, d'adoració, de súplica, de petició de perdó, d'intercessió, d'acció de gràcies, de lloança... pregària del Regne de Déu.

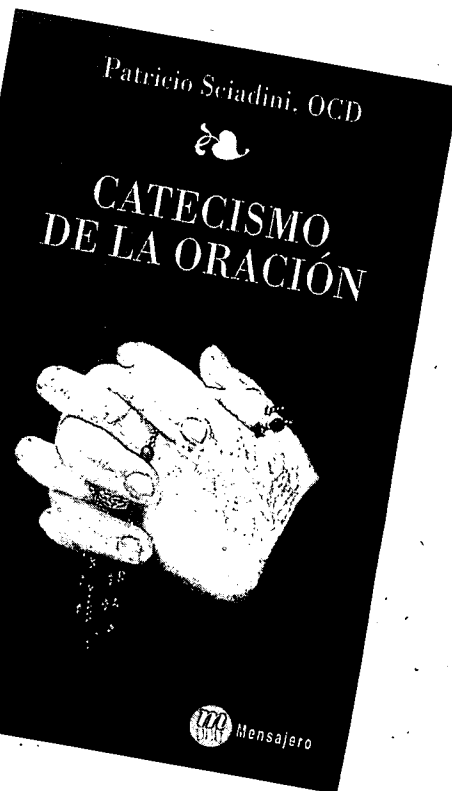
Presenta els mitjans privilegiats de la pregària, i ens situa davant la Trinitat, com a centre i font de la nostra pregària. I ens convida a experimentar les diferents maneres de pregària: vocal, meditació,

mental, contemplació, mostra maneres de pregar i els seus diferents mètodes, i se centra especialment en el mètode carmelità...

I ja que la pregària està sotmesa també a la fragilitat de la condició humana, surt al pas de les dificultats que poden haver-hi, i les indústries que es poden fer servir per resoldre-les.

Un llibre senzill, insisteixo, i didàctic que esperem que ajudi els que volen pregar en el trasbals del món d'avui, i que volen posar a les mans de Jesús la seva existència, alimentada amb el contacte amb la Paraula.

La súplica dels Apòstols que demanen al Senyor que els ensenyi a pregar és

també la de molts homes i dones d'avui. Aquest llibre assequible i pràctic els ajudarà a apropar-se a Jesús perquè el seu ensenyament sigui eficaç en la seva vida.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Guardons «Llum i Ombra»

L'Agrupació Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guíxols organitza una enquesta, molt vigent, a través dels guardons «Llum i Ombra». Mitjançant unes butlletes que es poden recollir en la celebració dels aplecs, el sardanista indica una persona, grup, entitat o activitat com a guardó «Llum», si considera la seva activitat beneficiosa per a la sardana, o guardó «Ombra» si opina tot el contrari i la considera perjudicial per al sardanisme en general.

Considerem aquesta idea valenta i arriscada, ja que sempre és positiu conèixer aquells punts on hi ha un suport important o, al contrari, on es pot millorar o hi ha una activitat innecessària. L'estudi d'aquests resultats podria marcar camins nous i ajudar a millorar l'àmbit sardanista. Però també veiem

que és una idea arriscada si el sardanista elegeix el silenci preferentment per a les respostes «Ombra» (silenci que potser no mantindrà en les seves converses habituals). També poden ser un risc les opinions sorgides per favoritismes i el temor que l'anonimat anunciat es pugui perdre per qualsevol circumstància imprevista.

Felicitem però la idea, ja que cal acceptar allò que «el moviment es demostra caminant» i que tancadets a casa poc camí farem.

Evidentment, confiem que els Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guíxols respectaran la promesa de l'anonimat dels participants en l'enquesta.

Josep Ventura

Catalunya Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 12.480 ptes./any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐
Nom Cognoms
Adreça Població
D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament d'12.480 ptes. per any
☐ Amb dos pagaments semestral de 6.240 ptes.
☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)
☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors, Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data
Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

Pensadors cristians del segle XX (45)

J. Kentenich: una nova espiritualitat mariana?

Jose Kentenich (1885-1968), prevere i fundador, ens ensenya el camí de la senzillesa per arribar a la felicitat. Una vida lliurada als altres, sense protagonismes i amb la certesa de ser estimats i protegits pel Pare, a través de Maria, és la clau de la vida plena en tot cristià.

D'ALEMANYA A TOT EL MÓN

Neix a Gymnich (Alemanya). La seva infantesa i adolescència es caracteritzen per un clima d'autèntica fe cristiana. Aquest fet li permetrà ingressar a la Societat de l'Apostolat Catòlic. Des de llavors la seva vida s'encaminarà cap al sacerdoci.

Després dels estudis, serà ordenat capellà catòlic (1910). El 1912 serà nomenat director espiritual dels joves aspirants al sacerdoci al Seminari menor de Schoenstatt. I no tan sols els dirigeix, sinó que també, amb el temps, fundarà juntament amb ells una associació missional. Posteriorment esdevindrà Congregació Mariana.

A causa de la Primera Guerra Mundial haurà d'abandonar els joves. La guerra els reclama, i els prepararà espiritualment per a aquest esdeveniment tan desastrós. Kentenich aprofita una petita capella abandonada per reunir-se amb ells.

En aquest lloc senzill es prepara l'inici d'un nou carisma per a l'Església universal. És on té lloc l'«Aliança d'Amor» entre J. Kentenich i Maria, la mare de Jesús. I així és com s'origina el santuari de Schoenstatt. El lema: «Res sense tu, res sense nosaltres.» Així es resumeix aquesta presència de Maria en la vida de tot cristià. A les mans de Maria se'ns ensenya a educar la nostra fe. Aquest seria l'origen d'un nombre més gran de santuaris, repartits arreu del món.

Kentenich també va ser un incansable divulgador de la Veritat. Impulsarà al llarg de la seva vida tots els nous santuaris creats gradualment. Patirà mil i una dificultats, per descomptat!, per dur a terme el seu carisma.

Com a llegat deixarà una immensa tasca feta. El seu testimoni ens impulsa a ser com

ell: mirar els reptes del segle XXI, sense por. Sense por d'obrir-nos al món i adaptar-nos a cada lloc i a cada temps.

SCHOENSTATT: SANTUARI MARIA UNIVERSAL

Schoenstatt, present en més de quaranta països del món i amb més de vuitanta mil membres, cinc mil de consagrats, dos milions de persones vinculades, més que un moviment és un santuari marianista molt especial, geogràficament situat a una localitat propera a Coblença (Alemanya). És un lloc de trobada amb Déu. Malgrat que no hi ha hagut cap aparició de la Mare de Déu, és un focus de nombroses conversions cristianes.

El pare Kentenich, el 18 d'octubre del 1914, proposa a un grup de joves convertir una capella abandonada en un lloc de pelegrinatge. La seva predicació dona fruit. Des de llavors fa una sèrie de fundacions, abandonat a les mans de Maria.

No triguen a arribar les proves i incomprendiments. És empresonat pels nazis el 1941, deportat al camp d'extermini de Dachau (1942). El 1951 el separen de la seva fundació i l'envien als EUA, però la Santa Seu intervé a favor seu.

Després de la seva mort i gràcies a la seva fidelitat a Crist, ens deixa un nou carisma. Un carisma que cerca la vivència profunda de l'espiritualitat cristiana i mariana. Un apostolat amb gran autonomia i adaptació a cada lloc i temps, per donar resposta als reptes del segle XXI.

La Família de Schoenstatt és una confederació que agrupa un conjunt de federacions: Moviment Popular i de Pelegrins (membres que s'hi adhereixen espiritualment, però sense assumir un compromís apostòlic

Pare Kentenich.

concret), les Lligues Apostòliques (membres compromesos apostòlicament), les Federacions Apostòliques (comunitats amb un compromís apostòlic permanent), i per últim, els Instituts Seculars (comunitats de vida consagrada).

Els fruits de Schoenstatt són evidents. El mateix fundador, el pare Kentenich, els reflecteix d'aquesta manera: «Déu ha volgut regalar als nostres santuaris especialment gràcies d'ordre moral, de conversió, de transformació interior, més que no pas gràcies exteriors de miracles físics. Sense cap dubte, aquestes gràcies interiors són les que es necessiten amb més urgència avui, en un temps en què ens enfrontem a una profunda crisi de fe en Déu i en l'home.»

FRUITS I MÉS FRUITS

Són molts els fruits o gràcies que es reben als santuaris de Schoenstatt. Bàsicament s'encaminen cap a la conversió, cap a una veritable transformació interior. Aquí

es revitalitza la fe cristiana. En especial cal assenyalar tres gràcies.

Primer, la «gràcia del redós o de la llar». És sentir-nos prop del Pare. És Ell qui ens protegeix, tot i que ens sembli que al voltant nostre que tot s'ensorra. Aquesta protecció se situa en l'òrbita paternofilial de nosaltres vers Déu Pare.

En segon lloc, la «gràcia de transformació interior». No n'hi ha prou de sentir-nos estimats o protegits per Déu. Cal anar més enllà. A través de Maria, la mare del Mestre, rebem la força de l'Esperit Sant. Aquesta força que ens impulsa en el nostre caminar diari cap a la casa del Pare.

I, finalment, la «gràcia de l'enviament o de fecunditat apostòlica». Des de la fe cristiana i la vivència mariana de la religió, se'ns envia a no amagar la llum sota el mesuró, sinó que il·lumini tota la casa. Com a cristians, som instruments del seu amor filial. Maria no desitja que el seu santuari sigui només un refugi per a uns quants, sinó que faci als altres participants de l'alegria de la fe. Com si d'una segona Pentecosta es tractés.

LA SEVA PEDAGOGIA DEL PATIMENT

J. Kentenich va saber donar un sentit al dolor. El valor de les seves obres es mesurava per l'immens amor amb què les feia, malgrat el patiment en la seva vida. Persecucions, injúries, incomprendiments... tot això ho va suportar gràcies a la unió íntima amb Maria Verge.

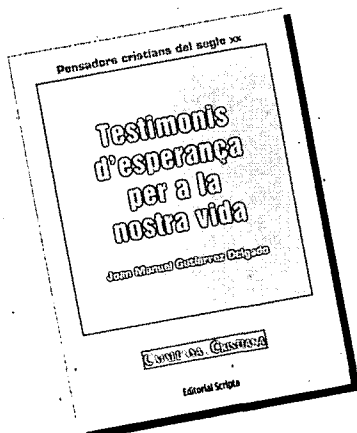
En ella veu el model a seguir, per arribar a la casa del Pare. Ell mateix és qui ens motiva amb la profunditat del seu pensament:

«Déu ens ho dona tot per amor: també el patiment, el sobre treball, el sobre cansament, la inseguretat humana, la lluita constant contra els corrents espirituals actuals. Aquesta és la fe senzilla de l'infant senzill en la divina Providència. La mirada del nen veu en tot patiment un regal del Pare. Certament el nostre cor pot ser arrencat per la tempesta (...). Però si nosaltres al darrere hi veiem, si tenim una fe profunda i forta (...), llavors, a la llarga, res no ens pot posar nerviosos, res del que passa ens pot fer desgraciats.»

Joan Manuel Gutiérrez Delgado

Escriptor i humanista, (stein@mixmail.com)

Si t'han agradat els
«Pensadors cristians del segle XX»,

JA TENIM
EL LLIBRE

Regala't el llibre i ajudaràs el setmanari

Desitjo rebre el/els llibre/s: Pensadors cristians del segle XX
Pensadores cristianos del siglo XX

català: _____ castellà: _____ total llibres: _____ a 1.600 ptes. = _____ ptes.
(com a donatiu, despeses d'enviament incloses)

Nom: _____

Adreça: _____

C.P.: _____ Població: _____

Forma de pagament:

☐ gir postal ☐ enviament xec ☐ es pot presentar un càrrec a:

Entitat

Oficina

DC

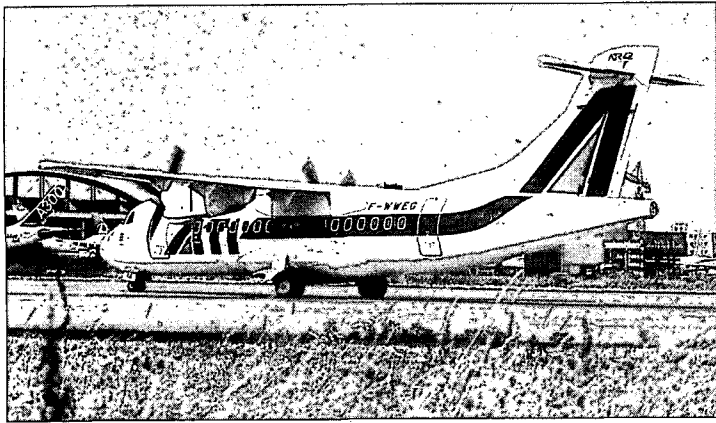
Compte

ENVIA LA BUTLLETA A:

Catalunya Cristiana, Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014-Barcelona

Què hi ha del possible canvi de clima?

És un problema ecològic important. El publicista Xavier Duran encapçala el capítol I del seu últim llibre *Connexions ambientals* (Ed. Empúries, Barcelona 2000; llibre que recomanem a tots els interessats en el tema) amb la frase de Kevin E. Trenberth: «La humanitat està portant a terme un gran experiment geofísic. Modificant l'entorn de la Terra en diverses formes estem canviant el clima.» És certa aquesta afirmació? És veritat que no tothom hi està d'acord; hi ha qui encara manté que si el clima de la Terra varia és per causes naturals. El resultat de la recollida de dades i la seva anàlisi detallada és que durant els últims cent anys la temperatura mitjana de la Terra ha augmentat de mig grau. Això ningú ho nega. Sembla poca cosa, però ja s'hi nota i es pot accelerar. S'ha comprovat que el límit dels gels als pols nord i sud ha retrocedit. Això comporta que el nivell dels oceans hagi pujat alguns mil·límetres i també que la Terra ja sigui una mica menys blanca, cosa que fa que el seu poder reflector de la llum del Sol (o sigui la seva *albedo*, en llenguatge científic) disminueixi, ja no retorni a l'espai tanta llum com abans i retengui més calor solar, que farà fondre més gel, escalfarà més i provocarà més augment de temperatura, etc. El clima terrestre, no ho podem oblidar, és el resultat d'un

conjunt de factors en equilibri molt fràgil. Però és degut a l'home aquest augment de temperatura? Els qui ho afirmen són molts més dels qui ho neguen. I amb raons força convincentes: la quantitat de gasos contaminants que les indústries, els automòbils i els avions llencen a l'aire és enorme. En el cas dels avions hem de dir que, si bé només consumeixen un 13% de l'energia utilitzada en el transport (però que va en augment; les ampliacions previstes dels aeroports de Madrid i Barcelona ho demostren), contaminen gairebé tant com tota la resta perquè a partir del querosè que fan servir de combustible emeten òxids de nitrogen i diòxid de sofre (a més de diòxid de carboni que contribueix a l'efecte hivernacle), gasos que, alliberats a les zones més vulnerables (alta troposfera i baixa estratosfera) afecten la benefactora capa d'ozó i són molt desequilibrants. Produeixen un refredament de l'estratosfera i un escalfament de la troposfera.

Ja fa sis anys que es va fer l'informe científic «International Panel of Climate Change» que deia textualment: «L'estudi de les proves suggereix una influència humana apreciable sobre el clima mundial», i afirmava que les previsions eren d'augment. Oi que val la pena que ho coneguem?

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Església i ciència al llarg de la història

8 Dels estudis generals a les universitats

Es pot afirmar que des del segle VI fins al X els únics centres de cultura científica a Europa van ser les escoles monacals i episcopals. I al llarg dels tres segles següents sorgeixen els estudis generals i les universitats com a resultat d'una evolució progressiva d'aquests centres de l'Església. Tota la ciència medieval es desenvolupa sota el guiatge o patrocini d'institucions eclesiàstiques. Són uns segles dels quals no tan sols no es pot dir que l'Església s'oposés a la ciència, sinó que ens cal afirmar que és ella qui en té la iniciativa. Això no ho nega, és clar, cap historiador. Val la pena que ho coneguem:

De les escoles monàstiques i catedralícies als estudis generals

Des del segle VI els monestirs començaren a tenir una institució docent per a la formació dels seus monjos. Aquesta institució s'amplià a molts llocs a ser també escola externa destinada a l'ensenyament de nens i joves de la població de fora. Labor de docència molt encomiable en aquella època de la primera societat medieval que no tenia cap règim estatal d'educació de la joventut. Aquest treball de suplència va anar fent-se cada cop més general en estendre's les institucions monàstiques per tot Europa, a Itàlia, a Anglaterra, a França, a Germània... Les escoles de certs monestirs anaven adquirint prestigi i rellevància, com Montecassino, York, Jarrow, Fremières, Fulda... ben conegudes de tots els historiadors.

Els bisbes i els capítols catedralícies també erigeixen pel seu compte escoles destinades a l'ensenyament que, en un principi, eren encara només per a la formació dels clergues, però que no trigaren gaire a obrir-

se a qui en volgués rebre la instrucció. L'ensenyament que s'hi impartia era, com a les monàstiques, les set arts liberals, és a dir les tres del tradicional *trivium* (gramàtica, lògica i retòrica) i les quatre del *quadrivium* (aritmètica, geometria, astronomia i música). No va ser fins més tard que s'hi afegiren els estudis de teologia, dret i medicina.

Cap al segle XII ja s'introdueixen canvis en el sistema de formació científica. Comencen a ensenyar mestres que no estan incorporats a cap escola monàstica o episcopal, i es fa una mobilització d'escolars que creix molt de pressa i s'encamina a tots els aspectes de l'aprenentatge literari i científic. Ja no depenen directament d'un abat o d'un bisbe, sinó que ara són els Papes els principals promotors, sovint amb el suport dels reis, d'aquesta iniciativa que es fa més intensa al començament del segle XIII. I es van substituint les escoles arrestrades a les catedrals per aquesta nova mena de centres. I també en canvia la denominació. El seu nom serà *Studium Generale* (estudi general), per indicar que s'obrien a tota mena d'alumnes, fos quina fos la seva nacionalitat, i que el seu ensenyament comprenia totes les ciències. Van ser durant un temps els centres superiors d'ensenyament de l'occident europeu.

La fundació de les universitats

Van ser els centres d'Estudi General de més competència els que es convertiren en universitats. Se'n va canviar el nom, però no va ser només un canvi de nom. La paraula llatina *universitas* es va adoptar inicialment per designar «organització d'un grup de persones», o sigui corporació o

gremi, i en aquest sentit genèric es feia servir fins i tot per a la corporació municipal, per exemple. Per això no ens hem d'estranyar que *universitas scholarium* comencés a voler dir la corporació estudiantil d'un *Studium Generale*, i no gaire més tard s'hi afegiren els mestres. El primer document que es conserva en què s'utilitza *universitas* en aquest sentit d'associació de professors i alumnes és del 1208 del papa Innocenci III dirigit a l'*Studium Generale* de París, que des d'aquest moment començarà a dir-se *Universitas*.

Ben aviat pertot arreu aquest mot passà a significar el mateix centre d'estudis anomenat abans *Studium Generale*, però sempre que només hagués estat reconegut com a centre superior pel Papa o per un monarca. El que tenia d'específic amb aquest nom era poder donar títols acadèmics que fossin vàlids per a l'ensenyament a tot Europa, o sigui donar la *llicència* (autorització) per fer-hi de mestre. L'autoritat que podia concedir a un tal centre aquesta prerogativa sempre era la del Papa o la d'un monarca. Si repassem les universitats d'Europa ben poques en trobarem que no tinguin un document pontifici o almenys la intervenció d'un delegat de la Santa Seu en la seva partida de naixement, fins i tot en el cas que la fundació o erecció fos deguda a la iniciativa d'un rei. Ens trobem en un temps en què tota la cristiandat reconeix en els Papes l'autoritat màxima.

La primera universitat, és a dir, el primer centre d'Estudi General que tingué l'autoritat de poder donar *llicències* va ser la de Bolonya fundada el 1158, però que provenia, és clar, d'una escola anterior eclesiàstica, la que resultà de la fusió de l'episcopal i de la teològica i jurídica establerta en el monestir camaldulenc de Sant Fèlix. La segona va ser la de París, que tant havia d'influir en l'ensenyament de la major part d'Europa. Se suposa que la seva fundació és de cap al 1200 i que es formà a l'ombra de Notre Dame, sota la jurisdicció del canceller de l'escola episcopal. D'aquesta universitat E. Gilson (a *La Filosofia en la*

Edad Media, Madrid 1985, p. 367) diu: «Les circumstàncies favorables que oferien tant el mitjà com la bona disposició dels reis de França no van tenir-hi més que un paper secundari; el veritable fundador de la Universitat de París va ser Innocenci III; i els qui asseguraren el seu desenvolupament ulterior, dirigint-lo i orientant-lo van ser els successors d'Innocenci III, principalment Gregori IX.» Els primers estatuts d'aquesta universitat són del 1215, dictats pel legat pontifici, cardenal Robert Courson. La tercera universitat, que seguí a les de Bolonya i París, va ser la d'Oxford. Tingué el seu origen en dues escoles monacals, la d'Oseney i la de Santa Frideswyde, regides per clergues de reconeguda competència. El 1167 hi arribà un grup d'anglesos procedents de la universitat de París i hi organitzaren els estudis d'una manera semblant com es feia a la capital francesa. El 1214 el cardenal legat els afavoreix amb privilegis i els seus estatuts reben la confirmació per primera vegada el 1232.

Després d'aquestes tres grans universitats van sorgir-ne d'altres, com la de Montpeller, que s'especialitzà en medicina; la d'Orleans, fundada el 1235 amb la carta orgànica que li envià Innocenci IV; la de Cambridge que es desprèn de la d'Oxford molt aviat, si bé no li arribà la carta de reconeixement fins al 1318.

A Espanya la primera universitat va ser la de Palència, que és aprovada pel papa Honori el 1221, però després d'haver estat ja abans un centre docent important, sobretot entre el 1208 i el 1214 gràcies al bisbe Tello Téllez. La cèlebre universitat de Salamanca va ser fundada per un rei, Alfonso IX de Lleó, que la inicià el 1219 a partir de l'escola catedralícia que ja hi havia. El papa Alexandre IV la consolida amb la seva aprovació el 1254.

No cal que expliquem la història de totes les universitats que en aquesta època sorgeixen a Europa. Gairebé totes tenen un origen semblant i demostren com els pontífexs romans intervingueren en aquest desenvolupament de la ciència en aquesta segona part de l'edat mitjana.

RÀDIO

CADENA ESTEL

Des de les 02.15 a les 8.00 hores, selecció de música instrumental.
 El tren de les set (reflexió matinal), 07.00 hores.
 Espurna d'Alba, a les 07.15 hores.
 Informació general, d'Església i solidaritat, serveis i cultura, cada quart d'hora.
 Comentari de l'Evangeli a les 7.30, 15.30, 20.30 i 2.10 hores.
 Pensament humà i cristià, cada hora.
 Comentari creient sobre l'actualitat, a les 9.30 i 17.30 hores.

Dilluns

08.00-09.00 *El Primer Cafè* (informatiu i tertúlia). Presentat per Ignasi Miranda.
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika* (espai infantil).
 21.15-22.00 *Radiofórmula*
 22.00-23.00 *Nit d'Estels* (Església i solidaritat). Presentat per Emili Pacheco.
 23.00-00.00 *Planisferi* (viatges i turisme). Presentat per Cristina Barrefet.
 00.00-02.00 *La Gran Diferència* (selecció musical). A càrrec de Maria Sierra Rodríguez i Xavier Aguilar.
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba* (poesia). Presentat per Carme Catà i Jaume Rocosa.
 02.05-02.10 *Dietari de Música i Músics* (efemèrides musicals). Presentat per Joan Úbeda.
 02.10 *Evangeli*

Dimarts

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Cum laude* (ensenyament i universitats). Presentat i dirigit per Oriol Freixenet i Enric Violan.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Foto de Família*. Presentat i dirigit per Anna Canyiguerol.
 00.00-02.00 *La Gran Diferència*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Dimecres

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Planeta blau* (medi ambient). Presentat i dirigit per Cristina Crespo.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Mar de Claror* (catequesis). Presentat per Rosa Deulofeu.
 00.00-02.00 *La Gran Diferència*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Dijous

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
 21.15-22.00 *Bojos per la ciència* (ciència i tècnica). Presentat i dirigit per Antoni Paris.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-01.00 *Minut 91* (esports minoritaris).
 01.00-02.00 *La Gran Diferència*
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Divendres

08.00-09.00 *El Primer Cafè*
 21.00-22.00 *Els temps de la música* (música clàssica). Presentat i

dirigit per Joan Úbeda i Roger Padullés.
 22.00-23.00 *Nit d'Estels*
 23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (personatges). Presentat i dirigit per Joan Armengol.
 00.00-02.00 *La Gruta* (acompanyament a malalts de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes). Presentat i dirigit per Antoni Deulofeu.
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Dissabte

19.00-21.00 *La Trobada* (magazine). Presentat per Marta Torné.
 21.00-22.00 *Tanca els ulls i fixa-t'hi bé* (música de cinema). Presentat i dirigit per Josep Chavarria i Xavier Cazeneuve.
 22.00-23.00 *El zoo de vidre* (actualitat teatral). Presentat i dirigit per Aure Farran.
 23.00-00.30 *Ningú No És Perfecte* (cinema). Presentat per Montse Viadé i Àlex Vicente.
 00.30-01.00 *Radiofórmula*
 01.00-01.30 *Cova de Jazz* (jazz i blues). Presentat per Gemma Abellán.
 01.30-02.00 *De nou n'nou* (noves músiques). Presentat per Joan Dalmau.
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

Diumenge

09.00-10.00 *Tot Sardana*. Presentat per J. M. Rojo i Eva Franquès.
 18.00-18.30 *La Taula de l'Evangeli* (comentari, lectures i Evangeli del dia). Presentat per Carles Rivas.
 18.30-20.00 *Avui és el dia del Senyor* (prèvia i eucaristia des de la Catedral de Barcelona).
 20.00-20.30 Selecció musical
 20.30-21.00 *La Pròrroga* (esports i resum de la jornada). Presentat per David Amador.
 21.00-23.00 *Minut 91* (esports minoritaris).
 23.00-00.00 *Temps de Paraula* (Biblia i teologia). Presentat i dirigit per Anna Molins.
 00.00-00.05 *Moments a mitjanit* (reflexió cristiana). Presentat i dirigit per Xavier Morlans.
 00.05-00.30 *Missatge en una ampolla*. Presentat i dirigit per Miquel Albert Soler i David Ciscar.
 00.30-01.00 *Radiofórmula*
 01.00-01.30 *Cova de country*. Presentat per Rafael Corbí.
 01.30-02.00 Selecció musical
 02.00-02.05 *Espurna d'Alba*
 02.05-02.15 *Dietari de Música i Músics i Evangeli*

CADENA ESTEL

106.6 FM Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat.
93.7 FM Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf. ARQUEBISBAT DE BARCELONA
103.4 FM Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa. BISBAT DE GIRONA
104.4 FM Solsonès. BISBAT DE SÒLSONA
105.0 FM Alt Urgell (Ràdio Principat)
107.5 FM Andorra (Ràdio Principat) BISBAT D'URGELL

CADENA ESTEL

Desconnexions de Ràdio Estel**De dilluns a divendres:**

09.00-09.15 Informatiu matí
 el Temps
 Agenda
 12.00, 16.00, 18.00 Punts informatius
 13.15, 19.15 Temps
 14.00-14.15 Inf. migdia
 Recomanació
 20.00-20.15 Inf. vespre
 el Temps

Cada dia

06.45 Un bon motiu per viure
 10.45, 17.45 Recomanació turística
 12.45, 18.45 Agenda

Dimarts

00.00-00.30 Estels sobre el Principat

Dimecres

00.00-00.30 La Taula de l'Evangeli

Dissabte

09.00-09.30 Una setmana més
 Recomanació
 13.00-13.30 Església d'Urgell
 13.30-14.00 In Corpore Sano

RÀDIO BARCELONA (OM 666)
 Diumenge - De 22.05 a 23.00h, *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a Mn. Josep Font, director de l'Escola de Formació i Desenvolupament Personal; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

TELEVISIÓ

Diumenge 1

08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant).
 «Los niños de Emmanuel.» Comunitat evangèlica.
 09.30 *Pueblo de Dios* (repetició del dilluns 25)
 «Niños en el laberinto de la vida.» Més de 400 nens treballen al mercat central d'Asunción, capital de Paraguai. Alguns no tenen ni sis anys. Aquest mercat és un niu de màfies. Els germans maristes, entre altres organitzacions, ajuden aquests nens a sortir-se'n.
 10.00 *Últimas preguntas*
 «Tráfico de mujeres.»
 L'última Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal va fer públic un document on denunciava una nova forma d'esclavitud: la del tràfic de dones per a l'exercici de la prostitució. Quina protecció tenen aquestes dones? Què fa l'Església per ajudar-les?
 10.30 *Santa Missa*
 Amb la participació de la coral parroquial de Moia (Bages), sota la direcció d'Ignasi Alberch.
 (Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)
 11.20 *Esglésies de Catalunya*

Dilluns 2

17.20 *Pueblo de Dios*

Diumenge 1

09.00 *Signes dels Temps*
 «Sortir de la prostitució.»
 A l'Estat espanyol hi ha unes 40.000 dones que es dediquen a la prostitució. Moltes provenen de Llatinoamèrica, l'Europa de l'Est i Àfrica. El programa emet un reportatge sobre la feina que fan les oblates al barri del Raval de Barcelona. Inclou el testimoni d'una dona d'origen guineà que durant vuit anys va exercir la prostitució i que va aconseguir deixar-la gràcies a l'ajut d'aquestes religioses.
 Altres temes:
 —Entrevista sobre la cultura religiosa a l'escola amb Francesc Rovira, membre de l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós.
 —Reportatge sobre la visita de Joan Pau II a Ucraïna.
 —Presentació dels nous instruments informàtics de consulta dels arxius de l'Església a Espanya.
 —Entrevista a Joan Pallarès, president de l'Associació d'Amics del Santuari del Far.
 —Comentari de llibres amb Jaume Reixach.
 —Comentari de l'Evangeli de diumenge.
 (Dirigit per Francesc Rosaura i presentat per Teresa Pou.)
Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge a les 11.20 h pel Canal TVC Internacional i pel Canal TVC Sat.

Divendres 29

20.30 *Creure avui*

Reportatge sobre el comerç just. Presenta: Stefi Leonardi. Coordina: Albert Dresaire.
 El programa repeteix l'emissió els dilluns a les 13.30 h.

Cada diumenge

12.00 *Paraula i vida*

Espai que escriu i presenta Mons. Lluís Martínez Sistach. (El programa repeteix l'emissió a les 15.00, a les 18.00 i a les 21.00 h del mateix diumenge).

Cada divendres

21.00 *Camí de vida*

Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació. Presentat per Carles Sánchez.

Canal Berquedà de Televisió

Bona notícia programa quinzenal que s'emet els dijous a les 20.15h, el dissabte (nit) i el diumenge (matí, tarda i nit).

JUNY ÉS EL MES CONSAGRAT AL SAGRAT COR DE JESÚS

Internet

• **BALMESIANA.**— Us ofereix la conferència del Dr. Ignasi Segarra, *El escapulario del Carmen, signo de consagración a María*, pronunciada a la Balmesiana el 16 de maig del 2001 amb ocasió de l'Any Marià Carmelità. La trobareu a UVST.balmesiana.org/es/Conf/confescapulario.htm

• **AGUA VIVA.**— Agua Viva ha renovat la seva pàgina, www.terra.es/personal2/joseph/aguaviva, amb noves seccions: notícies, adreces, selecció de textos... es pot accedir a portals, pàgines webs catòliques, llocs on trobar materials, llibres, links de la diòcesi de Santander.

Altres bisbats

• **CURSOS DE COMUNICACIÓ SOCIAL.**— Del 2 al 6 de juliol, sobre educació per a l'ús dels mitjans; producció radiofònica; producció audiovisual i lectura fílmica; del 9 al 13 de juliol, sobre tècniques de comunicació eficaç; programació radiofònica religiosa, i edició pàgines web i altres serveis d'Internet. Organitza: Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social, Confer. Facultat de Ciències

de la Informació de la Universitat Pontifícia de Salamanca i l'Escola de Comunicació Cristiana. Més informació: tel. 913 439 739, fax 913 439 727, a/e: medios.cee@planalfa.es

• **SILOS 2001.**— Les trobades missioneres d'estiu a Silos, organitzades per Cristians Sense Fronteres, s'han convocat enguany sota el lema «Mil anys són com un dia». Del 4 al 14 de juliol tindrà lloc el campament «Estiu Món Nou», per als més petits. Del 14 al 25 de juliol, es farà l'«Operació futur», per a adolescents. Per a més informació: www.csf.es i csfsilos@csf.es

• **TURBALLOS.**— La comunitat de Turballos convida a participar d'una trobada de reflexió, meditació i pregària el 8 de juliol. Per a més informació: tel. 966 516 710 i 966 660 726.

Barcelona

• **CONCERT DE LA COMUNITAT MARIA (RENOVACIÓ CARISMÀTICA CATÒLICA).**— Seran els dies 30 de juny, a les 20.45, a la parròquia de Maria Auxiliadora, passeig Sant Joan Bosco, 74 - Barcelona, i 1 de juliol, a les 20.45, a la parròquia de la Mercè, plaça de la Mercè - Barcelona. Més informació: tel. 932 045 156.

• **HORA SANTA.**— L'1 de juliol, a les 17.45, predicada per Mn. Francesc Nicolau i no per Mn. Joan-Pere Pulido i Gutiérrez,

com publicàvem la setmana passada, a la parròquia del Sagrat Cor de Jesús-cripta Gaudí de la Colònia Güell. Organitza: Unió Comarcal de Lligues de Perserverança del Baix Llobregat.

• **FUNDACIÓ CASA DE MISERICÒRDIA.**— Organitza un cicle de concerts a l'aire lliure en el seu emblemàtic Pati dels Tarongers. El proper es farà el 4 de juliol, a les 20.00, amb la formació Tempo Español. Hi interpretaran peces de Nin, Granados, Bassal, Albéniz, Falla, Boccherini, Bacarisse, Cassadó i Gutiérrez. Més informació: tel. 933 021 692, Internet: www.fcmb.org

• **MONESTIR DEL L'ENCARNACIÓ.**— Amb motiu de la solemnitat de la Mare de Déu del Carme organitza les següents celebracions litúrgiques: del 7 al 15 de juliol, a les 18.45, vespres i novena de preparació a la festa de la Mare de Déu del Carme; el 16, a les 18.15, vespres, i a les 19.00, eucaristia presidida per Mons. Carles Soler i Perdigó. Imposició de l'escapulari. Lloc: c/ Panamà, 12 - Barcelona, tel. 932 037 569.

• **UNIVERSITAT ABAT OLIVA.**— Organitza un curs d'estiu, del 9 al 20 de juliol, sobre «Qüestions de Filosofia Política», dirigit pel professor José M. Alsina Roca, i coordinat pel professor Pablo Nuevo López. Més informació: pNuevo@abatoliva.edu

• **NOVA HUMANITAS.**— Del 10 al 14

de juliol, sessions de formació humana, a Barcelona, sobre *Descobreix-te a tu mateix*, a càrrec de Josep Font. Més informació: tel. 933 171 790.

• **EXERCICIS PER A RELIGIOSES I LAICS.**— De l'11 al 20 de juliol, dirigits pel P. Jaume Cerdà, s.j. Més informació: casa d'exercicis Sant Ignasi de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera, 32 - Barcelona, tel. 932 038 862.

• **ORDE FRANCISCÀ SEGLAR.**— Organitza del 22 al 28 de juliol uns exercicis espirituals dirigits per fra Miquel Colom, caputxí, sobre *Maria, mare de l'Església*. Informació i inscripcions: Leonor Burkhardt, tel. 935 884 537 (a partir de les 21.00).

• **MASS IN ENGLISH.**— Every Sunday and Holy Day of obligation a Mass is celebrated in English at 11.00, at the parish church of Mary Quenn. Carretera d'Esplugues, 103, phone: 932 035 539.

Girona

• **II FESTIVAL DE MÚSIQUES RELIGIOSES DEL MÓN.**— Se celebra del 29 de juny al 3 de juliol i comptarà amb la participació entre altres de la Scola Gregoriana Brugensis, Jonatan Carbó, Ensemble Naguila, Grup de Percussions dels Temples de Kerala (Índia) i sor Marie Keyrouz. Més informació: tel. 972 223 305, a/e: musiquesreligioses@ajgirona.org, Internet: www.musiquesreligioses.ajgirona.org

EXERCICIS ESPIRITUALS

Casa d'Exercicis

**COVA DE ST. IGNASI
MANRESA**

EXERCICIS DE MES

JULIOL

Del dia 1 al 30

P. Francesc Riera s.j. i Carme Ferreté j.m.

SETEMBRE

Del dia 1 al 30

PP. Xavier Melloni i Manel Casanova s.j.

EXERCICIS DE 8 DIES

—en grup—

JULIOL

13-22 P. Oriol Tuñí s.j. —en castellà—

22-31 P. Ignasi Salat s.j. —en català—

AGOST

01-10 P. David Guindulain s.j. —en castellà—

13-22 P. Toni Català s.j. —en castellà—

22-31 P. Josep Vives s.j. —en català—

EXERCICIS DE 8 DIES

—personalitzats—

JULIOL

01-10 P. Xavier Melloni i equip.

AGOST

01-10 P. Jaume Flaquer s.j., Nerea Alzola i Charo Moreno.

13-22 P. Jordi Font s.j.

22-31 P. Víctor Codina s.j.

22-31 P. Eduard Fonts s.j.

• En qualsevol tanda hom pot demanar amb antelació, a qui dirigeixi l'experiència, de ser acompanyat personalment.

Per a més informació: Tel. 938 720 422

Fax 938 729 116

e-mail: covaee@terra.es

ESTIU

2

0

0

1

VOLUNTARIS DE LA PREGÀRIA PER LES VOCACIONS

11. «I en va designar dotze, perquè estiguessin amb Ell i per enviar-los a predicar» (Mc 3,14). Estimaràs el Senyor, el teu Déu... aquest és el més gran i el primer manament. El segon li és semblant: Estimaràs el teu proïsme... (Mt 22,37-39).

Senyor, escolliu molts germans nostres perquè estiguin amb Vós, estimant-vos, i estimin els altres, predicant-los el vostre missatge d'amor. (317)

Número de contacte 972 570 439 (Banyoles)

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangelí.

NECESSITEN UN PÀDRI! VOLS SER-HO TU?

100 ptes. cada dia poden fer-ho possible.

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN

CFCA/España C/ Avda. de Madrid, 21, 1º B, - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcnpny@teleline.es

Tarragona

• **TROBADA VOCACIONAL.**— La Delegació de Vocacions organitza del 25 al 28 de juny, al monestir de Poblet, una trobada-convivència vocacional sota el lema «Jesús batega amb tu, ...de quina manera?». Està adreçat a joves a partir de 16 anys. Més que insistir exclusivament en la vocació presbiteral, vol cercar camins d'aprofundiment de la vida, com a espai on Déu dona pistes per buscar com el Senyor ens vol fer feliços, fent feliços els altres. Més informació: tel. 627 626 977 i 977 340 876, a/e: pmasdeu@tinet.org.

• **CAMPS D'ESTIU.**— Del 23 al 28 de juliol, camp sobre «De ruta per un país que vol la pau», per conèixer les persones i realitats del País Basc; del 30 de juliol al 12 d'agost, camp a Tànger sobre «Conèixer per comprendre», per entendre la realitat que sovint provoca el traspass forçat de l'Estret. Es residirà a les Germanes Franciscanes i es descobriren realitats que serveixen l'Església (Germanes Franciscanes de Creu Blanca, Germanes de la Mare Teresa de Calcuta, etc). Hi haurà moments de reflexió, pregària i diàleg, i també per descobrir el país; del 19 al 26 d'agost, camp a Taizé per aprofundir o descobrir una dimensió contemplativa i de servei que ofereix la comunitat de Taizé. Més informació: tel. 977 340 876.

Urgell

• **CONVIVÈNCIA PER A PREVERES I DIAQUES.**— Parlaran els sacerdots J.

Esquerda, A. Oriol Tataret, G. Soler, A. Cagigós, X. Parés i F. Nicolau. Serà del 2 al 5 de juliol. Lloc: col·legi de La Salle (la Seu d'Urgell). Organitza: Unió Apostòlica de Preveres de Catalunya. Informació: Mn. Manel Farré, tel. 973 620 801 (Sort).

• **SEMINARI DEL POBLE DE DÉU.**— El 7 de juliol organitza una aula oberta sobre *Cap a on va l'Església*, a càrrec de Joaquim Cebrián, diaca. Del 10 al 14 de juliol, d'11.00 a 13.00, organitza un curs monogràfic sobre *La litúrgia a la Sacrosanctum Concilium*, a càrrec de Melcior Querol, sacerdot llicenciat en Litúrgia. Inscripcions: Casal Sant Martí, pl. Església, s/n - Campelles (Ripollès), tel. i fax 972 727 288, a/e: csmcampelles@teleline.es

Vic

• **L'ALBERGUERIA.**— Amb motiu de l'exposició «ACCURO, conservar i oferir», tindrà lloc, el 29 de juny, a les 20.30, la taula rodona *La conservació del patrimoni cultural*. Hi participaran: Josep M. Guix, bisbe de Vic; Antoni González Moreno-Navarro, cap del Servei del Patrimoni Local de la Diputació de Barcelona; Marc Mayer, director general del Patrimoni Cultural de la Generalitat, i Joan Surroca, diputat al Parlament de Catalunya i antic director del Museu d'Art de Girona i del Museu de l'Art de la Pell de Vic. Serà a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal de Vic. L'exposició es podrà veure fins al 30 de setembre a L'Albergueria.

• **COMUNITAT MONÀSTICA DEL MÀS BLANC.**— Organitza del 9 al 13 de juliol i del 6 a l'11 d'agost un curs sobre *Preguem la Paraula*, per aprofundir en el significat dels textos bíblics i pregar amb ells. Hi haurà guia de lectura, espais de silenci i de compartir la fe, tallers de lectio divina, participant en la pregària de les hores amb la comunitat monàstica. Imparteixen el curs al juliol Josep Escós, sacerdot del bisbat de Vic, i Rosa M. Piquer, monja cistercenca, amb el tema «Contemplem amb la carta als Hebreus», i a l'agost Joan Ferrer, professor de la Universitat de Girona, i Rosa M. Piquer, amb el tema «Preguem amb l'evangelí i amb els salms». Més informació: tel. 938 442 467, a/e: cmasblanc@infoservei.es

• **COVA DE SANT IGNASI.**— Del 13 al 22 de juliol, tindran lloc uns exercicis espirituals, dirigits pel P. Oriol Tuñí, s.j. Més informació: tel. 938 720 422.

«CATALUNYA CRISTIANA» ALS QUIOSCOS DE CATALUNYA

Podeu trobar-la setmanalment a:

Llibreria Santa Maria	Riera Bisbe Pol, 62	08350	Arenys de Mar
Llibreria Pujades Climent	Riera, 8	08358	Arenys de Munt
La Formiga d'Or	Av. Portal de l'Àngel, 3	08002	Barcelona
Llibreria Balmes	Duran i Bas, 11	08002	Barcelona
San Pablo Difusión	Via Laietana, 38	08003	Barcelona
Llibreria Garbí	Via Augusta, 9	08006	Barcelona
Llibreria Claret	Roger de Llúria, 5	08010	Barcelona
Kiosco Gallifa	República Argentina, 233	08023	Barcelona
Llibreria Marta de la Fuente	Comandante Benítez, 18	08028	Barcelona
Llibreria Jordi Garreta	Pg. Maragall, 342	08031	Barcelona
Institut Edicions	Londres, 57	08036	Barcelona
Llibreria Josep Alsius	P. de la indústria, 28	17820	Banyoles
Llibreria Mateu	Santa Maria, 22	17820	Banyoles
Papereria Bitloch	Ample, 25	17300	Blanes
Llibreria Empuries	Álvarez de Castro, 6	17001	Girona
Carme García Ros	La Font, 22	25210	Guissona
Comerç i Estanc	Ponts i Arola, 28	25240	Linyola
Llibreria Ramon Lull	La Palma, 9	25002	Lleida
L'Ossetfi	Av. Alcalde Porqueres, 32	25008	Lleida
Llibreria Moral S.C.P.	Major, 27	08783	Masquefa
Llibreria Dalmases	Jacint Verdaguer, 5	25230	Mollerussa
Llibreria Joan Fons	Jaume Fons, 13	08784	Piera
Llar del Llibre	Pg. Pl. Major, 12/34	08202	Sabadell
Llibreria Bonet	Pl. Major, 33	43420	Sta. Coloma de Queralt
Kiosco Baldiri Bosch	Eusebi Güell, 87	08830	Sant Boi de Llobregat
Llibreria Dach	Sant Miquel, 5	25280	Solsona
Llibreria Sauret	Carme, 14	25300	Tàrraga

Reserveu el vostre exemplar, ara!

Anuncis per paraules

3a EDAT

RESIDÈNCIA de 25 àvies en estada permanent. Acol·lida diürna, vacances i caps de setmana. Excel·lent zona, Sarrià-Sant Gervasi. Tel. 932 039 740, Isabel.

TENIM cura de malalts i fem servei de podologia. Tel. 932 158 148.

ACOMPANYAR persones grans. Horari a convenir. Susana, tel. 933 854 770 - 933 919 628.

COMPRA i VENDA

COMPRO segells, monedes, rellotges de tot tipus, postals, objectes antics, mobles i llibres. Tel. 933 578 394.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

DIVERSOS

SR. busca senyora de 50-60 a. sol./vídua. Tel. 977 236 461.

Recés per a dones

dirigit pel

Rvd. Dr. Francesc Muñoz

Dissabte 30 juny del 2001

CASA DE LA SAGRADA FAMÍLIA
c/ Sagrada Família s/n (Vallvidrera)
08017 Barcelona

Entrada a les 10.30 hores
Sortida a les 17.00 hores

Per a més informació i reserves
Telèfon 932 047 803

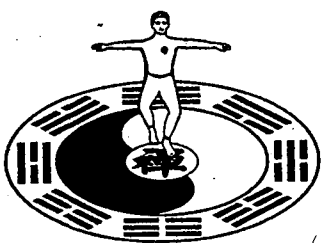
ELS «SEIS CLÁSICOS»
(LIUJING)

詩書易禮春秋
號六經當講求

El «Libro de Canciones», el
«Clásico de la Historia», el
«Libro de las Mutaciones», el
«Libro de los Ritos» i les
«Primaveras y Otoños»,
formen els «Seis Clásicos»,
que cal estudiar a fons.

CONVIVÈNCIES
AMB PETER YANG

Del 30 de juliol al 4
d'agost a Würzburg,
Alemanya.

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ
«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

太極

Des del carrer

Fa temps que la classe de religió a l'escola és qüestionada. S'està oblidant la dimensió més important de la persona, la religiosa, que integra i harmonitza tota la resta. Per això, aquest ha esdevingut un dels temes tractats pels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació Federació de Cristians de Catalunya. Recentment han elaborat un document que s'adreça als pares i alumnes catòlics, als professors de religió, als centres docents, a les delegacions diocesanes d'ensenyament i a la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat. Concepció Huerta, membre dels Equips, ens explica a grans trets el contingut i la vigència de la classe de religió en l'escola. Per a més informació o per a accedir al document complet: Tel. 934 534 527 o bé: correu electrònic: eppc@navegalia.com

Concepció Huerta és membre dels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació

«La dimensió religiosa de la persona també ha de ser educada»

—Per què és bo que s'imparteixi religió a l'escola?

—La persona humana té diverses dimensions i la més radical és la religiosa. Per tant, creiem que aquesta dimensió ha de ser prevalentment educada. Hi ha diversos àmbits d'educació de la religió: a nivell de comunitat eclesial, hi ha, sobretot, la catequesi; però en l'àmbit escolar hi ha pròpiament la classe de religió. Perquè la persona tingui una educació íntegra i harmònica, cal que se li eduqui aquesta dimensió religiosa, que comporta la possibilitat de trobar resposta a les preguntes cabdals de l'existència humana: per què sóc? quina és la meua missió? quin és el meu destí?

—Què ha de contenir la classe de religió?

—Nosaltres pertanyem a l'Església catòlica, formen part dels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació i, evidentment, defensem el dret a la classe de religió catòlica a l'escola. Però no només la catòlica, sinó que defensem també la classe de religió per a totes les confessions: dependrà de la religió de cada col·lectiu que la classe tingui un contingut o un altre. En tot cas, l'alum-

ne ha de disposar de la possibilitat de conèixer el contingut de la seva religió, de comprendre-la d'una manera racional i també d'aprofundir-la.

—I en el cas de la religió catòlica, quins continguts cal oferir?

—Els bàsics de la fe, allò que creiem; i també de quina manera ho celebrem i practiquem. Seria, doncs, la dimensió doctrinal, més dogmàtica; la litúrgica, expressió d'allò que creiem; i la vivencial, la nostra conducta. Això, però, ha d'ésser plantejat a nivell de raciocini de la persona. L'objectiu no és pas fer adeptes, sinó que es conegui la pròpia religió. De totes maneres, si és una persona catòlica, aquest coneixement afavorirà la seva vivència de fe.

—Hi ha manca de cultura religiosa entre el jovent?

—El detonant per fer una jornada dedicada al dret a la classe de religió en l'escola va ser que dins dels mateixos Equips hi ha pares de família que es troben amb la dificultat d'exercir aquest dret per als seus fills. D'altra banda, veiem la necessitat d'infants, adolescents i joves ben formats en aquesta dimensió decisiva de l'existència humana. Per això cal instar i exercir el dret

constitucional de l'alumne a la classe de religió, sobretot per part dels pares i dels tutors. Nosaltres pensem en concret en les escoles públiques on aquesta dificultat es fa més palesa.

—Caldria que fos obligatòria la classe de religió?

—Tota persona té dret a conèixer a nivell racional la seva religió. Si per obligatòria entenem una assignatura dins del tronc comú de les bàsiques, sí; però no ha de ser obligatòria com a assignatura de religió catòlica: segons la fe i el desig de cada persona, aquesta educació haurà de ser catòlica o protestant o jueva o musulmana...

—La societat actual, però, sembla que no vol tenir res a veure amb la religió.

—En diversos sectors de la societat existeix la idea que la dimensió religiosa ha de ser viscuda en l'àmbit privat de la persona i que no ha d'afectar les altres dimensions de l'existència ni tenir-hi relació. Això és una equivocació perquè, com he dit, la vessant religiosa concerneix íntegrament la persona en totes les seves dimensions, individual i social.

Samuel Gutiérrez

El mestissatge és més que una moda

Tothom hi està d'acord: anem cap a una societat cada cop més multireligiosa a causa dels moviments migratoris en augment. I en situacions com aquesta, en què les diferències econòmiques entre els nouvinguts i la gent del país són abismals, s'han d'evitar els brots racistes. Per aquesta raó les diverses cultures s'han de conèixer i s'ha de fomentar la multiculturalitat. Fins aquí res de nou. Hi ha, però, una altra actitud, que és simplificadora i, per tant, injusta: la trivialització d'aquest contacte cultural. En mans de segons qui el mestissatge es redueix a trobar que allò diferent simplement fa gràcia; i en canvi els costums religiosos propis, en el nostre cas els cristians, són vistos de mal ull. Aquests són acusats d'anacrònics, mentre que els foranis, pel simple fet de ser-ho, esdevenen de cop altament respectables i en lloc de ser anacrònics són, atenció!, «tradicionals». Per als qui pensen així la dona vestida amb el vel islàmic els desperta una gran admiració. «És la seva opció», argumenten. En canvi, la monja vestida amb hàbits no la veuen amb el mateix criteri (es veu que deu ser l'opció d'algú altre i no la d'ella).

La contradicció trasllueix que el seu respecte per altres religions no és pas una convicció ferma, sinó una pura moda per allò exòtic... i de modes, n'hem vist moltes. Ara estan enlluernats per la multiculturalitat i demà n'estaran per qualsevol altra cosa.

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Menta, fonoll, comí... i tabac

Dic per endavant que comparteixo el desig, avui sortosament prou generalitzat, que el tabaquisme deixi de ser causa de malalties i de morts prematures. És absurd que, per la inconsciència d'uns i per l'ambició mercantilista d'altres, l'hàbit de fumar continuï fent víctimes.

Però, una vegada puntualitzat això, em pregunto si el zel amb què s'està duent a terme la campanya contra el tabac respon a un sistema coherent de conviccions o serveix, més aviat, per dissimular incoherències i mancaments en altres camps. Té gaire sentit que algunes administracions facin etiquetar els paquets de cigarretes amb inscripcions com «el tabac mata», i permetin, al mateix temps, la venda d'armes? O potser també etiquetaran de manera semblant les pistoles? I no parlem d'altres realitats igualment nocives, impossibles d'etiquetar, que van de la destrucció del medi a la supressió de vides que comencen o de vides que declinen. No crec que sigui possible de fer callar la veu de la consciència que ens interpel·la sobre tantes coses... a còpia de posar a ratlla els fumadors.

Això em fa pensar en una de les set invectives de Jesús als fariseus, que recull l'evangeli de Mateu. Totes comencen igual: «Ai de vosaltres, mestres de la llei i fariseus hipòcrites...» I, a continuació, denuncien diverses formes d'hipocresia. La quarta diu així: «Ai de vosaltres, mestres de la llei i fariseus hipòcrites, que pagueu el delme de la menta, del fonoll i del comí, però heu abandonat les coses més fonamentals de la llei: la justícia, la misericòrdia, la fidelitat! Calia complir això sense deixar allò altre. Guies ceccs, que coleu un mosquit i us empassau un camell!»

(Mt 23,23-24).

Hi ha uns valors essencials. Els tres que recorda el text esmentat són d'ahir, d'avui i de sempre i, a més, poden ser compartits des de maneres de pensar diverses. El concepte de justícia desborda, en el llenguatge evangèlic, la simple observança de la norma externa, la lletra, l'honorabilitat formal. L'apel·lació a la misericòrdia tanca la sortida a qui voldria convertir la falsa justícia en argument per al menyspreu dels formalment injustos i en coartada per eludir la injustícia pròpia. La fidelitat parla de veritat estable, de fiabilitat més enllà dels interessos. Quan els salms ens recorden que la fidelitat del Senyor dura per sempre i que Ell és fidel per segles i segles, sentim créixer la nostra pau interior.

Hi ha també altres valors a tenir en compte: «Calia complir això sense deixar allò altre.» És bo que creixi la nostra sensibilitat i que siguem capaços d'exigir-nos cada dia més. Però sense caure en l'error perillós de construir-nos una moral menor que ens distregui de les grans qüestions en joc.

Ara mateix

Rauxa

Creixement,

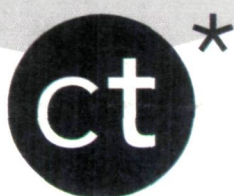
Nova seu central de **Caixa Terrassa** • Rambla d'Ègara, 350 • 08221 Terrassa

modernitat i futur

ct

- Serveis centrals de la institució
- Nova oficina de servei a particulars i especialitzada en l'empresa.
- Oficines de la gestora de fons d'inversió Caixa Terrassa Gesfons.
- Noves dependències de la divisió de Banca Personal.

- 8.500 metres quadrats en set plantes d'oficines.
- 14.700 metres quadrats en plantes soterrades.
- Edifici d'alta tecnologia, amb sistemes i controls automatitzats.
- ISO 14001 de gestió ambiental; primera entitat financera a l'Estat espanyol que obté aquesta certificació per a les activitats dels seus serveis centrals.
- Parc públic i espais oberts als ciutadans de 13.000 metres quadrats.

*
* **caixaterrassa**
estem per tu